

ท้าวสูงเสียดีจอกชมพู

๑	ขวบเมื่อเดือนสามคล้อย ทุกด้านตัวดวงไม้	เปลียงฮวาย อำเภอ ดอกงอย	๓๕๗๓
๑	เป็นขอกห้วยหลายหมู่ ลมพานเผยกลั่นละออง ราชาเจ้าเจืองหาญ คิดใคร่นำดอกไม้	มาลา โฮยเข้า หุ่มมาก ไปเข้า ม่วนไพร	๓๕๗๔
๑ เฮาจัก	ภูไชยท้าวเดินปาว ยอพลหลายพรากไป หาญพายผู้เป็นแสน ตกแต่งพร้อมชวาชัย	ทั้งหลาย วันหน้า ตางราช ชู่ประการ	๓๕๗๕
๑ ควرتี้	น้องนาถผู้ตางยี่ ทั้งขุนชายอ่อนคราญ สะพาดพร้อมเสนา ภูไชยท้าวเสียดีจูง	แองคอน เนาใกล้ ฮับพากย์ ยอไป ชอบแห้ว	๓๕๗๖
๑ แต่นั้น เขือจ้ง	พระบาทใช้สองอ่อน เมื่อหอสูงกล่าวนาง แหนแก่ โสมสันจ้อม ขาพี่น้องทั้งอ้ว	โดยทัน ในห้อง มเหสี นางนาฎ อู่อาม	๓๕๗๗
๑	จักใครไปคาคดหลั่น เขิญนางงามชู่คน ทั้งปวงพร้อมสนมหลาย จักพรากพี้ยามเข้า	น้ำดอก ในไพร ไปเข้า ไปม่วน ลวงไป ว่าเนอ	๓๕๗๘

๐	ให้ด้วนเต้าตอมแต่ ทั้งคำสายฮีบไป เป็นสายชั้นคอนชาย ปุ่นใหญ่หน้าผางท้าว	ยามงาย เดินน้อง เชื้อแม่ ไข่เห็ง	๓๕๗๙	
๐	ท้อแต่ได้ลิบขวบ สามมาตาใหญ่เอง ซาก็หิงหิงเข้า ทุกที่พร้อมนางเหน้า	เมื่อหอ ดอมท้าว เมื่อถึง ง้อมม่วน หนุ่มปะกัน	๓๕๘๐	
๐	เจ้าอู่แก้วเป็นอาชญ์ ทั้งหลายเมื่อนั่งเมือง สองขาเข้าประนมกร น้าวชูถ้อยคำเจ้า	อวานเขา นางท้าว นบบาท สั่งเถิง	๓๕๘๑	
๐	บัดนี้ สมเพิง ดูตั้ง	พระราชท้าวสถิตยั้ง มีคำสอนใส่หัว เดือนจรช้อนมาลา ฤดูดอกไม้บานฮ้อย	เบ็งชร ฝูงข้อย ฮสฮ้วง แค้ไพร	๓๕๘๒
๐	จักลวงเท่าเสด็จฮอด อั้งเชิญพระยอดนาง กับทั้งสีสันเชื้อ สนมหนุ่มล้อมฝูงเหน้า	เซียงขวัญ ไปพร้อม นางแก้ว แก้วอู่ คูนาง	๓๕๘๓	
๐	เมื่อนั้น กุ๊ก	ชะพู่หน้าง้อมม่วน โดยบุญขวางแต่งไป นางหลายพร้อมเต็มสถาน โดยอาชญ์พระนั่งเกล้า	ฮับขาน เต็มเจ้า ฮับกล่าว ไปถ้วน คูนาง	๓๕๘๔
๐	ค่าวคาวหน้าง้อมม่วน วางฝูงทอนใส่ใน สะโถนคำตั้งพลูวัน เซียงแต่งเล่มดูถ้วน	เป็นโทน ชั้นเข้ม ชองหมาก เครื่องดี	๓๕๘๕	

◎	<p>ปุ่นปากให้หาอ่อน
ชาก็เองซูลี
ของทานเจ้าทวยเสวย
หวานไขว่ไขว่เงินเจ็ม</p>	<p>ทั้งสอง
ใส่หัว ประนมไหว้
สสฮ้วง
เครื่องควา</p>	๓๕๘๖	
◎	<p>สนมหนุ่มท้วงใยอ่อน
นงแพงจักตัวเมื่อ
ดูหลายล้นโอชา
ท่งทอ้งไว้เมื่อกลัว</p>	<p>สองสหาย
เถิงอัว้
นองเนตร
ที่หลวง</p>	๓๕๘๗	
◎	<p>ง้อมตัวหน้าทอดพระเนตร
แองคอนทั้งคำสาย
ชาดที่ตัวเป็นข้อย
ทานแห่งเจ้ามือไว้</p>	<p>เลยหัว
ค่อยยวง ประนมไหว้
ทาสา หัตถบาท
ค่อยโจอม</p>	๓๕๘๘	
◎ จักคาด	<p>ห้างทอ้งไว้กินแห่ง
โสรงามสาวสว่าหัว
สองชาน้อยเสวยไชย
จักใคร่ย้ายประนมเจ้า</p>	<p>ของใผ่ นั้นเด
ทังค้าย
แล้วย่า
ค่อยลา</p>	๓๕๘๙	
◎	<p>พรำแพ่งพร้อมพร้อมพรำ
เถิงสีดา
กับทั้งศรีวัยน้อง
เชื่องนั่งหน้าสาวใช้</p>	<p>กันไป
ที่มณฑลอัว้
อามคาย เอ็ดอ่อน
คั่งสถาน</p>	๓๕๙๐	
◎	<p>สองอ่อนน้อยเลยสอด
ภูธรพระยอดเมือง
สอนเผือข้อยจำทูล
เจริญแห่งพระพี่น้อง</p>	<p>ประนมกร
เป็นเจ้า
ทังขม่อม
ไปเข้า ม่วนดง</p>	๓๕๙๑	
◎	<p>เมื่อนั้น
เหยียวว่า
ขอบที่
กีบ</p>	<p>อัว้ถ้ายถ้อยแกลงขอบ
จอมหัวพระบ่เฮียกเอา
ยังสมฮ้อนกายตุ
ซินบาทเจ้าโดยท้าว</p>	<p>ภูธร
ลงหลัน
ระนีกเสีียง จริงแล้ว
ค่อยไป ว่าเนอ</p>	๓๕๙๒

◎	เมี้ยนกล่าวแล้วเสียงภาชน์ เต็มไตรคำชูอัน สาวก็นำไปให้ มวลมอบให้คนชั้น	สาลี ดาลัน สองศรี ชาอ่อน แทบเจือง	๓๕๙๓
◎	ชะช่อนเนื้อขึ้นใหญ่ สองบุญเฮื่องอ่อนศรี ชาวพอนแจ้งอามคาย ทั้งแอตค้อมสาวใช้	ฮอนฮอน สองน้อย เอ็ดอ่อน ค้อยคำ	๓๕๙๔
◎	เพื่อนี้ สองอ่อนได้อินทร์ฝ้าย เมืองเชียงเครือพำปะกัน เงินยางนี้ลอนทรง สองค้อยเขื่อนตางใช้	หองหงส์ แลนอ ฤาไฮ้ ตายเปล้า แก้มเสมอ	๓๕๙๕
◎	อร่มอยหน้าเจ้าอ่อน ชินโกรธาเคียดคำ รุกโซไม้กายบน หมากดอกพ้อมบานบ้าง	คำสาย พลอยต้าน ฮ่มใหญ่ นั้นแล้ว พ่องจุม	๓๕๙๖
◎	นกเนื้อเข้าขมไคร่ สมภารเจืองผาบชุม บุญหลายลันเหลือดิน ท้อไป้างแผ่นฟ้า	โดยบุญ พูชว่าง สุดยั้ง มาส่วย สันทอง	๓๕๙๗
◎	ความลิ่งนั้นอย่างกล่าว บรรเทาเสียข้างตรอง สวยใส่ต้ามคือ ทานโทษม้วนความนั้น	อาทร พระเอย ตูถ้วน เป็นใหญ่ นั้นตาย มอดแสง เจ้าเอย	๓๕๙๘
◎	ไญ่ไญ่ย้ายขอหมาก สองแพงเจียรจากศรี ซาก็เฮียงคำต้าน แล้วกล่าวไว้เดินช้า	ชั้นคำ เถิงท้าว ประนมถวาย ถองวาท พวกไท	๓๕๙๙

◎	ให้ต่วนย้ายญาภาชน์
โสรหามหมื่นไท
ทั้งปวงพินเงินยาง
ข้างและม้าคนพร้อม	คร้วหลวง
เหลือสิ้น
ตกแต่ง
ครั้นเครง	๓๖๐๐
◎	ทุกแห่งท้าวเสเนศ
ทั้งหลายลาพรากลง
พอเมื่อ
ทินกรเศร้าสูญแสง
เจ้าก็เมื่อพ่างจ้อม	ประนมกร
สถานกว้าง
ลงต่ำ
เสวยเข้า เสพศรี	๓๖๐๑
◎	อรอิน้อัยระบ่ากล่อม
ภูมิถอยส่วยมือ
พอประมาณเมี้ยนเมื่อเทิง
จ้อมม่วนเข้าหาท้าว	เสียงเพลง
เช็ดผ้า
ลดมาน
ฮ่วมเอียง	๓๖๐๒
◎	สองพรวดลิวสวนกล่อม
ครวญครวญเสียงนตีย่อยพิณ
อรชรรค้ายเดือนตน
ไก่อผู้แก้วขันท้าว	กั้นนอน
แคนไค้
เสียงต่ำ
ทัวเมือง	๓๖๐๓
◎	แต่นั้น
ท่วนท่วนก้องสะบู่ลั่น
เมืองหลวงนันทันเดิน
มนตรีกำกองหาญ
ฝูงหมู่ด้างแกมขุ่ม	สามที
เคียนข้าง
ไหลออก
ลวงไป	๓๖๐๔
◎	แต่นั้น
สองชอกข้างประดับแห่
ไสวปีกหอกทวน
หาญพายผู้เป็นแสน
ม้าแล่นล้ายลีล้าย	หยายแพน
แกมจ้าว
ไหลก่อน
เครื่องคำ	๓๖๐๕
◎	ถัดนั้น
ชะช่อนเนื้อท้าวหนุ่ม
เชิงคนแลวหนุ่มกาย
ปะคือเขี้ยวค้อมอวานทาง
คนหลังเท้าสองข้าง	สามมะเขี้ยว
ตีนข้าง
หมายหมู่
ผ่อเมิน	๓๖๐๖

<p>◎ ถัดนั้น</p>	<p>ชะพู่หน้าอายผ่อง เลินเลินพลายย่างไป ลือคนกำเขียงเครีอ ทุกสำค้ายผืนลื้อ</p>	<p>ขุนยนต์ ปุนย้าย ง่อมม่วน ใสดาว</p>	<p>๓๖๐๗</p>
<p>◎ แต่นั้น ระดับ</p>	<p>ชะล่วนตั้งปะคือแหม่ม ผานผานขาวปะกัน ปะคือแกวหุ้มลายลง เหวดจ้าวแกมกล้อง</p>	<p>หมายซุม หลั่งไป เป็นถ้อง เลยกว่า โยกไฟ</p>	<p>๓๖๐๘</p>
<p>◎ ถัดนั้น</p>	<p>คิ่งคิ่งข้าแหนแห่ ไสวบดช้อยุง ลือมันผู้ตางคิ่ง คอนนั้งข้างผืนผ้า</p>	<p>เต็งมา เมื่อหน้า ท้าวสู้ง ผ่นเชิง</p>	<p>๓๖๐๙</p>
<p>◎</p>	<p>ฟุงฟุงพร้อมคนมีด เขิงคนถือเครื่องแดง ปะคือไชยตั้ง งามชวาดเต้ดูพัน</p>	<p>เต็งไป ดูลัน แกมแดง คำมุ่ม ชูซุม</p>	<p>๓๖๑๐</p>
<p>◎</p>	<p>อ้อยท่อยเนื้อผงบ่าว สุ่มลุมถือเครื่องภรณ์ ไหลมวलयย้ายเป็นถัน บาบ่าวผู้แพ่งล้าน</p>	<p>คอนชาย ขาวแจ้ง นันเนื่อง ราชวงค์</p>	<p>๓๖๑๑</p>
<p>◎</p>	<p>คำเครื่องน้อยหลานออก ประสงค์คนถือเครื่องเขียว อายุได้สิบสาม สรวลตั้งคำสู้งนั้น</p>	<p>ภูธร งามอ้วน สอนใหญ่ ยังน้อย ไปสม</p>	<p>๓๖๑๒</p>
<p>◎</p>	<p>ไญไญย้ายจนบาท พานคำประดับเครื่องดี ดูงามลันประโคนคำ หูใส่ก้อยทวยเข้ม</p>	<p>เถิงยาม ถมก้อย ดาวเฮื้อ ลากดิน</p>	<p>๓๖๑๓</p>

๑	แต่นั้น	ครั้นครั้นก้องกลองเสพ นรินทร์จัดหมั้นนาง โสมวัยผู้เซียงเครือ ทรงเครื่องห้อยงสาวฟ้า	สะบัดไชย ลงห้อง ง่อมม้วน ลอดลง	๓๖๑๔
๑	เป็นตั้ง	ผิวออกแหล้ขาวมุย หงส์คำเขาขาวมา รัศมีเหลื่อม ผัดแต่ค้ายทะลึงฟ้า	นวลศรี จริงแท้ ผกายกรอง ตูเฮื้อ เท่าดิน	๓๖๑๕
๑	ฮอยที่	ยามเมื่อทรงเครื่องห้อยง อินทร์ตรองโสมหยาดมา บุษบาเนื้อมัวร์รณ พรหมแต่งแต่ผางเจ้า	สมสูป กินรี เมืองกว้าง หลายสิ่ง ริจนา	๓๖๑๖
๑	แต่นั้น	พะหลังนิ้วส้วยก่อง เกศาเขี้ยวออกนिल แจนแจนข้างนางบัว ผาสาทห่างตันกุ่ม	แขนแพน บนบ่าง เสียงฮาบ เครื่องคำ	๓๖๑๗
๑	แต่นั้น	ฝูงหมู่ประเทียบข้าง มาเสียงพอพร้าหลาย ผานผานเบื้องเงินยาง ห้อยงเครื่องเข็มทรงข้าง	จัดใส่ บร็วาร์ เหลือกกว้าง อ้วค่า เฮื้อค่า	๓๖๑๘
๑	เฮาจัก แต่นั้น	ปักง่าเกล้าประดับเรียบ ทำตงแข็งแข่งเขา ทมทมห้อยงเต็มโอง ศรีแจ่มผู้เป็นน้อง	ไรผม ปางนี้ ดาสนั้น เล่าตาม	๓๖๑๙
๑		ทรงเครื่องห้อยงสนสูป ผิวงามชาวสิ่งพระจันทร์ ทรงศรีห้อยงบร็วาร์ ฟังแล่นอ้อมเสียงเข้า	กินรี เพ็งพร้อม เป็นประเทียบ เทียบเกย	๓๖๒๐

◎	ค่างค่างกำปะกันเปลี่ยว เผยผืนแคงคาคตคิง แพงแสนแก้วอรทวย ผิวอ่อนอ้วนขาวแจ้ง	นางแก้ว งามล้วน แก้วอยู่ จิงพระจันทร์	๓๖๒๑
◎	ชะพูเนื้อนางเกิด นักสนมพอสี่พัน เนียนเนียนข้างพงคำ อ้อมฟ่างชั้นเกยกว้าง	นางเวียน ดาพร้อม คือมาศ คั่งสถาน	๓๖๒๒
◎	แต่นั้น พระบาท้ายสรงโสรจ ทรงผืนคราญคำคำ กาสาเสื้อจังกอน แหวนใส่ช้อนฝูงแก้ว	บรบรรณ พันก้อน ควรขนาด คำเมือง	๓๖๒๓
◎	พระบาทห้อยมมนุษย์โลก ทรงสังวาลเฮือเฮือง เป็นที่กัลยาดิน อกอยู่เฮือดอมท้าว	สีบา แลนอ กินเนื้อ กระสันดา ใจชาด คูนาง	๓๖๒๔
◎	เล็งสูปเจ้าญวรายตร ผิวชาวเขียวออกปราง วรจักรคิ้วกวมตา งามขึ้น दौरเฮือ	อินทร์ศักดิ์ อรเฮือ ปะแจเจต แปลกพรหม	๓๖๒๕
◎	ทรงเพรื้นเพียงปะจิตสูป พระเกศามมตั้งนิล ทรงกระจอนต่างเลาคำ อินทร์แต่งพร้อมโสมเจ้า	กินนระรอน นางยิ้ม ประดับดอก ลาวดลง แลฤ	๓๖๒๖
◎	แต่นั้น เสียงตอกก้องสะบูลัน เครงเครงเสียงเสพบา ทังปวงพื้นธรณี ถือดาบง้าวแกมหน้า	เซียงหลวง ขวงย้าย กวัดออก ไชวธนู	๓๖๒๗

◎	ฟ้างฟ้างม้าประดับหมวก
เจ็ดพันถือหมู่ทวน
ปะคือไชยตั้งลายลง
ครุทอยู่เค้ากุ่มเกลี้ยง	คำไหม
ระวังเจ้า
สรรพอุป
นาคหนุน	๓๖๒๘
◎	อุปนาคเกี่ยวเกี่ยวกอด
ราชสีห์กุมหมู่เสือ
อุปพรหมพร้อมนารายณ์
อุปหมู่ช้างทั้งม้า	สมพรหม
ในถ้ำ
ซ่อนกาย
เนื่องนั้น	๓๖๒๙
◎
แต่นั้น	ซาบลาบพร้อมศุกรราช
ญนญนประดับหลังไป
ดูจวนย้ายภูมิ
กองลูกท้าวแดงเหลื่อม	ท้าวพี
เป็นถ้อง
เสด็จยาตร
หลังไป	๓๖๓๐
◎
ถัดนั้น	เดียรดาษพร้อมฝูงหมู่
ญนญนคับมิดไป
กะลิงแพนพื่อนกลองระบำ
เพลงกล่อมกล้วยทั้งค้าย	ถือของ
ปุนย้าย
ขานขลุ่ย
ครั้นเครง	๓๖๓๑
◎
แต่นั้น
เมื่อนั้น	ทำท่วยเนื้อพระบาท
ทรงเทิงพลายยิ่งแมน
สมสมเปื่องพานตาวัน
ง่อมม้วนย้ายจนท้าว	บาเจือง
อรเอื้อ
บังแดด
แปลกเขียน	๓๖๓๒
◎	ฮีนฮีนเชื่องลิ้วแสด
เป็นบริวารหลังนำ
ขาวแดงเนียนางเมือง
ซิ่นซิ่นข้างคำเหลื่อม	ออนแดง
ตื่นข้าง
อ้วนค่า
เล่าตาม	๓๖๓๓
◎
แต่นั้น	ชะพาดข้างเอ็ดอ่อน
สาวสามเขาหลังนำ
ดูหลายลั่นนางปะกัน
เจ้าอู่แก้วทรงช้าง	อามคาย
ตื่นข้าง
แวนอาด
ตั้งเขียน	๓๖๓๔

◎	นางนาฏเนียนางเกิด
เนียนเนียนสนมสี่พัน
สมสมเซื่องฟังพลาย
คือตั้งง้างแผ่นพื้น	เวียนพรหม
เมื่อช้าง
เตียรดาช
เมืองกว้าง โปตไป	๓๖๓๕
◎	ชาดชาตเข้าเถิงป่า
พลหลวงมวลงเข้าไป
สังคาเค้าเป็นलग
ชะนีฮู้ยไม้ซ่มด้วย	อะเฮ็งญา
เถิงห้วย
อ้อยอัน
แค่ผา	๓๖๓๖
◎	อรนกกเนื้อเนียนหนุ่ม
ทวยมาลาใส่ผม
ชะตันไม้ตีนภู
สรรพสิ่งเต้ามีพร้อม	ยिनกระสัน
ซอนเกล้า
หลามดอก
ซู่ประการ	๓๖๓๗
◎	มิดเรศฮ้องนกฮอก
สมสมเต็มดำนดง
เพราะเพื่อนพลหลวงสั้น
สัตว์ลิ่งเว้นวางพัน	ลิ่งกั้ง
พลอยเว้น
ทะลิ่งดิน ดาสันัน
พ่องตาย	๓๖๓๘
◎	เตียรดาชไม้เป็นลัน
บางหล่นม้วยหายแล้ว	เสียนดอก
พ่องบาน	๓๖๓๙
◎	ทุกชอกห้วยนงจ้อ
สุริภีบานแค่เครือ
ดำดวนพร้อมสวนดี
พยอมผ่งกลัฮั้งเผื่อ	จุมจี
งามด้ว
เป้าเหมือด
เฮื่อกอ	๓๖๔๐
◎	กุมเรศเค้าบินเจือด
สมสมสาวบ่าวชอ
กวนกันตันแสงผอง
ผิตช้องทันกอไม้	ชมละออง
ฮีสัน
ชิงดอก
ฮ้าย	๓๖๔๑

◎	แพดแพดต้านตำตอก
ไทเขียงเครือพรา้สาว
ซุมแสงฮ้ายไทฮาว
เฮาก็ลงจากต้นดอกไม้	เสียงแข็ง
ศรีใช้
อ้วค่า
ซูใกล้ ทุบตี	๓๒๔๒
◎	สว่าสว่าให้ไทที่
ก็บยินดีเก็บ
สูงัดกำมือตู
ท่งเล่าเอ็นดำซ้า	หองหงส์
ดอกดวง คิงซ้า
ลงเลข นั้นเป่า
คำฮ้าย เสียตสวาย	๓๒๔๓
◎ เจ้าตู
ชาดที่
ตูนี้
แม่นว่า	เป็นยากไฮ้มาเพ็ง
เป็นนางตวยอย่ามา
คนฮืดฮ้างซิงเอา
ดับฮ้อยชั้นตายแล้ว	เมืองสู นั้นเด
ชาซ้า
ผิวเพื่อน
บ่แห่ง	๓๒๔๔
◎ แต่นั้น
เขาก็
เป็นเพื่อ	เลื่อนเลื่อนกำสาวถ้าว
ยังแข็งความตอกคีน
องค์กษัตริย์เจ้าจอมเมือง
บุญหากลั่นกวมเกล้า	หองหงส์
ชานถ้อย
เทวราช
ค้อยมา	๓๒๔๕
◎ บ่ได้
ท่อว่า	เป็นทาสฮ้อยขอเพ็ง
สมภารเจืองอยู่หัว
.....
.....	เมืองลุง นี้นาย
เป็นจั้ง
.....
.....	๓๒๔๖
◎ แนมออย่า
เมื่อนั้น	ผิดอาชญาฟ้าเจ้าสุ่ง
สมสมเขาลวดยัง
โสมกษัตริย์เจ้าเจืองลุน
อ้วนหมูซ้างเสด็จสู่	ชีมาตาย ง่ายเด
ชมเข้ม
ยัวร์ยาดร
เขียงขวัญ	๓๒๔๗
◎	ชาดชาดย้ายกระดิงมี
สอนลอนนางสีพัน
เสียงกลองฆ้องสวนไล
เพียะต้าวต่องหญิงฮ้ำ	พานไพร
ตามท้าว
ซับขลุ่ย
เสียงระบำ	๓๒๔๘

◎	<p>อู่ยหุ่ยเนื้อท้าวสูง ทรงพานค้ำอย่างเถิง ภูมิย้ายเมื่อหอ น้ำดอกไม้อันทะเลสาบ</p>	<p>ใสศรี เกยกกว้าง สรงโสรจ อาบสี</p>	๓๖๔๙
◎ ภูมิ เหมือนตั้ง พระกั	<p>ฉิวโสดย้อยยังยั้ง ทรงโสมสุดสลาดคม เทพาให้จรณา เป็นหน้าท้าวเสมอฟ้า</p>	<p>พระแขไข ยัวร์แย้ม นำสุป แทบอินทร์</p>	๓๖๕๐
◎ แต่่นั้น	<p>นายลูบช้างบัวฮีบ ทาสีฝูงหมู่เคย เผยฮสฟิ่งเต็มสถาน แล้วเล่าเข้าเมื่อพร้อม</p>	<p>เฮียงเกย ถวิลจ้อม หอมฮื่น สู่สถาน</p>	๓๖๕๑
◎	<p>ฮื่นฮื่นเบื่องอ้วค่า ฝูงนางคราญอเนกนอง ผานผานเหลื่อมพวงดาว สนมหลังเข้าเมื่อห้อง</p>	<p>เลยตาม เมื่อห้อง เฮื่องเฮื่อ ที่ชิวาง</p>	๓๖๕๒
◎ พอเมื่อ	<p>วันวังคล้อยแสงอ่อน วางพลในสถาน สอนลอนกั้ระนังคำ เสาหุ้มลัวแพไว้</p>	<p>อรชร สาตปุ เต็มห้อง วรรณมาศ พอกพัน</p>	๓๖๕๓
◎ แต่่นั้น เขากั	<p>เจ้าแผ่นล้านเสด็จออก เสนาเนื่องนังนัน ฮมฮมพร้อมไทฮาม ทูลขาบไหว้นางท้าว</p>	<p>เกยขวาง จอมเจ้า เขื่องถ้าว ม่วนเมือง</p>	๓๖๕๔
◎ เขาหาก	<p>ค้าวค้าวหน้าเอื้อยมุง ฮินเคื่องคายฮ้าความ พางานแท้ตีเอา ตำตอกถ้อยดูสัน</p>	<p>ฮามการ กัยถ้อย เป็นขนาด ไ้ประมาณ</p>	๓๖๕๕

๑	ควรรที่	ทูลแก่พระนั่งเกล้า
ถวายคดีตั้งยัง
เขากี่ขัดคำขึ้น
แหนพากย์คั้นคำฮ้าย	จอมเกศ ตรงตรีส
งานพัน
เถิงขา สองอ่อน
ชูอัน	๓๒๕๖
๑	แต่นั้น	สองอ่อนน้อยจำจื้อ
เขากี่พันเมื่อเถิง
ตลกษัตริย์เหง้าเจืองหาญ
เขือกี้ไปไล่ถ้อย	เขาคดี
ขาบทูล ประนมไหว้
ฟังถึ
สองกำ สืบทูล	๓๒๕๗
๑		ขากี่ฮับอาชญ์ท้าว
ปุ่นความธรรม์ชู้ชุ่ม
ก็จิ่งลงลายแต่ม
ถามชอดถ้อยไต่แจ้ง	คดีฮีบ ลาง
สาวใช้
กตเอา คำปาก
ชูอัน	๓๒๕๘
๑		ขากี่พรากแห่งหัน
พระกั้ทรงหญ่ทัย
ปลงประสิทธิ์ด้านกายพระองค์
จงจอดให้สาวใช้	เมื่อฮีบ ทูลถวาย
เคียดเค็ม พูฟัง
กริ้วโกรธ
ให้กระทำ	๓๒๕๙
๑	อันแต่	ฝูงมหาดท้าวจำ
ชุ่มเขามิดพรำพอ
ฮ่มฮ่มพร้อมนำมา
เจ็บคอบถ้อยสะหวาพัน	พระโษษฐ์ โดยพลัน
สามฮ้อย
พันผูก
เปิดคอ	๓๒๖๐
๑	แต่นั้น	ทุกท่อนท้าวนางใหญ่
นักสนมพอหมื่นปลาย
สนสนล้วนประนมมือ
ง่อมนั่งเท่าทังอ้ว	मामวล
นองเฝ้า
ทูลฮี้
ฮ่วมสถาน	๓๒๖๑
๑	ควรรที่	ยังเล่าคิดฮอดห้อง
ภูบาลพระผูกแขวน
บุพพิตรท้าวสมเพ็ง
ปางเมื่อหลันควรรเจ้า	อันที่ เขามิด
พอกะดำน
ตัดส่อง
โผตผาย	๓๒๖๒

<p>◎ สอยที่ เพื่อนี้</p>	<p>ฟังส่อเบื้องนางนาฏ กายผู้ผางแผดอัน เสียดคักดีแล้วเสียดศรี อายุสอดเข้าถึงเท้า</p>	<p>เซียงเครีอ อายหน้า ดึกกว่า ทั่วแดน</p>	<p>๓๖๒๓</p>
<p>◎ อันแต่</p>	<p>ทอว่าหวานปากตำนาน แปลงคำควรช่วมศรี เก็บความฮ้ายไปมา บ่ปากเสียดฝังไว้</p>	<p>นอกอ่อน ในเจ็บ ใสเกลี้ยง สีฮ่า ไตนั้น ที่ใจ</p>	<p>๓๖๒๔</p>
<p>◎ แต่นั้น</p>	<p>อามอู่แก้วหลายลำ ทังศรีใสเกิดเวียน ดวงกษัตริย์ให้ทรงเมือง เต็นกล่าวเข้ามาพร้อม</p>	<p>เอ็ดคอง ทูลท้าว ท้าวสู้ง ฮีบเฮียง</p>	<p>๓๖๒๕</p>
<p>◎</p>	<p>ฟุงฟุงย้ายขอพาบ นางหลายเพียงพร้าพล สมสมกำเสนา เสียดลูกท้าวผู้แก้ว</p>	<p>พาคำ กินแล้ว นับหมื่น คู่คน</p>	<p>๓๖๒๖</p>
<p>◎</p>	<p>ฮั้นฮั้นพร้อมผู้ต่าง แกงควายคนเข้าแกว นับปิ่นถันทาสา ทังหมุ่เข้าช่มข้าง</p>	<p>ชาวปะกัน แกงข้าง ผู้บ่าว ชอกกุ</p>	<p>๓๖๒๗</p>
<p>◎</p>	<p>ค่าวค่าวหน้าพระบาท เต็นสุราฮีบเอา ไหญ่เงินพร้อมสามพัน กำปึกแล้วไหญ่</p>	<p>จอมไท มาตั้ง นาราช ชาบลวาย</p>	<p>๓๖๒๘</p>
<p>◎</p>	<p>พระบาทให้ปู่พัน ซาก็เนื่องคำถึง แหนถึงท้าวพญาจอม คุณลูกเจ้าปางนี้</p>	<p>พวงสวาย ฟายแค ชู่แดน หมายด้า ตนอาชฎู มากิน พร้าเหลือ</p>	<p>๓๖๒๙</p>

๑	คุ่มทั้ง
อันหนึ่ง	พระแม่เจ้าเสวยราชย์
อันตรรายสังข์อำเมื้อ
พงศ์พันธุ์เชื้อนางงาม
ให้อยู่หมั้นหลายเข้า	ในปะกัน มากิน
เถิงเจ้า นั้นแต่
อ้ายเจื่อง
ชวบวัสสา	๓๑๗๐
๑	ราชา	ทุกเอื้องถ้อยแล้วอย่า
เดินแองคอนข้างป็น
หาญพายผู้เป็นแสน
ฮ่วมชูปผู้เป็นเจ้า	เสด็จการ
โตงเหล้า
ตั้งก่อน
ยอดเมือง	๓๑๗๑
๑	อันว่า	ชะช่อนเนื้ออ้อมม่วน
ทั้งบุญเฮื่องที่นาง
อามคายพร้อมดวงศรี
ตัวผู้เถ้าพวงพัน	ภูมิ
งามอ้าว
แก้วอู่
ฮ่วมหลาน	๓๑๗๒
๑		ชะพู่เจ้าแอดไค้
คอนชายทั้งขุนคอน
บุญยวงผู้นำพรหม
คอนที่เหง้ายนต้อง	ทั้งอ่อน เอ็ดควง
ค้อยกิน ดอมน้อง
นางเกิด
ชูปเดียว	๓๑๗๓
๑		ประเสริฐเนื้อนางเล่า
สามมะเฮี้ยวทั้งผ่องเพ็ง
เนียนเนียนท้าวทรงกำ
นายเทียนน้ำประนมน้อม	นางเวียน
กินพร้อม
ค้อมก่ง
ชาบถวาย	๓๑๗๔
๑		พระนั่งเกล้าจอมข่ม่อม
ยังไปพอเบาบาง
สมสมตันป็นทอน
นางล้ำหน้าสนมน้อย	พันหลาย
เฮ่งตวย โตงเหล้า
แล้วอย่า
เล่าตาม	๓๑๗๕
๑		สว่าสว่าพร้อมเมามี
ภูธรทรงแทนคำ
ทาสีพร้อมทาสา
เหมิตชูปช้อยชูปใหญ่	สุรา
งามช้อย
นับหมื่น
มาถึง	๓๑๗๖

◎ นับแต่	ฮีนฮีนลันอำมาตย์ สมภารถึงฮอดเทิง สงสารฮู้ฎาเจือง ท้อไปน้าวนอกฟ้า	เอื้องหาญ ภายฟ้า เป็นใหญ่ เอาส่วย ลินทอง	๓๖๗๗
◎ ดีแก่	ไฉ่ไฉ่ฝ่าไหลหลีก เสียงกลองตบแม่โพน สวนไลพร้อมกาลศัพท์ ปีห่อถ้องกลองตุ้ม	ดารา พุ่นเยอ แกมฆ้อง เดื่องเดิด ยั้งระบำ	๓๖๗๘
◎ พระก็	ประสงค์เสพเจ้า เป็นชายหาญชูเมือง อรนันลันเงินคำ เมืองปองเท้าไม้ไขว่	ตนประเสริฐ แถนคูน มาไหว้ มุนมั่ง ซอนขวาง	๓๖๗๙
◎	ชะพังข้าฝู่มหาด จตุรงค์วางนอกใน แวนจนก้านาที่ เสนศพร้อมประนมเจ้า	ระวังแหน คนเฝ้า เด็กตื่น เลิกลง	๓๖๘๐
◎	ฮีนฮีนพร้อมนางนาฏ วันทาลงจากสถาน สมสมพร้อมนางโทน เขาพี่น้องยัวร์ย้าย	นักสนม เมื่อห้อง กษัตริย์ใหญ่ ฮอดหอ	๓๖๘๑
◎	ภูไชยท้าวเสด็จคู่ อรองค์นางม่วนเมือง ชะบองเนื้อฮวายจันท์ กระลันพักม้าวมคู้	ปรางค์ทอง เทียมท้าว หอมฮีน กล่อมเสน	๓๖๘๒
◎	พิมมะลันน้ำกรอดอก เป็นดวงหอมกลิ่นกะจวน บาไทกลั้วสเนหา อกฝ่อฟิงประสงค์ท้าว	มาลา เจือฟิง ฮักแจบ ปวดกระลัน	๓๖๘๓

◎	<p>เนื้อแนบเนื้อหลิ้นหลาก ถวายถนอมกัน เลิงลายลิ้นคีนถวาย เถิงบาทซ็อนค้ออ้อย</p>	<p>หลายเชิง แลกสลา ปุ่นป้อน เถิงบาท อิ้นออย</p>	๓๒๘๔
◎	<p>ประสงค์แนบซ็อนสุดสวาท องค์กรแอข้างชม ซอนถนอมฮุ้มโนใจ คืดแมนซ็องทรวงท้าว</p>	<p>อรองค์ ถนอมซ็อน จงแมน เฮ่งกระสัน</p>	๓๒๘๕
◎	<p>ตะแบ่นหน้าเฮียงกอด พอประมาณผันล่งมือ หอมฮสฟิงจันทะเจือ พระบาทเกือเอากลั้ว</p>	<p>กันนอน เถิงอัว แกมกลิ้น กังแสง</p>	๓๒๘๖
◎	<p>อกป้วงปลิ้นอ้อยอิน เขิญงแพงค้อยเซา บริสุทธิ์ท้าวเจืองลุน เจ้าตัวสร้อยฟิงแล้ว</p>	<p>ดอมกระสัน ชมซ็อย ฟิงถึ ลวดนอน</p>	๓๒๘๗
◎	<p>คลับคลาค่ายนาที ท้าวเก้เมื่อแนบซ็อน</p>	<p>กลองคาค อามอ่อน เอ็ดควง</p>	๓๒๘๘
◎	<p>ก้านเกิดไม้ธรรมชาติ ดวงหอมฮตอาบองค์ ภูมิท้าวประสงค์นาง เดือนเที่ยงฟ้าล่งลุ่ม</p>	<p>ชาติรี กะจวนฟิง ฟุ่มเสพ ลับแสง</p>	๓๒๘๙
ดีแก่	<p>ทေးเทพท้าว เถิงนงแพงอู่เมือง วางจันทน์ฟิงเต็มพระกาย เจ้าตัวสร้อยชมน้ำว</p>	<p>เสด็จด่วน หลายนาง เทียมท้าว กลั้วกลิ้น แนบนอน</p>	๓๒๙๐

◎	สุดสวาทหลิ่นกลหลาก นงแพงวอนกล่าวโยม ภูบาลท้าวฟุมนาง พานต้นก้องดงไม้	หลายประการ วานไหว้ นอนแนบ สู้งจวน	๓๖๙๑
◎	แต่นั้น นายแนบก้องสะบูลัน ภูธรทวนสอดหอ เลินเลินกำเมืองแสน ฝูงผ้าด่างลายล้วน	ลงเดิน สร้งน้ำ ย้ายออก ล่องเมื่อ	๓๖๙๒
◎	ทุกท่อนท้าวประดับสิ่ง สามมะเขี้ยวทั้งปู้พวง หึ่งหึ่งม้าระไทแหน ปะคือก่งซ้ายลมถึม	ปางหลัง เมื่อซ้าย เหาะกว่า ถ่วงไป	๓๖๙๓
◎	ว่อนว่อนก้องกระดิงหว่า ไสไลบดข่อยง เมืองเมืองซ้ายเขนคำ ผ้ายท่งกว้างศิริฟิง	น้นเนื่อง ยวงซ้าย ชูเครื่อง มีดมัว	๓๖๙๔
◎	หนักเนื่องท้าวผายผ่อง สมสมเมื่อปีกขวา ลือคนชั้นเก็งญา หอกแห่ป้อนปานหญ้า	ขุนยนต์ หัวตอง ง่อมม่วน แท้เหล่า ดอกเลา	๓๖๙๕
◎	ทะเล่นม้าแสบก่อน ผงธูลีบดมืดควัน ยาบยาบฟ้อนปะคือออน เขาชี้ข้างทั้งม้า	อวานพาย คุงฟ้า หลายหมู่ แท้แหน	๓๖๙๖
◎	แต่นั้น ที่นั่น ถัดนั้น ชูชู่ข้างคอนออก หลายขุนเขาอยู่แวน พลหลวงย้ายขุนทวย เสียงเสพเจ้าลุ่มฟ้า	เป็นปวง ระวังเจ้า เต็งออก ดั่งก้อง ทั่วไพร	๓๖๙๗

◎	สองปากข้างปีกหอก
สีโลกับโล้เขน
ยังโนนั้นเจ็ดพัน
ถือดาบง้าวระวังเจ้า	ยังทวน
ไปตั้ง
ข้ามหาด
แนบจำ	๓๖๙๘
◎	แต่นั้น
พระบาทย้ายเมื่อสู่
ญนญนฝูงล่าเคย
วางทะเลเข้า
เจ้าแผ่นหล้าโคลแล้ว	หอปรางค์
คนใช้
ยอดวาย เทวราช
ลวดहन	๓๖๙๙
◎	พระราชให้เข่าอ่อน
เชือกก็เมื่อเชิฏศรี
ชาก็ประนมกรแล้ว
ฮอดที่ห้องนางท้าว	คำสาย
ชู่นาง เถิงช้าง
ผายเถิง จ้อมม่วน
ฮีบถวาย	๓๗๐๐
◎	น้องพระเจ้าด่วนย้าย
หลายนางทั้งอยู่เมือง
ภูมิให้มาเดิน
พระพี่น้องหาช้าง	สันโดษ เชิฏศรี
อย่าช้า
โดยด่วน
ชู่นาง	๓๗๐๑
◎	ทะเล่วนข้างพังฮีบ
ชาก็อำลาเมื่อ
ประนมมือต้านกอยเสียง
น้องพระให้เหนี่ยวเจ้า	มาเสียง
สู่ห่อ ขวางอัว
สุนกล่าว
ยัวร์ย้าย เที้ยวเมื่อ	๓๗๐๒
◎	กับทั้งนงถ่าวนเนื้อ
เคือเคือเสียงอ่อนสอง
ทั้งปวงลั่นพังเสียง
ชาก็ขึ้นขาบไหว้	อามอ่อน เอ็ดควง
แหนถ้อย
เดียรดาษ
ทูลท้าว ค่อยแถลง	๓๗๐๓
◎	แต่นั้น
ท้าวคาคผ้าฝืนดอก
ของแพงมวลแม่เมือง
ลายเจือเกี้ยวสิงห์มอม
หงส์อยู่เค้าดูเข้ม	ลายเครือ
ประสงคี่ให้
เมียงม่าย
คาบเหลียว	๓๗๐๔

◎	ลายนกน้อยเนื่องกาย เมโฆโยงเมฆเทียว ลายบัวเกี่ยวผันลาย ประดับแผ่นผ้าคำตุ้ม	เป็นลาย เทิงฟ้า แกมดอก خابเชิง	๓๗๐๕
◎	ญาบญาบเหลื่อมลายดอก คำมณีเชิงคู่ควร นับแต่ปูนแปลงได้ ผู้ผ่านพื้นทรงผ้า	แกมมณี คำล้าน เจ็ดปี เป็นขนาด แปลกอินทร์	๓๗๐๖
◎	ยมฮาดเสื่ออันอ่อน ทรงสังวาลตั้งพรหม นวลศรีหย้องกินรี แหวนใส่ก้อยคุลีสวย	ใยบัว กายฟ้า นำสูป เอื้อเอื้อง	๓๗๐๗
◎	บุพเพท้าวนำมา ทรงเครื่องสิ่งขุนฟ้า	ปางก่อน ฟากพรหม	๓๗๐๘
◎	สองอ่อนน้อยประดับแต่ง สมสมยอขันคำ พานคำย้ายเสียงเกย เสียงเสพซ่องกลองไค้	ยังแปลง จากสถาน ลงห้อง จำแจบ คู่แถ	๓๗๐๙
◎	ชะแลบเนื้อขึ้นชี แผแผจัดหมั้นนาง สอนลอนตั้งพานดาวัน ผู้ที่เหง้าทรงช้าง	กุกุจร ลงห้อง แกมฮ่ม ย่างงย	๓๗๑๐
◎	ชะพ่มเนื้ออ้อมม่วน นุเนื้อฝูงสำสาว ผานผานเหลื่อมนางเมือง อามอู่พร้อมผายช้าง	ขับตาม นำช้าง อัวค่า ย่างตาม	๓๗๑๑

๑	ยัรยาตรย้ายเต็มท่ง
สนมหลายหลามหลังไป
ถัดนั้น นางชุมเกล้าว่า
ข้างมีฮ้องนำท้าว	มุ่งทาง
เป็นถ้อง
ฝูงแก้ว
ครั้นเครง	๓๗๑๒
๑	เจ้าจำซ้อนแปรอยู่
มันก็เต็งคริวหลวง
หังหังย้ายเนืองนั้น
เจ้าแกขึ้นหาข้าง	หลบหลัง
ไพร่ไท ถือข้า
คนมี
ย่างไป	๓๗๑๓
๑	เสียมี่ก้องข้างลูก
ไสวตกแต่งเมื่อ
ชะตันข้างพวงคำ
ถวายเถียมพร้อมพาเข้า	เมียมญา
เป็นถ้อง
มุ่งคั่ว
หลู่ดี	๓๗๑๔
๑	หนักเนืองพร้อมสรรพสิ่ง
ครวระนานับเครื่องดี
ทั้งปวงล้นของดี
ทั้งห่วยฮ้านชั้นน้อย	ของหลวง
โดยฮ้อย
ติบแตบ
หมื่นปลาย	๓๗๑๕
๑	ผ้าแซบกั้มงม่าย
เขาก็หยายเอาเมื่อ
ยังโน้นนั้นฝูงสาม
ทรงเครื่องเข้าเสมอท้าว	เมืองงาม
ใส่เท็ง หลังข้าง
อ้างโอด
เครื่องคำ	๓๗๑๖
๑	สรรพสิ่งพร้อมฝูงต่าง
เขาก็นำเนืองถัน
ญนญนย้ายคนแลว
ทั้งเครื่องหลั่นฝูงม้า	เมืองแก้ว
แต่งคืน เมื่อบ้าน
หามหีบ
หมากสกา	๓๗๑๗
๑	ตกแต่งพร้อมสนฮีบ
ท้าวทวนมรคา
โสมคราญเนื้อบาไท
พลไพร่พร้อมหมพร้อม	บรรบรรณ์
ตัวคิน หาห้อง
เทียมนาถ
เพื่อขวาง	๓๗๑๘

◎ ฟังยิน	ครึ้นครึ้นก้องเสียงเสพ ภาพยอมเป็นแค้เครือ ภุมรีน้ำชมเซย	ภูธร พุนเขอ แคมห้วย ละอองดอก	
ดีแก่	สาวหลังซ้อนมวยเกล้า	เอื้อเอื้อง	๓๗๑๙
◎	สองชอกข้างเสียงล้ำ สังคาเนืองผัดออย มีเมียแล้ววางแข็ง	มยุรี ชมใช้ ไวคู่	
กลางตัว	ตัวอยู่บ้านกวนให้	ฮ่าไฮ	๓๗๒๐
◎ ฟองเล่า	จับกิ่งไม้มีคู่ ลางเล่ายังงองหา ชอแซตันผายคอ อรอื่นอ้อยเสียงจ้อย	เฮียงสอง ก็มี ผู้ไป ชมซ้อน เอื้อมไหล่ ม่วนดง	๓๗๒๑
◎	จับแจบฮู้คายเหยื่อ ฝูงนางจงจอตมโน กัลยาคุมมัวกระสัน ท้าวปิ่นอุ่มฟุ่มเฝือ	ปุนป็น แดตั้น เมินผ่อ ฝากเสนห์	๓๗๒๒
◎	ทุกชาตินี้มีท้อ ก็บ่เป็นผัวเฒ มีปางเล่าผัวเมีย ตายชีพเกล้าเป็นช้อย	ฝูงเฮา แลนอ คว่าเซ ทังค้าย เป็นคู่ นั้นบ่ ท้งหลวง	๓๗๒๓
◎	แต่นั้น	ข่าเซย คุงฟ้า บดมิต โห้สะเทือน	๓๗๒๔
◎	อรทีดลันแหนแห่ ประเหียลคือยั้งพรหม หัวพันเข้าเซียงบาน ประดับหอกง้าวแกมซุ่ม	เป็นถัน กายฟ้า ปลงหอก ก่งธนู	๓๗๒๕
◎	แต่นั้น		

◎	เลื่อนเลื่อนล้นคนออก ทั้งเมืองมวलयู่คอย สะบัดไชยก้องในเวียง ตีเสพเจ้าลุ่มฟ้า	เมินบา คองเจ้า ดาสัน เจืองท้าว ที่เซ็ง	๓๗๒๖
◎	ผ่อเห็น ทุกหล่นท้าวมัวมิด แสงเคงถือหอกตาม ภาว่า กองหาญท้าวเมืองแสน ม้าฟางข้างสองเบื่อง	เต็มมา ฟุ่นเยอ ดินช้าง ฮ่าฮาด ฟุ่มกาย	๓๗๒๗
◎	แต่นั้น เป็นก่งเชื้อพระราช คนเหลือหลายหลั่งมา พลหลวงเจ้าเต็งมา คั้งคั้งข้างงาคล่อง	มารดา เป็นถ้อง บดมิด ใส่เซน	๓๗๒๘
◎	ขุมนั้น อรที่ดม้าปังเหยียด ผงธูลีบดมิดควัน ผุงขุนข้าบาไท เขาชี่ม้าอานหื้อ	เป็นถัน คุงฟ้า ท้าวฮุ่ง พราหลาย	๓๗๒๙
◎	ถัดนั้น ฟุงฟุงพร้อมไทเก่า พายพายสามมะเฮี้ยว ขุนนางเจ้าเซียงเคเรือ ยนต์ชี่ข้างงามพัน	เงินยาง ม่วนเวียง ดาลัน ง้อมม่วน เพื่อนลือ	๓๗๓๐
◎	ทะล่วนเข้ากุมกิบ ปือลือขุมหมวกแหลม เสินเสินข้างกระดิงนั้น โสมอบเค้าลามลัน	ตินพลาย ไหลเข้า อ้ายผ่อง คู่คน	๓๗๓๑
◎	ผุงนั้น สาวอยู่หย้องหุมเบ็ง ผนผนผุงหมู่คอน คนเซ็งชั้นตางคิง คอนนั้งข้างผินลือ	แลเล็ง คนไกล้ ท้าวฮุ่ง ใส่คำ	๓๗๓๒

◎	ฟุ้งฟุ้งเข้าปึกตูใหญ่ ขุนชายนำสืบมา ผานผานข้างเขนคำ คนหลังเท้าสองข้าง	เงินยาง เต็มน้อง ดูอาจ ฟุ้งกาย	๓๗๓๓
◎	แต่นั้น คำเครื่องน้อยหลานราช ทรงกฤษกร่ายามา เสนหาน้อยเชิงคำ คำสูงนั้นยังน้อย	มาดา มิหยิ่ง ถือดาบ ไปถือ	๓๗๓๔
◎	ชาก็เป็นหน่อฟ้า ถือเมืองแพงยี่งตา มาดาบ่ฮอหงส์ ตกแต่งให้มัจจุ	ชายทอก ทั้งสอง สองกำ เป็นแม่ พราหลาย	๓๗๓๕
◎	แต่นั้น อเนกลันฝูงหมู่ พอพันปลายสำนาง หนัสน้ำล้นแถมทาง ถือดอกไม้กองเหลื่อม	ซุมปัว แหนห้อง เตียรดาษ หลังมา	๓๗๓๖
◎	หลังเห็น ชาดชาดข้างอินทร์หล่อ พานดาวนมีดมา สนสนง้าววางหลาย ปูนแต่งตั้งเป็นถ้อง	พานคำ ฟันเขอ เป็นถ้อง คำมาศ หมื่นถัน	๓๗๓๗
◎	พระบาทย้ายยกย่าง ทรงโสมสันลิ่งแมน ทั้งเมืองพร้อมสาธูการ เจ้าแผ่นหล้าเสวยสร้าง	ลีลา โนฟ้า ฮับบาท สีบนคร	๓๗๓๘
◎	กับทั้ง กับทั้ง ศรีสะอาดเนื้ออ้อมม่วน เทียมภูธรอยู่ยี่น บุตรน้อยสายนาม ฮับบาทเจ้าตัวข้าง	มเหสี อย่าเศร้า สนมหนุ่ม เมื่อห้อง สู่สถาน	๓๗๓๙

◎	ซาดซาดข้าเปื่องแกว่ง ฝูงนางโชนพริ้วมวลง ชะลอนลั่นกัลยา เขาพรากร้างเมื่อห้อง	จามร เมื่อห้อง ฝูงถั่ว สู้สถาน	๓๗๔๐
◎	คำวคำวหน้าจอมม้วน สองบาคราญที่อ้วน ผานผานย้ายลงเถิง เดียรตาชเหลื่อมดาเมี้ยน	หอหงส์ อิงเอี่ยม ผาสาท เครื่องคำ	๓๗๔๑
◎ ณุนณู	พอเมื่อสุรย์คลาดคล้อย ขอพานแสงพริ้วมวลง ภูธรท้าวเสวยแลง สาวแล่นเต้ายอน้ำ	ลงลุ่ม อรชร เหยิงเข้า แล้วย่า ข้าชน	๓๗๔๒
◎ สนสน เมื่อนั้น	ชะพาดนิ้วสวายลูบ ขอขามจินเล็กลง จอมแพงขึ้นเมื่อเทิง จ้อมม้วนผู้คิ่งค้อม	เช็ดแดง เทล้าง ลดม่าน ฮ่วมเหยียง	๓๗๔๓
◎ สวาสวา	ผู้ผ่านพื้นมนุษย์โลก เสียขนนตีต่อยพิณ สอนลอนข้างนอนโห่ง ความอยู่ป้อนฮิงไว้	เลยนอน อำอิ่ง นับหมื่น ชูตัว	๓๗๔๔
◎ เถิงเมื่อ	ฮีนฮีนข้าหลายลำ เพิ่งสมการทั่วดิน สังขารขึ้นฤดูปี ทุกประเทศท้าวมาเต้า	โยธา แตนฟ้า ฟ้าใหม่ เมื่อใด ชูเมือง	๓๗๔๕
◎	ไญ้ไญ้ลั่นเต็มช่วง เมืองหลวงสุขยิ่งสวรรค อรนันทพร้อมนางหลาย ทุกคำเข้ามาเฝ้า	เงินยาง เมืองฟ้า นับหมื่น ป่าสือ	๓๗๔๖

◎	<p>ฮีนฮีนลันเต็มราช ลือไปถึงฮอดแดน เวียนไปเต้าตุมวาง ท้อไปได้นอกรา</p>	<p>มุลนเทียร ดินหื้อ โอยอ่อน มาส่วย ลินทอง</p>	๓๗๔๗
◎	<p>ชะพูเนื่อนอนเสื่อ นางทองสั๊กอดฝัว อินทร์แลฮ้องกลองยาม เหมื่อยหมอกข้อนดาวข้าง</p>	<p>หลบแฮ นอนซ้อน ทัดเที่ยง เจ็กเงย</p>	๓๗๔๘
◎	<p>เพียงเพียงย้ายถึงฮุ่ง ภูธรเลยพราคนาง ราชาท้าวสีพัน น้ำส่วยหน้าแดงไล้</p>	<p>ราตรี พุ่นเยอ ในผ้า บัวนปาก ลวดงาย</p>	๓๗๔๙
◎	<p>แจ้งวากหน้าเตินอ่อน เชือก้นำสารภีถวาย จำคดีท้าวทวนเมื่อ สองจิ้มหน้าถึงท้าว</p>	<p>สองสหาย มอบลุง ทังป่า ถึงซิ้ม มอบมवल</p>	๓๗๕๐
◎	<p>ป่าตัมถ้อยขานตอบ ชวนเก็งญาใส่ห้ว พระก็สอนเขาให้ สองเกล้าได้ทานท้าว</p>	<p>ภูธร แกมเกล้า ทูลธรรม์ เทวราช ขอบคุณ ว่าเนอ</p>	๓๗๕๑
◎	<p>ซากินบบาทแล้ว พระก็ทรงเงินยาง ขันคำลั่นเต็มสถาน ข้างและม้าพลพร้อม</p>	<p>คินคอบ เจืองหาญ อยู่ปูน แปลงผ้า ฮ้อยคู่ อเนกนัน</p>	๓๗๕๒
◎	<p>เสวยราชย์กว้างเป็นข้าง ก็บักลัวเกรงอัน ญุสนุกหลันบัวนาง ท้อไปไฉ่แผ่นฟ้า</p>	<p>ญูเกษม ฝ้ายไต ชนข้าง พอหมั่น มาส่วย ลินภาย</p>	๓๗๕๓

๑

ไผ่ไปได้สิ้นถ้อย
ทรงบุรีฝ้ายไผ่
พระก็เสวยเมืองได้
ไปท่อนผู้ความฮ้าย

อำนาจ ลือเทศ
เกียรติ์กว้าง
สิบเจ็ดปี ท้นขบ
ฝ้ายไผ่

นางฉวีฉวีฉวีฉวีฉวีฉวี

๑	พอเมื่อ
แต่นั้น	ถึงขบฟ้าปีใหม่
ฤดูเดือนดับใหม่ถึง
กัลยากำหอยนต
คิดเคียดตั้งดูสั้น	ถึงมา พันเยอ
เดือนตั้ง
อ้วนค่า
ใช้ประมาณ	๓๗๕๕
๑		เพราะเพื่อพระบาทท้าว
ของคราญในหล่มสา
ก็จิงจิงจิตอ้วน
คิดฮ้ำฮู้ทรวงใบ	กลัวฝ้าย หอหงส์
มอบเวน วางให้
हत्य กริ้วโกรธ
บอบใจ	๓๗๕๖
๑	ยาหยัน	ก็จิงคิดฮ้ำฮู้
กายอวพวงคล่องคอ
เอาเขือบ่าบานแหลว
เจ้าตัวสร้อยนางง่อม	รหัสที่ คะแกว
จาถ้อย
มนต์ใส่
พรากกัน	๓๗๕๗
๑	แต่นั้น
คิดใคร
เขาก็	พระบาทท้าวฮ้อนยั้ง
ไปเดินไพรชู้วัน
สือชาท้าวเจืองหาญ
งามยิ่งย้อยเสมอท้าว	ค้ายคิง
นำเนื้อ
เดินประเทศ
เทพอินทร์	๓๗๕๘
๑	แต่นั้น
นางก็
ก็จิง	นางแอกไค้ไปป่า
กอยมโนท่าชู้วัน
กลายเป็นเนื้อโตกวาง
เหาะหอบเด่นทั้งค้าย	เดินไพร
เชิงท้าว
คำใหญ่
ทัวไพร	๓๗๕๙
๑	แต่นั้น
เขาก็
อวาก็	ไฉ่ไฉ่ย้ายฝูงป่า
โคจรเห็นกวางคำ
เขาจิงคืนมาไหว
ไปสอดผู้เป็นเจ้าของ	นายพราน
ใคร่กระสัน ดาได้
หาญพาย แหนพากย์
ยอดเมือง	๓๗๖๐

◎	พายนอบนീวประนมกล่าว
เขาก็กเห็นกวางคำ
ภูมิท้าวใคร่เห็น
คิดจักไปด่านด้าว	เสียงใส
เชื้อเอื้อง ในถ้ำ
ฝูงหลาก
นำเนื้อ แคไพร	๓๗๑๑
◎	เดินปาวเปื่องฝูงหมู่มุ
เฮาจักโยงพลหลวง
เสนาผู้ขุนหลวง
บอกที่หน้าหลังหน้า	โยธา
พรากไป วันนี้
ตางบาท
ชู่กาย	๓๗๑๒
◎	ชาดชาดข้างม้ามิ่ง
คนหลามหนาชู่กาย
โยธาสิ้นเอื้องหาญ
พลแปดล้านพลอยสิ้น	โยธา
เป็นถ้อง
โดยหมื่น
ชู่กาย	๓๗๑๓
◎	ฮั้นฮั้นข้ายอนั่ง
สามพันพรานเร่งไป
แต่ฮั้น
ภูมิท้าวโลมนาง
สั่งพี่เจ้าคอยถ้ำ	ในเอื้อง
เมื่อหน้า
จ้อมม่วน
ในห้อง อยู่เสถียร	๓๗๑๔
◎	อึ้งอึ้งหน้าจ้อมม่วน
บายมวยเลียนลูบธูลี
ลอนท้อ
(ทรงตนตั้งลุนหลัง
ผู้ที่เหง้าเห็นไฮ้
บ่กว่า	ประนมกร
ทั้งเอื้อง
หิวหอด)
ฝายตุ นี้เนอ	๓๗๑๕
◎	อันหนึ่ง
บ่สว่างใช้หนักหน่วง
มัวเมาใจชู่วัน
วิงญาณไว้จ้อมหัว
พอที่
เจ้าหมื่นมัวไปเที่ยว	ในคิง
ดูเศร้า
เป็นแพ่ง
ฮีบเลิง นั้นเนอ	๓๗๑๖
◎	ทุกแห่งหน้าอ้าวคำ
ทั้งอามคายุ่อวน
ภูมิท้าวทวนคลา
สุพี่น้องเนาพร้อม	เมื่อมวล
เฮียงพร้อม
เดินสั่ง
ค้อยคง แต่เนอ	๓๗๑๗

◎ แต่ นั้น	สะพังนี้้วยอแนบ พระกัทรังพิมาน เอื้องเอื้องเหลื่อมสุริยา ท้าวถ้ายผ้าผืนเข้ม	ประนมเนื่อง หมื่นสนม นองไหว ฮ้อนแดด คาคแดง	๓๗๖๘
◎	อรแนกเนื้อขึ้นขี้ ภูธรยกอย่างแยง โยธาพร้อมพลหลวง เจ้าก็อ้วนหมูข้าง	พานคำ เมื่อหน้า มวลงมาก พลล้าน ล่วงไป	๓๗๖๙
◎ ผ่ อเห็น	ทุกปากเปื่องประดับแห่ ไสวถึงสมชาง มยุรีฮ้องในไพร สัตว์สิ่งด้วยหมีเหม้น	เป็นถัน พุ่นเยอ ฮิมห้วย ชั้นแขก หลีกพล	๓๗๗๐
◎	เลื่อนเลื่อนเข้าเงิงเขต มวลงพลถึงฮอดผา เขากก็แปลงโองกว้าง แผ้วชู้ก้าหอท้าว	บรรพตา ฮิมถ้ำ หลายวา ญูฮาบ ที่สูง	๓๗๗๑
◎ เมื่ อนั้น	ซาบลาบพร้อมหอรราช พลหลวงมวลงมีนั้น ภูธรให้ไปเวียน ย้ายหมูข้างทั้งม้า	มุลนเทียร คุงฟ้า วังนาง ล่วงไป	๓๗๗๒
◎	พ่างพ่างพร้อมอำมาตย์ ทั้งหลายไปคว่ากวน มิคาได้ทัวรพี สัตว์สิ่งฮ้ายเสื่อพร้อม	โยธา เอาเนื้อ ควายเถื่อน แฮตกระทิง	๓๗๗๓
◎ เล็ง ดู	เลื่อนเลื่อนเข้าพันผูก (เสื่อสิ่งสัตว์) อเนกหลาย ฝูงพรานตั้นนำกวาง ก็บ่เห็นหมู่นั้น	เอาเป็น ก็มี เหลือล้น คำถ้าว ดูพัน ที่คะนิง	๓๗๗๔

๑

ค้ำค้ำหน้าคืบคอบ

หิงหิงเขาเล็กลา

เมื่อถายไหว้จอมเมือง

ท้าวสุ่งผู้ธรรม์อ้าง

หาญพาย

ไพรกว้าง

เทวราช

ชื่นชม

ต่างประเทศเข้าถวายเครื่องบรรณาการ

<p>๑ แต่นั้น</p>	<p>ความแผ่เท่าถึงประเทศ เจืองหาญนำทัพ ทุกกายพร้อมอินระอา ใช้ขบไหวเจืองเจ้า</p>	<p>ลี้อชา อนกนอง ดูลั้น โอยอ่อน ซูเมือง</p>	<p>๓๗๗๑</p>
<p>๑ เขาก็</p>	<p>ทุกทอนท้าวมวลสอด เนื่องความถึงหาญพาย แองคอนพร้อมขุนชาย หลายประเทศเต้ามาเฝ้า</p>	<p>เหลือหลาย กล่าวกลอน ธรรมเหง้า ทูลบาท ซูกาย</p>	<p>๓๗๗๗</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>มีเครื่องพร้อมสรรพสิ่ง เขาก็นำมาถวาย องค์กษัตริย์ให้ธรรมยำ เดินป่าให้มาเฝ้า</p>	<p>เป็นถัน ลูกจอม ใจท้าว ท้าวสูง ซูเมือง</p>	<p>๓๗๗๘</p>
<p>๑</p>	<p>พุงพุงพร้อมประนมใส่ ทั้งหลายมวลพราลา วันเอียงคล้อยนาที่ ฝูงคองฮู้ทูลเข้า</p>	<p>สิริสา ลงห้อง สุรย์ต่ำ มอบถวาย</p>	<p>๓๗๗๙</p>
<p>๑</p>	<p>เทวราชเจ้าเสวยโภชน์ นายครวีถอยเลิกมวล เสียงกลองฆ้องระบำขาน เขาก็ตีเสพผู้</p>	<p>เลยลา ลงล้าง เพลงพาทย์ องค์อ้าง โลกสี่</p>	<p>๓๗๘๐</p>
<p>๑ พอเมื่อ เจืองก็</p>	<p>พระบาทท้าวอนเสื่อ สื่อแข็งตกท่วยไท อึแลฮ้องแกมกา คิดฮุ่งผู้นางท้าว</p>	<p>หลับแฮ เกียรติ์กว้าง เค้าอัน ม่วนเมือง</p>	<p>๓๗๘๑</p>

◎	<p>ภูไชยท้าวคะนิงฮ้ำ
ลอนท้อไสยายัง
กวงมโนท้าวยิน
หลับได้คี่คล้อย</p>	<p>ในทรวง
เผื่องเฮ ฮนถ้อย
กระสัน จ้อมม่วน
ฮุ่งตาย</p>	๓๗๙๒	
◎ พอเมื่อ	<p>สุรย์ด้วนขึ้นเฮื่องเฮื่อ
ภูธรผายออกมา
นรินทร์ท้าวสีพัน
น้ำสวายหน้าวางไว้</p>	<p>กระดานหิน
เกยกวาง
บัวปาก
ลวดงาย</p>	๓๗๙๓	
◎	<p>ไญ่ไญ่ย้ายอำมาตย์
เสนาเต้มนอกใน
จตุราตั้งยังแพน
ข้างแห่เท้าทั้งม้า</p>	<p>มวลมา
เนื่องเฝ้า
ประดับหอก
เนื่องนั้น</p>	๓๗๙๔	
◎ สมสม	<p>แผนแผ่ล้อมทุกซอก
ชาวปะกันแบกเกิม
ปะคือไชยตั้ง
คนมีดกุ่มหลังหน้า</p>	<p>เหลือหลาย
แกมขุ่ม
ลายลง หยั่งเหยียด
แห่แหน</p>	๓๗๙๕	
◎	<p>ตันเหยียดไว้ประดับถ้อง
ชะลอนเดียรดาชแวน
ภูบาลท้าวพันคอน
ให้ค้อยย้ายแขกเข้า</p>	<p>หลายถัน
งามย่อย
โดยด้วน
มาเฝ้า อ่่านาน</p>	๓๗๙๖	
◎	<p>แต่นั้น
แล้วเล่า</p>	<p>แขกด้วนเข้าเฝ้าราช
คอนกัพาบังคม
ยวงเขาขึ้นสถานทอง
ฝูงแขกไหว้ประนมพื้น</p>	<p>วังหลวง
ขาบถาย ชูลีไหว้
ทูลบาท
อ่อนอวน</p>	๓๗๙๗
◎	แต่นั้น	<p>พระราชท้าวสถิตนั้ง
เจ้าก็เป็นพระยาโทน
แองคอนเข้าทูลสาร
ฝูงแขกเป็องยอนิ้ว</p>	<p>เบ็งชร
ชู่เมือง มาไหว้
แถลงอ่าน
เลิกชูลี</p>	๓๗๙๘

◎	ผู้ผ่านพื้นห่อใหญ่ มีบรรณาการมา เสลายเกี่ยวสนโคม ทั้งหมดผ้าตาแต้ม	หนองแส เครื่องทวย ทั้งคู่ ฮ้อยแผ่น เครื่องคำ	๓๗๙๙
◎	ผู้แก่นเชื้อพญาส่วน กฤษโรเหืองเครื่องคำ ฝูงเขาข้างกงจีน ทั้งฝ้ายกำพะโคพุ่น	ตุ่มวาง ถวยเจ้า นักเรศ ก็มา ม่านขวา	๓๗๙๐
◎	พิเศษพร้อมคูปเครื่อง มหานิลควรคำคำ สงสงเหลื่อมแสงปาน ทั้งท่อนผ้าลายเอื้อ	บรรณาการ พังก้อน สุริยศ คำคำ	๓๗๙๑
◎	ขนาดหนึ่งนั้นแก้วลิ่ง ธรรมชาติเกิดมา ถวยถวิลไหวบุญเหือง ห่อขาบเกล้าประนมแล้ว	พิฑูรย์ โนแบ ท้าวสูง ลวดจา	๓๗๙๒
◎	พุงพุงพร้อมเงินม่าน ทั้งผายลีห่มู๋เขม โมทนาท้าวเจืองหาญ บุญพระล้นพอต่อ	ชาวปะกัน ภายลื้อ หุ่มมาก ยื่นหยาย	๓๗๙๓
◎ ตู๊ก	อยู่ชอกกำภายนอก สมการมีจ่องมา บุญหลวงเจ้าเงินยาง ขำท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ซอนขวาง พุ่นตาย เห็นหน้า เทวราช มาส่อง ชูเมือง	๓๗๙๔
◎	เมี้ยนปากแล้วพระราช เฮาก็ เนื่องพลมาม่วนกิน ฝูงเขาน้องกษัตรา เมื่อ นั้น แขกขาบเกล้าทูลท้าว	เลยจา ในหนี ยังอยู่ ตีฤ ที่เซ็ง	๓๗๙๕

◎	ยามเมื่อ
ขอแก้	พรากที่กำห่อใหญ่
สมภารตั้งชูเมือง
เฮียงโณผู้แทนคุณ
เมืองป่องเท้าขาแป้น	ทั้งปะโค
มาไหว
ลงเกิด ว่าอัน
ไต่เถิง	๓๗๙๖
◎		ประเสริฐเนื้อท้าวสูง
สมเพิงพอขอบใจ
ชะลอนล้วนชั้นศรี
ม้วนกล่าวแล้วไปให้	ฟังคดี
จริงแล้ว
ของหมาก
แขกเมือง	๓๗๙๗
◎	สมสม
ฝูงหมู่	ทุกปากพร้อมประนมบาท
ขอขันคำใส่หัว
ฮางวัลท้าวเจืองหาญ
ตกแต่งให้เขาพร้อม	บาทา
กวมเกล้า
เทวราช
ชู้นาง	๓๗๙๘
◎	ผานผาน	เจ้าก็แหนฮ้างให้
ขออนุคำใส่หัว
บรรณาการเจ้ามีพลาย
ทั้งหมู่ม้าอานพร้อม	ไปมอบ ฝูงนาย
กวมเกล้า
ฮ้อยคู่
เครื่องคำ	๓๗๙๙
◎	เฮาก็
ถามข่าว
กูก็	ชะพู่เนื้อท้าวสูง
เป็นพระยาโทนพราเสวย
ภูบาลเนื้อกษัตรา
เป็นพี่หล้าครองใช้	เจืองหาญ
เมืองกว้าง
ฝูงประเทศ
อย่าฮาม ว่าเนอ	๓๘๐๐
◎		พิเศษท้าวม้วนสั่ง
พอยามเสียงแขกลา
มhingสาพร้อมฝูงทาน
เหล้าก่องล้วนนำเลี้ยง	เสด็จการ
ลงห้อง
ไปแจก
แขกเมือง	๓๘๐๑
◎	แต่นั้น	อรนบกเนื้อเจ้ายี่
บุญเฮียงคืดสูงเมียบ
บรรณาการพร้อม
ทั้งถ่านคู้เสนน้า	ยินกระสัน
คะนิงบ้าน
ประเทศ มาส่วย
ดอกหอม	๓๘๐๒

<p>◎ อันหนึ่ง</p>	<p>กรองดอกไม้เสียงช่อ เมื่อทอมศรีโคกหงา สองขาน้อยคำอัน ชั้นชี่ม้ออันห่าง</p>	<p>โยทิกา เสียบ้าง ฮับบาท เครื่องคำ</p>	<p>๓๘๐๓</p>
<p>◎ นับแต่</p>	<p>ชะพาดพร้อมฝูงบัว ขาฮีบข่าลวาเถิง มาฮามพื้นภยตืน ฮอดห้ามือเถิงบ้าน</p>	<p>เลยตาม มุงเมือง เชียงล้าน พระบาท คำดี</p>	<p>๓๘๐๔</p>
<p>◎</p>	<p>ซากี่ยัวรยาศรย้าย ถวยของทั้งดอกโย นางก็ประสงค์เถิงท้าว พื่อแผ่นผ้าเถิงแก้ว</p>	<p>เมื่อสู่ หอหงส์ ทิกาแก้ว ชลที เลยหลัง โหมมตา</p>	<p>๓๘๐๕</p>
<p>◎ กูกี้</p>	<p>ยังอยู่เฝ้าจำที่ ภายหลังเจ็บบววย คิดว่าจงดอมเจ้า อ้วหากเฮ็ดชู้ชั้น</p>	<p>หอหงส์ ก็ตาย ในห้อง คำตาง ภูวนาด ตรงถ้วน ชู้เชิง</p>	<p>๓๘๐๖</p>
<p>◎ ว่าจัก เหยี่ยวท้อ แต่นั้น</p>	<p>นำบาทท้าวโดยต่วน กองเงินยางตุ้ตุ สองขาน้อยถนัดถวย พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>ตามตืน เป็นบ้า จ้อมม่วน ฮอบฮู้ ฮูปววย</p>	<p>๓๘๐๗</p>
<p>◎</p>	<p>อรนangkล้านเมืองใหญ่ ข่าราชาออกถวย ชะลอนล้วนบรรณาการ น้องพระให้เพื่อช้อย</p>	<p>มาคัล ขอส้อง นับหมื่น สังศรี</p>	<p>๓๘๐๘</p>
<p>◎</p>	<p>สว่าสว่าพร้อมนางนาฏ โยทิกานางมิ่งเมือง เพื่อจักเมื่อเถิงอ้วอามคย ซากี่นำดอกไม้ทวนเข้า</p>	<p>ทั้งหลาย ปิ่นถ้วน เห็นฮ่าง นั้นก่อน ฮอดพนม</p>	<p>๓๘๐๙</p>

๑	แต่ท้าวห่างพระพี่น้อง
ความอาสมณย์ห้าแด
ยินประสงค้ล้าจำเผื่อ
แต่นั้น อ้วค่าเศรัยอินค้ล้อย	ท้าวศรีค ในดง
ดูเศรัย
ถวยดอก
เคียดชม	๓๘๑๐
๑	ลอนท้อตันดินนอก
สมเพ็งพอที่ตาย
ลอนท้อ เก็บตุไว้ในปรางค์
ชาเล่าแคล้วค่านัน	ในเจ็บ
ตนแล้ว
ให้เบ็ง แลนอ
อย่าไถน	๓๘๑๑
๑	น้องพระยังกั้งแท้
อย่าได้เคื่องหญทัย
สองถวยแล้วลีลา
คีนสู้ห้องถึงค้าย	โสภาพ พระไมตรี
ขิงนาว ญูส้ม
เจียรจาก
ที่เซา	๓๘๑๒
๑	บ่พากย์ถ้อยสวยเสียด
แต่นั้น เขาก็มีไต่ทา
สีสันเนื่อนางเมือง
คิดเคียดล้นพลอยเศรัย	ทานขวัญ
ชู้คน ตางเจ้า
อ้วค่า
แสบตาย	๓๘๑๓
๑	เอิ้นด่างอ้อมเสียงแตก
ทั้งหลายเขาเอ็ดควง
นางเมืองเจ้าหอหงส์
ก็เฮ้งซ้าแกมฮ้อน	เต็มหอ
พลอยซ้า
ล้อยู่
ยั้งไฟ	๓๘๑๔
๑	ชู้ชู้น้ำตาหลัง
ยินอายทุกทวยไท
นางจิงยักคำใช้
เขือฮิบตันป่าไม้	โหลตก
ทังซ้า
เขี้ยวเมื่อ ถึงแม่
ไปกล่าว ทุกอัน	๓๘๑๕
๑	แต่นั้น ข้ำซันม้ทังเคียด
เขี้ยววันคีนโพดคลา
ไนไพรกว้างแสนผอม
ห้วยป่าไม้ถึงบ้าน	เลยไป
แสงม้
ผายผ่อ
ค้ำจวน	๓๘๑๖

◎	<p>ซากี้ขึ้นสู่ห้อง มวลสารถวยแนบชูลี นางเม็งฮ้อนโกรธา ชลเนตรย้อยไหลหน้า</p>	<p>หอรราช มาดา ประนมไหว้ ไฟแปลบ ถั่งแถว</p>	๓๙๑๗
◎	<p>ชะแลบเนื้อฝูงหมู่ แกวแกวเสียงเคียดเค็ม มาดาต้านถามขา พระบาทเจ้านำเนื้อ</p>	<p>ล้าวา ดอมเจ้า อันถี้ แคไฟพร</p>	๓๙๑๘
◎	<p>อ้วค่าน้อยแจ่งที่ บาเจืองหนืออยู่ไพร ญม้นแหล้วตามไป ลูกอยู่บ้านฮามท้าว</p>	<p>ยาแกว ดงกว้าง ป้อยดำ ญีเยะหมอง</p>	๓๙๑๙
◎	<p>ข้าขอบถ้อยเม็งโกรธา จ่านองเถิงแสนเมือง เสนาสันเต็มโสง หลานอยู่ฮ้างยิบี้</p>	<p>โกรธา ฮีบมา เดียวนี้ เม็งกล่าว บอบใจ</p>	๓๙๒๐
◎	<p>เพราะเพื่ออ้วอ่าวฮ้าย ผีไสนางแม่ไกล สูฮีบไปเถิงเจ้า ดั้นป่าไม้ฮ้างยั้ง</p>	<p>ผีเผต เงินยาง กวนให้ นางงามจ้อมม่วน กูพุ้น ฮีบมา</p>	๓๙๒๑
◎	<p>ทะเล่วนข้าเลยเล็ก ญนญนขุนชีลวา แสนเมืองฝ้ายเถิงไพร ห้วยป่าไม้เถิงห้วย</p>	<p>เถิงพาย เลยฮ้าย ข้ามเหล่า ค้ำจวน</p>	๓๙๒๒
◎	<p>ดีก่อ เดือนดวนเข้าฟ้าเฮื้อ มวลกายเขี้ยวช้วน กอยแสงข้ามอรัญญา ฮ้างหมู่ช้างทั้งม้า</p>	<p>ใสแสง พุ้นเขอ มิหยั้ง เฮวฮอด ที่ควร</p>	๓๙๒๓

◎
เขากี้	พระบาทแก้วสถิตอยู่
มवलแสนเมืองฮีบเมื่อ
นางแพงจ้อมคะนิงหา
นางนุ่งไห้มย้อย	หอหงส์
ถวายเป็นไว้
เตียงแม่
ตั้งแถว	๓๘๒๒๔
◎
เขากี้
เมื่อนั้น	ไกลบาท้าวเสด็จอยู่
กอยย่าแกวตำสวย
แสนเมืองได้ฟังกลอน
พระแม่เจ้าจำช้อย	ในไพร
ไสยถ้อย
ประนมกล่าว
ฮีบเถิง	๓๘๒๒๕
◎	เชิญเหนี่ยวให้เสด็จตำว
จอมนางทรงกำเดา
ทวนทันซำคำสาย
แหนบอกเบื่องทูลท้าว	คืนเมื่อ ว่าอัน
เก็งตน ตายเฟื้อง
สองอ่อน
ที่เซ็ง	๓๘๒๒๖

นางจ๋อมเคียดแค้นลักหนีไปเมืองปะกัน

๑	ชะช่อนเนื้อเขียวชืด ทรงผืนแดงห่มตน บ่กว่า ภูธรเจ้าจอมหัว พี้จักเมื่อแห่งป่า	พัทมาน จำเนื้อ เห็นฮ่าง ทูลเจ้า ยอดเมือง	๓๘๒๗
๑	อันหนึ่ง ขอแต่ บ่ถ้อยไขมีสว่าง บุญเฮียงพระโผดผาย คิดบ่ฮามตีนเจ้า จึงได้ฮ้างฮามห้อง	สัญญา คะนิงบ้าง การจำ เถิงพี้ หมื่นเสา	๓๘๒๘
๑	พระที่จั้งเป็นยอด อังเชิญพระเล่าผาย ถวายบุพพิตรเจ้า ทานโทษถ้อนเป็นข้า	ชีวิต พี้เฮย เถิงอ้าย บ้างแต่ วรญาณ ตรัสส่อง อี่ดู	๓๘๒๙
๑	อย่าว่า บ่ค่องถ้อยทรงพระไกรธ เมื่อบ่เมื่อปิวคิง จึงได้ลาตีนเจ้า บ่ฮ้างได้เห็นหน้า	สินขวัญ ม่อนแต่ ชู้วัน การไช้ ปาทา พันบาท ป่วยเผา หนีแล้ว	๓๘๓๐
๑	ชาดชาดน้ำทิพยเนตร เอาผืนแดงซาบเซย คำทุกข์น้องทั้งสอง ซาก็เจ็บแสบไหม้	นองไหล โชมหน้า เห็นฮ่าง หั้นแหล้ว ดอมเจ้า ไช้ประมาณ	๓๘๓๑
๑	บ่ต่างเชื่อเป็นราช ภานเฮ็ดสิ่งสั่ง ชาติที่ คำสุข ยังเทียวกำสงสาร คำทุกข์ไช้ฤาวัน	วงเตียว สันนี้ ฤาเทียง อวนเอย หลิกหนี ได้เด	๓๘๓๒

๑	ก็ท้อ แต่นั้น	บ่เสียงอกเพื่อนพูน เอาบุญเป็นบ่เลื่อมศรี ญีบญีบกำนางแกว ฝูงล่าเหินาสนมพร้อม	กายพี่ อันลับ จอมเจ้า แก้วอู่ แปดพัน	๓๘๓๓
๑	ฤว่า	ชูชู้ให้เสมอแม่ โสมสวรรค์จักจากตู่ คิดบ่เจียรจรเวน เวรแห่งเฮาพี่น้อง	ตายเสีย ฝูงช้อย ฮามหอ ผาสาท จำช้อย ท่างไกล	๓๘๓๔
๑		ขาดขาดน้ำหน้าบ่า หลุทัยเจ็บบ่าวย ตายไปแล้วเป็นผี ยังจักคืนที่ขวกลัว	มือฟาย มันอ้ว บ่-อย่า ปางนั้น ตอบเวร	๓๘๓๕
๑	อันว่า	ชะพาดเนื่อน้องท่าน เขิ่นเขิ่นยังข่าวยม กายมันอ้วจ้งไฮ อวนบ่ได้เข้าห้อง	อามคาย หิวไ้ ผีเผต สั่งพร้อม ท่อโย	๓๘๓๖
๑	ก็ส่วน ขอแก่ อย่าได้	พระนั่งเกล้าจอมเกศ ทรงหลุทัยชอกตู่ กัลยาเนื้อบรธา ละฝ้ายก่าตู่ช้อย	ราชา ดีฮ้าย เสียโคก อยู่พลอย	๓๘๓๗
๑	แต่นั้น	ในโลกนี้เป็นที่ พระค้อยหายโคโก ศรีเสลิวเนื้อหอหงส์ บ่กว่าผู้ผญาเล่ม	ทางเดียว เคียดเค็ม ชมเข้ม ต้านตอบ ช่วงตรง	๓๘๓๘
๑	อันนี้ อยู่ดีเยอ	เป็นคอบไข่ฝูงพยาธิ เวรเลิงตองจากเฮื่อน เสนาหาเจ้าทั้งหลาย อย่าได้ฮ้างฮามท้าว	โรคา ฮามสร้าง นางนาฏ กุเฮย ค้อยคง	๓๘๓๙

◎ อยู่ดีเขอ เพื่อนี้	ผาสาทสร้อยพิมานที่ เฮาจงหนีบคีน ประสงค์ถึงผู้จอมหัว ว่าจักตายพรากข้าง	หองหงส์ มาสร้าง ท้าวสูง ตินเจ้า ชั่วมรณ์	๓๙๔๐
◎	คิดสูงเบื้องนางนาฏ พเนจรหนีเพื่อโจร ศรีธนเน้อบาพุทโธ เจ้าก็นำไต้ขึ้น	มโนราห์ กุมข่า อิราช เมื่อฟ้า สอดกัน	๓๙๔๑
◎ ญู่ท่าง อันหนึ่งเป็นดั่ง	พระบาทท้าวมิโชค ผืนเอาคีนสอดเมือง สุทธนูฮ้างเจียรบรรพา เลาะฝั่งน้ำเหยี่ยวค่าง	ไชยผาน เสวยสร้าง พลัดพราก วันนั้น แค้ไพร	๓๙๔๒
◎	ก็บเห็นภาคพื้น ภูธรพระค้อยไป บุญชูให้ไปถึง พลอยเล่าได้เมื่อบ้าน	ฮอยที่ ทั้นใด น่าน้อง น้องนาฏ อยู่เสวย	๓๙๔๓
◎ เป็นดั่ง แต่นั้น	เฮียมราชเจ้าเจียรจาก เลยชมชลเนตรนอง มุนตรีกำเขียงเครือ ขุนขี้ม้ดาพร้อม	พลอยหนี นี้แล้ว พุ่มหน้า ย้ายออก พรำคีน	๓๙๔๔
◎	ไญ่ไญ่เบื้องชาวชอก ฝืนใจจงจอดนาง โทให้เข้าอามการ ของใส่ข้างตุลัน	เงินยาง บุญกว้าง เอื้อยมุ่ง พรำเหลื่อ	๓๙๔๕
◎	พุงพุงย้ายไหลออก ชะลอนเตียรดาษสาว เพียงพินน้อยสายใจ เนาั่งใกล้เทียมแม่	คลาเวียง ฝูงใช้ คำสูง มาดา	๓๙๔๖

◎	<p>ฟุ้งฟุ้งพร้อมแก้วอุ๋
ฝูงสนมมาyardชิง
สายคอท้าวกุมาร
ออย่าได้ใช้สมซ้อน</p>	<p>อามคาย
ชมให้
นึกพ่อ
อยู่ดี แต่เนอ</p>	๓๘๔๗
◎	<p>ธรรมชาติแก้วเป็นหน่อ
ทรงศรีใสใหญ่สูง
ผานผานข้างบัวคำ
ง้อมเบี่ยงผ้าผายขึ้น</p>	<p>เจืองหาญ
สอนหน้า
เสียงเขื่อน
ลู่พัง</p>	๓๘๔๘
◎
แต่ว่า	<p>เลื่อนเลื่อนข้อยหลายสำ
เขาก็สนเททรวง
มาเป็นข้อยกภูมิ
ไปห่อนสู้ความเศร้า</p>	<p>ทาสี
อ่าวเถิง เจืองเจ้า
กับบาท
แก่เฒ</p>	๓๘๔๙
◎	<p>ใจขาดให้ฮ้องฮ่ำ
ศรีใสนางมิ่งเมือง
พลอยเล่าปุนเอาน้อย
ตางแจ่มผู้เป็นเจ้า</p>	<p>เถิงคุณ
มัวเศร้า
กุมาร ท้าวสู่ง
ยอดผัว</p>	๓๘๕๐
◎	<p>ฟุ้งฟุ้งเข้าเถิงป่า
หลายวันคืนเฮ่งมัว
ไกลกันย่อนยักไซ
มันหากนำวคำลัม</p>	<p>เดือนไหล
เถิงท้าว
อ้วคำ
เสียดหู</p>	๓๘๕๑
◎ ไว่แก่	<p>ผืออยู่ฟ้าเฮืองโลก
ยมพิบาลพระล่าดู
มันก็เป็นกระดัดแท้
เวรไล่ต่องกุมสวาย</p>	<p>ตรองตรัส
คนฮ้าย
อาธรรม หลิงบาป
ออย่ายอม</p>	๓๘๕๒
◎ แต่นั้น	<p>ญาบญาบขึ้นภูใหญ่
สอมพลเถิงท่งเพียง
เขียววันได้หลายคืน
สอดด่านบ้านเถิงข้า</p>	<p>ผาชัน
เดินข้าง
คราวเคร่ง
ขอบเมือง</p>	๓๘๕๓

◎ เล็งเห็น แต่นั้น	จัดถีบข้างคราวเคร่ง เอื้องเอื้องหออยู่สูง นางเมืองเจ้าเชียงเครือ หลานแก่นเหง้าช่อมพร้อม	เมื่อเวียง แสนถ้าน ฮับลูก พรั่กัน	๓๙๕๔
◎ แต่นั้น	ทุกซ์ชวดข้าคะนิงลูก ผันผืนแดงญ่าวลง ผานผานขึ้นหอคำ เม็งแต่งพร้อมพาเข้า	ทั้งหลาย โทมหน้า เถิงแท่น สู่ขวัญ	๓๙๕๕
◎ แต่นั้น	ตะแบ่นหน้าอำมาตย์ มีบรรณาการชู้วัน โสมกษัตริย์ให้บาเจือง ยังอยู่เค้าชวมหลิ่น	มาโฮม ถวยเจ้า จอมราช แค้ไพร	๓๙๕๖
◎	ชาดชาดเบื่องชาวอ่อน ผันลวาละลวงไป ของแพงแก้วจอมพระนาง แก้วใส่น้ำคำตุ้ม	คำสาย ทูลไหว้ ผินขนาด ขาบเชิง	๓๙๕๗
◎	เชิงหยาดเหลื่อมแหวนสิ่ง นางก็เชิงเอามาฝากเจือง กษัตริเจ้าหอหงส์ อ้วคำพันความดั้น	อัมรงค์ จอมไท้ เจ็บแสบ ฮอดเมีย	๓๙๕๘
◎	ป้าท่านคิดแจบให้ เส็งกันมาฮอดตุ บุญเฮืองเจ้าหอหงส์ กับทั้งท้าวฮุ่น้อย	ขุนแก่ แสนเมือง ทั้งฟ้า เสด็จด้วน หนีพร้อม พรั่กัน	๓๙๕๙
◎ แต่นั้น	พระบาทเจ้ากริวโครธ หลายเมียยังก็ข้อมเป็น เสนาท้าเงินยาง ขึ้นขาบเกล้าประนมไหว้	โกรธา สนัน เดินฮอด บาทคำ	๓๙๖๐

๑	ลุงป่า
อยู่หอดให้หิวขาด
พระพร้าเนาในปาง
แม้งหนึ่ง
ดวงศรีแก้วเชียงเครือ
ลุงฮีบฟ้าผันห้าม	สาตี เจ้าเอย
บ่เห็น ฝูงนั้น
เสด็จยาตร
บ่คีน	๓๙๖๑
๑	พระราชฮ้อนคือคู่
ก็จิ่งฝืนค้ำมา
อั้งเขิญเจ้าคีนเมื่อ
แล้วจิ่ง
แต่งเครื่องพร้อมเมื่อไหว	กินเสลียน
ฮอดทูล เถิงไหว
เมืองเก่า
ฮอดเม็ง ว่าอัน	๓๙๖๒
๑	แต่นั้น
เฮาจัก
หลานจัก
ภูไชยท้าวตันตอ
เต็งพลเมื่อชาชาย
สูงจิ่งคีนเมื่อไหว
แล้วชะค้อมเมื่อหน้า	คำลุง
เพื่อประสงค์ หาง้อม
บุญสูง ท้าวซุ่ม
สู่นาง ว่าเนอ	๓๙๖๓
๑	อันหนึ่ง
ต้านตัมถ้อยบนบอก
อาวจ่งเป็นขางเมือง
อามคายนื่อนางแกว
สนมหนุ่มพร้อมตาให้	หาญพาย
อยู่ปอง ปุนถ้ำ
แก้วคู่
ฮีบมา	๓๙๖๔
๑	สามมะเฮียว
ชูชู่ซ่างประดับเครื่อง
ทั้งหาญพายเล็กลา
ฝืนพลายข้ามอรัญญา
นกเฮ้งฮ้องเสียงแปล้	ดาคีน
ลงห้อง
โดยด่วน
แปลกลาง	๓๙๖๕
๑	ข้ามป่าไม้จวนค้ำ
วางสาตีชู้คน
ขอนแก่นท้วงชะนิกัง
ดีก็ดาวดาชล้อม	เลขนอน
กินถ้วน
กลางเถื่อน
ควงฟ้า ฮุ่งจวน	๓๙๖๖
๑	เลื่อนเลื่อนข้ามดงใหญ่
มวลพลเถิงมุงเมิน
หาญพายไหวภูมิ
ป่าอยู่พร้อมคางฮ้อน	สาฮี
เมืองกว้าง
ลุงซุ่ม
ฮ้ำคาญ	๓๙๖๗

◎	ชูชู้หน้าตาซีม	เซ็งตก	
ฤาว่า	ภูธรจ๊กจากเมือง	เซียงล่าน	
	ยีนทุกตั้งสายใจ	สอนยาก เหวนี้	
ทอว่า	ทานโทษผู้นอบบุญเจ้า	จิงขวาง	๓๙๖๘
◎	พลายก็พรากแห่งหัน	เมื่อสู่ เซียงจวง	
	ปูนคำเดินชุ่นาง	ในห้อง	
	ทั้งปวงพร้อมนางฮาม	หน้าหนุ่ม	
	ปูนแปดฮ้อยสองเจ้า	อู่อาม	๓๙๖๙
◎	อุ่มทุ่มแก้มแดงยั้ง	ทองสุก	
	ฮามราชาสี่เดือน	ดูเศร้า	
	หายทุกช้อยอนสมภาร	ทำวู้ง	
	ก็จ๊กเห็นบาท	ผู้เป็นเจ้า ยอดเมือง	๓๙๗๐
◎	ฟุงฟุงกำสองอ่อน	คำสาย	
	ปูนเป็องจัดชุ่นาง	เถิงข้าง	
	ลายลายน้ำบางบิน	ไหลผ่า	
	อามอู่พร้อมนางท้าว	ลวงไป	๓๙๗๑
◎	สว่าสว่าเข้าตงใหญ่	สาซี	
	ศรีวิยคิดฮุ่งเจือง	ใจช้อง	
	มาลีพร้อมมาลา	ไชخاب	
	จ๊กจั้นฮ้องแมงจ้วง	มันัน	๓๙๗๒
◎	กุมรีน้ำวกุมรา	ซอนดอก	
	นกเฮ้งฮ้องชะนีฮั้น	แค่ผา	๓๙๗๓
◎	สองขอกห้วยหลายสำ	โยทิกา	
	ฝูงนางทวยมาลี	ใส่ผม ซอนเกล้า	
คิดเมื่อ	จอมหัวผู้เสวยเมือง	ทำวู้ง	
	เจ้าแผ่นหล้าไปเข้า	ม่วนไพร	๓๙๗๔

◎ อันหนึ่ง
เหยี่ยวท้อ	ท้าวสู่งผู้เสวยราชย์
โสมงามจักตำคั้น
เมื่อถึงห้องนางเม็ง
บ่ฮ้างพื้นบาท้าว	เขียงเครีอ
มาสร้าง นั้นเป่า
ข้าเคียด
ลูกจอม	๓๘๗๕
◎ แต่่นั้น	ความเบียดข้างจัดฮีบ
ฮ่อมกันถึงฮอดบา
สวาสวาขึ้นเมื่อทูล
เจ้าหมื่นม้าวถามฮ้าง	เลยครว
บุญกว้าง
ท้าวฮี้
การเมือง	๓๘๗๖
◎ แต่่นั้น	ผู้ผ่านพื้นนिरาศ
ทั้งหลายเมืองอยู่หอ
จิงไฮ้อ้วความแข็ง
จิงฮ่วมฮู้ชาวแจ่ง	ถึงไพร
ในส่วม
เสียงแตก
จ่านอง	๓๘๗๗
◎ แม่งหนึ่ง	เห็นแขกเบื่องกำฝ้าย
กองแพงจักไคร่หนี
ลุงท่านเจ้าวอนศรี
ตูฮ้อยชั้นวานไหว	เขียงเครีอ
เป็นหมั้น
บ่-อยู่
บ่ฟัง	๓๘๗๘
◎
เมื่อนั้น	พระบาทท้าวเล็งล่า
พระกัทรงหญ่ท้ย
องค์กษัตริย์ไท่เตินพล
เหยี่ยวหมูฮ้างวันหน้า	คดีตรัส
หยั่งเห็น ดูเผี้ยน
แควนด่วน
ชูเมือง	๓๘๗๙
◎
พอเมื่อ	ฮ้วนฮ้วนฮ้องกลองครึน
เฮาจักเมื่อชาชาย
วันใสฮ้ายเมื่อภู
อรม้อยหน้านางท้าว	เต็มไพร
สู่เมือง จอมน้อย
แลงอ่อน
เลิกลา	๓๘๘๐
◎	ชู่ท่อนท้าวอำมาตย์
เสนามวลจากสถาน
ภูธรฮ้ายเมื่อนอน
สองพิน้องเทียมท้าว	ประนมกร
ลงห้อง
ลตม่าน
ที่ควร	๓๘๘๑

◎ ยังเล่า	พระบาทตันจ่าอ่อน นางอามคายอ้ววน ภูธรเจ้าชมเชย คิดอ่าวง้อมกระสันดิน	สองศรี ทูลท้าว เฮียงแจบ บ่ลีม	๓๙๙๒
◎	ชะแลบเนียนอนเน่ง ทังเกรีครั้นเครง ลือเซ็งกำเสนา เป็นตั้งง่างแผ่นฟ้า	นิทรา เคียนข้าง ท้าวสูง ลงหีบ เห่งดิน	๓๙๙๓
◎	ฟุงฟุงพร้อมสะบูลัน นรินทร์ลูกพรากนาง เลินเลินข้างกระดิงนัน พลมิดเท่าหลังหน้า	ลงเติน ในผ้า เมืองออก แกวงปะคือ	๓๙๙๔
◎ อือทือ	สองชอกเบื่องประดับแท้ ชาวปะกันหลังไป ลือเซ็งชั้นหลานอาว คาดผ้าป้องผืนลือ	เป็นถัน เป็นถ้อง คำเครื่อง ใส่ดาว	๓๙๙๕
◎ เขานัน	หนักเนื่องข้างคอนออก สวาสวาซุมหมวกเขียว ไหลมวลอ้อมกระดานหิน เชือลูกท้าวฝูงเขม	จนไป หลุยพร้อม นับหมื่น ขอดไป	๓๙๙๖
◎	ฮีนฮีนข้าหลายล้ำ พลหลวงไหลก่อนเจือง ฝูงควัวย้ายยอพา เจ้าหมื่นม้าวเสวยแล้ว	เสนา ใจท้าว เทียมพ่าง เซ็ดแดง	๓๙๙๗
◎	ค่างค่างข้างซัดแทบ พระก็ทรงพานคำ ฝูงเคยใกล้จามรี คดฮ่มกั้งบาท้าว	เฮียงเกย ข้างแยง เมื่อหน้า ไกวแกวง มิดไป	๓๙๙๘

◎	ทุกแห่งพร้อมนางนาฏ ไสวเขาหลังน้ำ ฟายฟายข้างพานคำ ทั้งด้านตัวกอไม้	ทั้งหลาย เป็นถ้อง ยกย่าง มุ่นกะจวน	๓๘๘๘	
◎	พ่างพ่างม้าร่วงแห่ มवलพลึงจิมเซ ชะตันน้ำตกริน ปลาไล่ด้วยชมหลั่น	เป็นถัน แคะห้วย ก้องตาด แคะหิน	๓๘๘๙	
ดีแก่	◎ ที่นั้น	ช้ำแต่งกวันธรรมชาติ เขาก็เชิญรินทร์ ผานผานข้างพานคำ พระบาทเจ้าเมื่อห้อง	บุษาน จอดนอน ที่นั้น เฮียงเขื่อน ที่สถาน	๓๘๙๐
◎	เลื่อนเลื่อนข้างพับจอด ฝูงนางคราญจากพัง สมสมช้ำฝูงเคย ของฝากท้าวโดยฮ้อย	จำเกย เมื่อห้อง อ้ายง่า เครื่องพัน	๓๘๙๑	
◎	แสนล่ำเนื้อสัตว์ลิ่ง เขาก็่น่าเป็นถัน ชะลอนตั้งพายไซน ช้ำขาบเท้าไขถ้อย	มังสัง หลั่งลง มาไหว เดียรดาษ แนบชูลี	๓๘๙๒	
◎	พระบาทท้าวผู้ผ่าน สมการมีฮอดตุ ราชาผู้แดนคุณ จากแห่งป้ายามอ้าย	โลกา ฝูงช้ำ ดีดี กอยกล่าว เจืองพญา ฟันตาย	๓๘๙๓	
◎	เขาตัวหน้าประนมแนบ กัลยาเนาเน่งกัน เดินเปื่องตั้งไหปาน กำปิกแล้วปานไว้	ทูลเจือง ทูลไหว เฮียงพ่าง พาดแคะ	๓๘๙๔	
◎	บาก็			

๐ บัดนี้	พระบาทให้คอนข้าง มันก็แถมคำเถิง แปรปรวนปล้นนางเมือง เหน้ำอยู่บ้านเขยซ้ำ	ฟายแค ฮอดจอม ในฟ้า พลัดปลีก ชอกกัน	๓๘๙๖
๐	ท้าวศึกท้าวเพราะเคียด เลยยันถึงฮอดเม็ง พญาเจืองเจ้านำพล เชิญเหนี่ยวป้าอย่าคล้อย	โกธธา เป็นป้า เอาง่าย เคียดขม แต่เนอ	๓๘๙๗
๐	เมี้ยนอย่าแล้วถวยบาท ภูธรชมแพ่งแค เหนื่อหัวได้เขนง อำมาตย์พร้อมฝูงเหง้า	จอมไท ดอมซ้ำ เตะขาด ลวดตาม	๓๘๙๘
๐	เสียงพาทย์ฆ้องเดิงเต็ด ระฆมนันยั้งคราง ยับยับเหลืออมจามร บานั่งฮ้านเทิงแท่น	กาลศัพท์ คุงฟ้า ไกวแกว่ง อิงหมอน	๓๘๙๙
๐	ทุกแห่งซ้ำเลยเล็ก ภูธรเตินเอาเพิง นำไปให้สมควร ซ้ำขาบเกล้าทูลท้าว	สามวล อิกเงิน ทั้งผ้า อ้ายง่า ขึ้นชม	๓๙๐๐
๐ ยังค้อย ลอนว่า	ฝูงช้อยซ้ำขั้นก่อน ฝนคมใสสี่แสน กลียุคกำเป็นการ บ่หลีกได้ต้อย	พานคำ เส็งไว้ พระบาท ค้อยฝืน	๓๙๐๑
๐	ชาดชาดซ้ำไหลขึ้น เสนาเนืองเล็กคั้น ฝูงนางเนื้อสนมหลาย ขาพ่นองงหน้า	ภูพาง คลาห้อง เมื่อที่ เพื่อนเจือง	๓๙๐๒

๑	พระบาทท้าวต่างพี่ เปื่องใจจึกเฮ้งสะออน ราชาท้าวเลนนอน หลับได้ดูเศร้า	เขียงเครือ มรณม์ม้าง นิทเน่ง สู้งตาย	๓๙๐๓
๑	สุรย์เปล่งขึ้นเฮื่องโลก ภูธรลุกพรากนาง เสนาพร้อมพลแพน คำเครื่องหย่องเลยข้าง	โลกา ในห้อง ย้ายออก ก่อนอาว	๓๙๐๔
๑	ครั้นครั้นข้างม้ามีด กองคราวไกลยี่ตยาว แจนแจนม้าหลายพัน พลายแกว่งญ้อนกระดิงหัว	ระวังแหน คนฝ่าย ห่างหึ่ง ลวงไพร	๓๙๐๕
๑	พระหลังเนื้อท้าวสุ่ง พานคำยวงย่างเงย บุปผาฝั่งแกมใบ หอมดอกไม้มาเข้า	บาไท เมื่อหน้า เฮื่องเฮื่อ เฮ่งกระสัน	๓๙๐๖
๑	นกเนื้อกลิ่นหอมเหล่า กรายศรีหมื่นถัน ลงภูแล้วถึงเพียง ทางท่องเท้าถึงบ้าน	เต็มดง แถวถ้อง ดินฮาบ เก่าจอม	๓๙๐๗
๑	ฝูงข้าน้อยถือหาบ คนหลวงไปย้อมเดิน นับมาได้เขี้ยวทาง ได้แปดมือพอกะต่าง	แคมทาง จัดข้าง จัดฮีบ เมื่อยตีน	๓๙๐๘
๑	จัดถีบข้างถึงฮอด นรินทร์พระเจ้าองมา สนสนเบื้องชาชาย ข้างและม้าสะเทียนฮ้อง	แดนเมือง ฮับน้อง มवलฮอด ครั้นเครง	๓๙๐๙

◎	พระยอดต้นผายผาด หยิ้นพานคำฮอดเกย บุญเฮืองเข้าเมื่อใน นางสำน่อยวีท้าว	มาเมือง เฮียงซ้าง เถิงแท่น แก่งไก่อ	๓๙๑๐
◎	ตะแบ่นหน้านางนาฏ ญนญนไปนั่งน้น กายกระบวนเบื่องเสนา เจ้าลุ่มฟ้าทั้งพี	ทั้งหลาย เนื่องเฝ้า ทูลยี่ มายิน	๓๙๑๑
◎ อันหนึ่ง อันว่า	ควรที่จัดตีบไซ้ ไปทันฝูงหมูกิน ญើยคำผู้เพ็งผาย อาวคว่างไว้ควรแท้	หาแม่ นางจอม เมืองถ้วน อ้ายเกื่อน อยู่แข็ง	๓๙๑๒
◎	เลื่อนเลื่อนลันโยเทศ แองคอนเลยเล็กลา หังหังม้าอานคำ ฝูงบ่าวซ้องนำท้าว	พักฟัง ลงห้อง ขึ้นขี่ ลวงไป	๓๙๑๓
◎	วันวิงคล้ายสุรย์มิด ไสวเขาส่มไฮ ฟานแสงโป่งในไพร สัตว์สิ่งด้วยคณาเนื้อ	เมื่อแลง ฮิมห้วย ก้องเกื่อน ส่งเสียง	๓๙๑๔
◎ แม้งหนึ่ง	เลื่อนเลื่อนฝ่าไหลหลีก ทั้งหลายเลยพรวดแลง สุรย์เคียนขึ้นบวรพา คอนขี่ม้าไปพร้อม	ดารา พุ้นเยอ นอนพร้อม ใส่ส่อง โลดคราว	๓๙๑๕
◎	ญ่องญ่องขึ้นเขี้ยวหลัง ดงหลวงยาวฮีบตีน ผันลวาท่าเขียงบาน แส้ฟาดม้าผายเข้า	ภูซัน เดินย้าย คราวเค่ง สู่จอม	๓๙๑๖

๑	นางเมือง	คอนเปล่งถ้อยประนมหม่อม หอมหญ่หทัยเด็ดแด โจงโจงห้องพานเมือง อ้ายคว่างผู้เป็นเหง้า	พัทมาน ^{๑๑} ดอมท้าว เดินตื่น ฮีบเมื่อ	๓๙/๑๗
๑		ฮีนฮีนพร้อมอำมาตย์ ไซพัทมานอ่านเจือง หังหังเปื่องประนมมือ แล้วอย่าเมี้ยนสารสร้อย	พักฟัง จนถ้อย ทูลเกศ ชอบการ	๓๙/๑๘
๑	แต่นั้น	ฮู้เหตุแล้วทันที ทั้งขุนคานเกื้อนเพ็ง ไซลือไว้ต่างญើย ลูกถีบม้าคลาคุ่ม	ขุนญើย คนกล้า แข็งเขื่อน ล่องไป	๓๙/๑๙
๑		เลื่อนเลื่อนข้ามหลายถิ่น ไสวเป็นกาดลี ผายลวเข้าถึงเวียง แล้วขึ้นต่านทันท้าว	สวนสลา เมืองบ้าน เซาจอด ฮีบเมื่อ	๓๙/๒๐
๑		เขาทอดถ้อยโดยพระบาท เหนือหัวมายากแคน หลายนางย่อนบังเคื่อง เฮาหากฮู้หลังพุ่น	จอมเมือง ดอมหน้า คุงบาท กว่าไกล	๓๙/๒๑
๑	แต่นั้น	ชาดชาดข้างตกแต่ง ไสวเขาชีพลาย โสมสันเนื้อญើยคำ สุขญ้อนเจ้าเหลือล้น	มาโฮม ยวงย้าย ทรงเทศ ลูกเมีย	๓๙/๒๒
๑	อ้ายเกื้อน	ขึ้นข้างทรงเครื่อง นำขุนญើยออกไป ขุนเพ็งขึ้นมหาสาร ความูชี่ข้างพลายบ้า	ขุนพญา ปุ่นย้าย หย่องหย่น บ่มมัน	๓๙/๒๓

◎	ว่อนว่อนก้องกระดิ่งต้น ชะต้นถือน้ือกทวน เมืองเมืองม้อานคำ ทางโล่งเท้าขวางกว้าง	น้ินเมือง แกมต่าง ห้างหึ่ง ฮอดปะกัน	๓๙๒๔
◎ เมื่อนั้น ดีแก่	ทุกลิ่งเท้าเลยฮอด โสมสันพระแม่เมือง ลมพัดต่องปะคือไชย ขุนชี้ข้างสารกล้า	ฮมฮม เดินต่าน กลางหมู่ ฟุ่นเยอ เครื่องคราญ	๓๙๒๕
◎	ชูชู้ย้ายพลออก นางจอมผายขึ้นพัง เสียงคนก้องบาดาล ย้ายหมู่ข้างพลม้า	คลาเวียง เลยย้าย ดาสนั้น ล่งไป	๓๙๒๖
◎	ทุกที่พร้อมหลายลำ เนืองพลถึงป่าไฮ มยุรีฮ้องมยุรา พลฮอดเท้าผาด้า	สาฮี ฮิมน้ำ น้ินเถื่อน ขอบเมือง	๓๙๒๗
◎ ปานนี้	เลื่อนเลื่อนขึ้นภูใหญ่ บุญเฮืองผันเดียดแด โสมพราวผู้แทนคุณ คิดชิงซ้อนหลายชั้น	เลยคราว ฮมฮ้อน เจ้าแม่ กูฟุ่น บ่ลำเบย	๓๙๒๘
◎ เมื่อนั้น	พลแผ่เท้าห้วยตาด ท้งหลายเลยจอดนอน ควาญไสข้างถนิมเฮียง พระแม่เจ้าเมื่อห้อง	ผาฮี ฮิมน้ำ พับจอด พร้าเนา	๓๙๒๙
◎ แม้งหนึ่ง	ฝูงข้าฮู้เลยทอด กาลควรเอาแค่ดิน สุรย์คาลคล้อยเขาลาน พลหลังพร้อมดงไม้	มवलพา นอนพร้อม ลงต่ำ ม้ินัน	๓๙๓๐

◎	ฟุ้งฟุ้งได้หลายคำ คลັບคลาถึงหลั่นเมือง	คราวนอน จอมน้อย	
คอนกั	ผันลวาเท้าภูมิ พระแม่เจ้าตัวสร้อย	ทูลบาท มาพร้อม ฮอดเมือง	๓๙/๓๑
◎	แต่นั้น	เสียงเกย เมื่อห้อง	
เหยียวบ	ขาดขาดข้างขัดแทบ บุญเฮืองฮับแม่เมือง บุญเคยแก้วนางจอม เห็นหน้าเจ้าสองท้าว	โถมจวบ ลูกลุน	๓๙/๓๒
◎	สุดที่ลูปลูปแล้ว บุญหลวงหลายจึงเห็น โสมแพงผู้ทรงเมือง ไหว้แม่ผู้เป็นหน้า	ชลเนตร นองแดง จอมเจ้า อ้ายเจื่อง แทบซูลี	๓๙/๓๓
◎	เฟื่องเฟื่องกำอำมอู่ ทั้งสาวศรีหมู่สนม ภูธรเจ้าเดินแค เขิญแม่เจ้าเมื่อจ้า	ประนมกร ทูลไหว้ มาพ่าง แจกพลี	๓๙/๓๔
◎	ตูกี้ไปต่างท้าว สมภารเจื่อง เลื่อนความเท่าผีสาง เจ้าหมื่นม้าวแทนแม่	คิ่นเล่า มาเฮือน ผาบซุม พูพั้น แล้วอย่า มาดา	๓๙/๓๕
◎	ฮั้นฮั้นพร้อมอำมาตย์ ขุนเญี่ยทั้งเพ็งผาย ควรควรไหว้ปาทา เจ้าลุ่มฟ้าเส็งถ้อย	เมื่อมวลง เกื่อนคาน คนกล้า กัมซาบ สี่เมือง	๓๙/๓๖
◎	ควรแก่	หลานอว นางตัน ใช้ค่อง ช่างแลลง	๓๙/๓๗

◎	พระบาทเมียนตกแต่ง เงินค่านับอาชญาเมื่อ จำมะตานผ้าจำคิง แก้วลุ่มฟ้าเสียงซื่อ	ของคราญ เถิงป่า ท้าวสูง ท่ามะโไฮง	๓๙/๓๙
◎	พุงพุงขึ้นเอื้องสูง กับทั้งสามประสงค์ ภูมิผู้แทนคุณ เครื่องคูพร้อมเถิงป่า	รัศมี ฮีบเมื่อ เถิงจอม ตกแต่ง ชู้ประการ	๓๙/๓๙
◎	ชะพู่หน้านางหนุ่ม พอประมาณเลยเล็กลา ผานผานเหลื่อมทงลาย ผู้จึ่งหน้านางท้าว	ทั้งหลาย เถิงข้าง ข้ามท่ง ล่องไป	๓๙/๔๐
◎	ทางโล่งเท้าเถิงฮอด ไสวฝูงบ่าวน่า เนื่องพลเข้าเมื่อเถิง แล้วเล่าห่างแหงจอม	เขียงเครีอ ตีนข้าง สนามจอด มवलเมือง	๓๙/๔๑
◎	เมื่อนั้น จอมทอดถ้อยเฮวฮีบ เฮียมก็เคื่องหญ่ฮัย มันก็คั้นคำไหว ผู้จึ่งหน้านางท้าว	เขิญมา ว่าตาย คู่ยาม เห็นหน้า สีดา อามอู่ ลวดเมื่อ	๓๙/๔๒
◎	ชะช่อนหน้าจอมม่วน นุเนื้อสองข่ามือ เสงี่ยมเนื้อหลานอาว สองอ่อนน้องถวยเจ้า	ฮับเฮียม เถิงห้อง คำเครื่อง ชู้วัน	๓๙/๔๓
◎	แต่ ทุกเอื้องพร้อมของอาชญา นางคราญฮับขอบคุณ	ขอลถวย จอมเจ้า	๓๙/๔๔

๑	แต่นั้น
อามอุ้งแก้วพิพากษ์
นับแต่จอมหัวมา	บนแกลง
จากตุ ยินหม่อม	๓๙/๔๕
๑	อึ้งอึ้งน้ำอาบอู่
ทั้งหลายเขาย่าลัว
ยินทุกตั้งสองไกล
นับแต่ได้สามท้าว	ซึ่งตก
เลยให้
เจียรจาก
แปดเดือน	๓๙/๔๖
๑
แต่นั้น	ควรรพากรเจ้าเมื่อสู้
เลื่อนคำเมื่อสอดนาง
แล้วเล่าตั้งคำให้
เม็งเฮียกฮ้องอามอู่	นางเม็ง ชอบตาย
ในห้อง
เดินแปลง ปูเสาด
เมื่อสถาน	๓๙/๔๗
๑	ธรรมชาติเนื้อกษัตริย์มิ่ง
นางเม็งดมจวบหลาน
(ข้อความตอนนี้ ต้นฉบับขาดหายไปมาก) ^{๑๒}	ตระกุล
ในห้อง	๓๙/๔๘

ทำวุ่นยกพลไปตีเมืองตุมวาง

◎	พระบาทเจ้าผู้ผ่าน ถือพลถึงตุมวาง ตีพลายไว้หัวแหลม ย้ายหมู่ตั้งฮิมแม่	เมืองปะกัน แวดเวียง ระวังล้อม ห้าหมื่น ทรายคำ	๓๙๔๙
◎	ฮีนฮีนพร้อมชีวิตม์ เหงพันพลคว่างพาย เสียงกลองฆ้องระฆัง ข้างเฮ่งม้ามวเค้า	แกวทอง ฝูงเหง้า เมืองมี หมู่หลวง	๓๙๕๐
◎	เจ้าเฮี้ยกถ้อยทันที เดินโยธาแต่งเวียง นาหลวงเท้าตุมวาง ข้างเฮ่งม้าสุ่มพร้อม	ทุกโขน แปลงต้าย กาภาค พรัมวล	๓๙๕๑
◎	ทุกที่ทำวธรรมอาชญ์ ชาวตุมวางตีมกลอง ตุนันเท้าคือเมือง นางนาฎง้อมฮินหม้อม	แปลงเวียง เกาฆ้อง จักหว่า อยู่ตรอม	๓๙๕๒
◎	แล้วแล่นม้าทันที ไทเมืองหมองชูเขียง แล้วจิงทันขาเจ้า เข้าอยู่ตัวกายพี	ทุกทาง ปานไซ้ ขุนหลวง ท้าวกิง ฟ่างเฮา	๓๙๕๓
◎	แล้วกล่าวถ้อยเดินปาว ทั้งหลายเขาส่วมโฮม เจืองจิงแปรคำต้าน ไข้กล่าวน้องทันที	โยธา เฮียงพร้อม เส็งขุน ทุกหมู่ ตุมวาง บ่นัน	๓๙๕๔
◎	ฟิงฮิน		
◎	ผ่อดู		
◎	แต่นั้น		
◎	ยังชอบ		

◎	ชูที่พร้อมทูลแม่
ควรถิปายเถิง
ยังเล่า พามัวพร้อมฝูงมาร
ควรถีเข้าสู่น้อง	ฮับชาน
แห่งอวน อาวเจ้า
ฮังส่ง เขานั้น
ถามแจ่ง ชู่คอง	๓๙๕๕
◎	แต่นั้น ผู้ก่งพื้นมนุษย์โลก
แองคอนทั้งขุนทรวง
สุญเญยะถวิลใจแจ่ง
ถามข่าว เจ้าแผ่นหล้ากลอนเกลี้ยง	ยินดี
อ่อนคราญ มาหน้า
เถิงพญา ฟ้าฮ้วน
แต่ไกล แต่เนอ	๓๙๕๖
◎	มาเผื่อ นิคเผตฮ้ายฮอบปวด
เลยเล่าคุณพลายเขา
เถิงที่ นครลุงชั้นเซียงเซย
เล่าได้ ห้วยย่านฟ้ามาฮอด	ริชยา
ไตฮ้อย มาพี
ห้ามปู ดีแล้ว
เมืองอา หนีแล้ว	๓๙๕๗
◎	ทอว่า ฝูงบาปฮ้ายฮอยปวด
เฮาก็ไปกวนฝูง
เสียมจิ่ง โกรธาแท้เถิงใจ
ให้กล่าว เจ้าลุ่มฟ้าเห็นเผียน	ริชยา
โพรพาง แสนบ้าน
คิดเคียด
แต่ไกล หนีแล้ว	๓๙๕๘
◎	ให้กล่าว เจ้าเผียดถ้อยสอนสั่ง
เหยียวเมืองมัวโพรไท
ครั้นว่า ซีนเขาเบื่องหุ่นบัง
เฮาจัก ห้วยย่านฟ้าคินสู	เขาคิน ว่าเนอ
ดูฮ้าย
ท้าวหึ่ง
เงินยาง	๓๙๕๙
◎	ฤจัก เฮาข่วน้องเครือหมาก
วางไมตรีแห่งอา
ธรรมย์อำท้าวถือเมือง
เขาจิ่งพรากแห่งห้อง	หลายขวัญ
ทังน้อง
เมี้ยนสั่ง
โสงกว้าง แผ่นลว	๓๙๖๐
◎	เล็งเห็น ญั่งญั่งม้าเทียวทอ
แมงหนึ่ง อรชรบดปาดาล
เถิงที่บุรีชั้นนครหลวง
ฆ่าท่านเจ้าเมือกวัน	ธูลีผง พุนเขอ
แกมพร้าว
ฟ้าฮ้วน
จอตลว	๓๙๖๑

◎	แล้วกล่าวชื่อไซพากย์ นายนำเมือกกล่าวทอง ขอคำขึ้นทองเถิง นางนั่งเท้าเทียมให้	ล่ำมเมือง เถิงเจ้า อำมาตย์ ลูกตน	๓๙๑๒
◎ บัดนี้ ราชา	อุบาทว์ฮ้อนบังเกิด เงืองหาญถือพลแพน ถือดีใช้สองนาย นางนาฏด้านหมองหม่อม	สิงญี่ แลนอ มากมวล มาล้อม มาสู่ ทั่วทรวง	๓๙๑๓
◎	ทันทั้งเถ้าไซฟ้า เมืองหลวงเขาต่มัน ซากี่ฆ่าลาวฝ่าย ระหว่างไว้ปูนถ้า	ทั้งท่าน อวาล่า เนื่องให้ เฮวทอง เถิงราช แขกเมือง	๓๙๑๔
◎	ปุตาดแล้วเสียนลาวด สองนายเนื่องนั่งเถิง ญนญนขึ้นโสงหลวง ข้าขาบเจ้าประนมนี้	พานเพียง ทันกว้าง คนคั่ง มอบลวาย	๓๙๑๕
◎ เมื่อนั้น	คอนจิ่งตันฮ่างไหว ปีปายความสอดอา ศรีครวแก้วแพงเมือง ลื้ออบเข้าในห้อง	ถามข่าว ภูบาล ทั้งน้อง คำหยาด อยู่ฟัง	๓๙๑๖
◎ บัดนี้ คิดเมื่อ	พระบาทใช้มาสอด แองคอนถวายชู้คอง เขี้ยวทางตันเดินไกล เจ้าก็ปูนอ่านห่าง	บาไท เลขตัน เถิงราช ภายนี้ สินล้าน อ่านหาญ	๓๙๑๗
◎ แมงหนึ่ง หุนบัง	อุบาทว์ต้องบังเกิด นองพลชนงแวดปะกัน เลยเล่าฮามแพงแก้ว เห็นที่พลไพร่ม่าง	สิงญี่ กวนปูน กินใจ แสนสแป เสียบ้าน แบ่งครัว	๓๙๑๘

- ๑ เจ้าตีบข้างมาสอด เมืองปะกัน
 มัวไปเขาควางญើย ยลคล้อย
ว่าบ ป็นพลายพร้อมมาดอม โดยราช เขานัน
 เหยี่ยวไฟร่น้อยมาฮ้อน แตกหนี ๓๙๖๙
- ๑ เพ็งที่ใส่โทษแท้ ให้หลาบ หลายที
 เลยพลายมาสอดลุง ธรรม์เหง้า
เหยี่ยวว่า ยังคองถ้ำฟิงคราว ตั้งต่อ กี่ตาย
 พลอยเล่าห้วยป่าไม้ มาเพ็ง เมืองหลวง ๓๙๗๐
- ๑ เขาท่อนี่น้ำปวน เป็นเวร
 อรชรเสียงขุนทรวง เล่าแหน ภัยถ้อย
บัดนี้ ผลควรเจ้าเงินยาง มาสอด
 ลุงท่านใช้คำช้อย ส่งศรี ๓๙๗๑
- ๑ อันว่า เจ้ายอดฟ้าแมนมิ่ง สองศรี
 เฮาก็ยिनลุงอวาคูคน ควรให้
 เพ็งใจเพ็งเสมอตา ตนพ่อ
 ประดับชู่เชื้อสาวใช้ มอบมวล ๓๙๗๒
- ๑ พอที่ คิดสุ่งท้าวผู้ผ่าน ตุ่มวาง กี่ตาย
 ควรเฮาขึ้นส่งเขา อย่าไว้
ญให้ บาเจืองเจ้าเงินยาง สอนสั่ง เขาตาย
 ไหวอ่อนเจ้าจอมไท้ ส่งเขา ๓๙๗๓
- ๑ เหยี่ยวว่า เป็นหยาบหยุงหนาวเพื่อ เมืองมัว บ่ฮู้
 ขุนทรวงเลยเล่าแหน แถมถ้อย
มาเล่า มัวคำต้านฮีนเขา ให้สว่าง สันนี้
เมื่อนั้น ฟ้าฮ่วนคิดชู่ชั้น คะนิงแล้ว จิงจา ๓๙๗๔
- ๑ เฮาก็สร้างเครื่องไว้ ทันทีตุ่มวาง กี่ตาย
 เขาก็หนีตายมา เพ็งเฮา เมืองกว้าง
 เพราะว่ากลัวเจืองเจ้า เงินยาง ยินยาก
 เขาจิงข้ามป่าไม้ มาพี เพ็งเฮา ๓๙๗๕

◎	เขาก็ลือนาลท้าว หนีตายมาพึ่งเฮา ควรวี	พุนจำห้ามเส็งกัน บ่กว่าเจ้าสินล้าน	ทุกที่ ไทชาน ทั้งฟ้า ยอมโทษ ปางนี้ ผ่อไกล หั้นแหล้ว	๓๙/๗๖
◎	อันจัก	สัตว์ลิ่งท้าวยังโผด ไลเขาเสียส่วนวาย สิงญี่ตั้งหุนบัง ห้วยย่านฟ้ามาพี	ปราณี แวนฮ้าย คำหัง เพ็งเฮา	๓๙/๗๗
◎	อันจัก แม่นว่า เฮาจัก	เจ้าอย่าต้านลงแห่ง ไลเขาเสียส่วนตน เงืองหาญเต้าพลหลวง ใช้แล่นม้าทันที	ภาษา ตายช้า ตกทัง กี่ดี ตายืน	๓๙/๗๘
◎	แต่นั้น	ทะลวงเท้ากป้อง เขากี่ฝืนใจจง แองคอนพร้อมขุนหลวง เข้าท่านท้าวทองล้าน	แมนหลวง ก็ยัง ช้อยตุ ฤาหย่าน คอยคอบ เล็กลง	๓๙/๗๙
◎	เมื่อนั้น	ข้าลวงม้ามาสอด กอยคำคือคอบเงือง เขากี่เอนเสียงต้าน พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า	เวียงหลวง ใจกล้า เถิงผี มีมาก ชมชื่น มีขาม	๓๙/๘๐
◎	เหยียว่า แมงหนึ่ง	น้องบ่สู้เขื่อนยาก เขากี่ลงพลมา วันคลาคล้อยนับเขา ตาวันเฉื่อยะคล้าย	ทางมา ก็ตาย เพื่อถวิล หาฮ้าย ถ้าใหญ่ ตุล้า ช่อลม	๓๙/๘๑
◎	ผ่อเห็น ชื่อว่า	ยาบยาบม้าเค้าแล่น ชาวเขียงหลวงลั่นสะบู ตุ๊กตาพลตั้ง แสนล่าข้างชนต้อง	ระวังพล ดั่งก้อน กฤษร ถ้าต่อ ต่อมือ	๓๙/๘๒

◎	คิดฮ้อท้าวทวนหมู่
ฝูงฟางลอนว่าตี
ทวนธรรม์อั้งต้ายืน
เฮาบ่มีหย่อนจ้อ	หุนบั้ง
เอาอ้าง
มาช้อย เขานั้น
ผีฟ้า ผ่าคีน	๓๙๙๓	
◎	บ่ฮ้างหย้านตาทอก
จักค้อย
เฮาจัก
กูจัก	เจ็ดโหล
เข้าง้อ
เอิกปอง เขานั้น
ผิงอ จิดมีมือ	๓๙๙๔	
◎	แต่นั้น
แกวทอง
แม่่นว่า
แม่่นว่า	ก่าก่องเนื้องถ้าว
ทวนเสียงสูงกล่าวหาญ
เขาจักเมื่อวานท้าว
ไ้แผ่นฟ้ามากั้ง	โหลงหาญ
หุ้มกล้า
แถนลอลงช้อย ก็ดี
ชิต้อยถาง	๓๙๙๕
◎	บ่หย่อนหย้านฟ้าฮ้วน
ยิบบ่กลัวเกรงไผ
สังจักวอนคำขึ้นแถมคดี
ฝูงบาปฮ้ายเอาห้อย	อาวล่ำ
ท้อโย ของน้อย
ต้านเดิบ สันนี้
แห่งใจ	๓๙๙๖	
◎	ตู่จักกวนเก็บได้
ยิบขมในหมากกะดอม
ค้อมกล่าวแล้วเมื่อนอน
ซาพี่น้องนางท้าว	ฟ้าฮ้วน เขียงดาว
แถมฮัว
ทุกแห่ง
จิมเจือง	๓๙๙๗	
◎	เจ้าปิ่นหน้าเมื่อสู่
กอยคำเตินสี่เมือง
เฮียงเพาแล้วยอถวาย
ไฟส่องห้องโสงฮ้าน	สถานเพียง
ทุกพ้อง
ประดับภษาชน
ลุ่มเทิง	๓๙๙๘	
◎	ชะพูช้อยบนบอก
ตู่จักก้อหาญฮอบ
พลหลวงกำแดนผี
พ่อยู่ฟ้าคุณคุ่ม	พลีกรรม
ต่อกาย วันหน้า
เต้าช้อย ก็ดี
อย่าไล ลุกเนอ	๓๙๙๙	

◎	<p>อรม้อยเนื้อท้าวสูง บาคราญถอยสวายมือ พอดีแล้วลีลา นางจิ้งหน้าเทียมท้าว</p>	<p>ถวยเสียง เช็ดผ้า เข้าม่าน ตู้สถาน</p>	๓๙๙๐
◎	<p>ผู้ผ่านพื้นนิทเน่ง สานสานลมเบิกบน คอนคอนค้ำหลายยาม สุรย์ส่องขึ้นควงฟ้า</p>	<p>เนานอน ดาวซ้าย แล้วสูง เชื้อบน</p>	๓๙๙๑
◎	<p>ฮีนฮีนพร้อมพลพวก บาคราญผายออกมา แพนบัวกำหลายแถว ความูเกี่ยวข้องน้ำ</p>	<p>กระทำครัว เกยกวาง ลั่นท่ง ฟุ้นเขอ ทำเพียง</p>	๓๙๙๒
หลังเห็น			
◎	<p>บอกเพื่อนพร้อมเดินหมู่ ฟังยินเสียงกลองกายตุ่มวาง ดาพลกำกลางนา ค่ายพวกพ้องแมนเลื่อน</p>	<p>ประดับตี ตั้งลม พานฟ้า คับแผ่น ลงมา</p>	๓๙๙๓
◎	<p>เมื่อนั้น อ้ายแมนเข้าเขี้ยวสอด ยอคำมาสอดบา เขาก็หอมกันตั้ง พลคั่งเค้าคือน้ำ</p>	<p>เถิงเจือง ธรรม์เหง้า หลายถัน ถ้ำต่อ ญุ่งมา</p>	๓๙๙๔
◎	<p>ปิดแต่ ฟ้าต่อตั้งทานทวีป สมสมพลแปดก๊อ เขาก็นองพลพร้อม ช้างเฮ้งม้าตัวตัน</p>	<p>เกินทอง แกมม้า เติมมา สามหมู่ เฮื่องา</p>	๓๙๙๕
◎	<p>ครึ้นครึ้นเพียงฟ้าเงา ในเวียงนันท่งกลอง สนสนพร้อมสามตน ชันจักต้องต่อช้าง</p>	<p>ไชฝน เกาฆ้อง เต้าช้อย เจื่องท้าว บ่ขาม</p>	๓๙๙๖

◎	บ่ยอมถ้อยถึงขนาด
พลหลามไหลหลังมา
แมนหลายกำม็กือมา
เขากล่าวม้างพลล่าน	ชนพลาย
ปานน้ำ
ลั่นท่ง
ลูกจอม	๓๙๙๗
◎	ไต่ว่าพร้อมท้าวหัง
แข็งว่ายอมมือเสี้ย
เขาก็ไปฟังแจ้ง
ผัดว่าต้องต่อข้าง	หุ่มบัง
ส่วนเจือง กุ่มข้า
ปลอมดู ทุกหมู่
คุงที่ พานคำ	๓๙๙๘
◎
เขานั่น	ก็ย้งเห็นหลากแท้
คิงขาวคอก่านดำ
เมืองเมืองเหลื่อมตาใส
ยาบยายย้ายคิงค้อม	เทียนต่าง ภาษา
ดูฮ้าย
ปานแว่น
แกว่งกง	๓๙๙๙
◎
ฝูงหนึ่ง	ฮู้ไต่่น้ำลอยแล่น
ฮอมท่งไทพะโพ
ญนญนย้ายทุทอง
ฝูงหมู่ซ้างปุนแล้	ปานหงส์
ตี้มแถม สามล่าน
คับแผ่น
ออกเวียง	๔๐๐๐
◎
ฮมฮม	อึ้งอึ้งเบื่องล่านมาศ
ชาวภูซางแบกเกิม
เขาก็่นองพลพร้อม
บ่ฮู้กั้ตัวเต้า	แมนฟอง
กางเข้า
พญาเมือง ฟ่าฮ่วน
เต็มท้าว ซ่อยพล	๔๐๐๑
◎
ผนผน
ฝูงนั้น	ทะล่วนเส้ชะค้อม
ผีตายนป่วนมา
นิมนต์ขึ้นกลางทาว
อยู่แทบเท้ากำฝ้าย	คับท่ง ตุมวาง
มवलเข้า
เหินแอ่น
จอมจั่ง	๔๐๐๒
◎	สว่าสว่าม้าเค้าแล่น
มवलพลถึงหนองตง
เสียนั้นก้องพอดิน
ประดับหอกซ้อง	เวียนพล
แต่งพล เป็นถ้อง
จักหล่ม
ปะคือซ้าย ซ่อเขียว	๔๐๐๓

◎	ไฉ่ไฉ่ย้ายข้างฮ้อ แมนเฮืองเฮียวเก็งเสื่อ ตาเขียวข้าวภูพาน ปิดแต่ค้ายควงฟ้า	เฮียงงา ตัวกล้า ท้าวทุ่ม ชอดมา	๔๐๐๔
◎	เขาวาเล็กทุ่มลั่น ผาลาเลียนหอกปูน ชื่อจักตาตุตั้ง ข้ากล่าเจ้าทองลั่น	ท้าวฮี ชิงแดน เป็นถ้อง พลแมน มีมาก แต่ประมาณ	๔๐๐๕
◎	แต่นั้น ท้าวทอดถ้อยเตินหมู่ แกวแกวเสียงขุนแสง ญนญนย้ายแพนคำ หนักเนื่องข้างหลายล้าน	ประดับดี คาดโคน เคียนข้าง ประดับหอก เลื่อนมา	๔๐๐๖
◎	เขาจัก แมนว่า เบื่องขอกพุ่นชีวาตม์ ผาลาเลียนหอกดาว นองพลได้แสนกือ ไฉ่แผ่นฟ้าลงกั้ง	แกวทอง เต็มตั้ง พร้อมฮ่วม กิติ ชิต้อยถาง	๔๐๐๗
◎	ญาบญาบเหลื่อมคั้บทั้ง เฮาจักวางดาวดำ เสียงอ้อเบื่องวีวอ เหยียดหมู่ตั้งสามล้าน	นาเพียง ผ่าเขา ตงค้ำน จักแตก ฝ่ายขวา	๔๐๐๘
◎	แม่แผ่ล้อมวัดเวด พลายางอนชูตัว ไท้ไท้เหลื่อมทุงทอง ย้ายหมู่ข้างคุมไพร่	เวียนพล เอาห่าง ท้าวหึ่ง เขียงเขย	๔๐๐๙
◎	ลูกมิ่งตันคำแก่ ชั้นจักเต็งพลายชน ลวงกางไว้วานแก ผัดว่าชนไซ่ฟ้า	ปานขาง ผ่าเขา ตงม้วน ผู้เผือก พินปุ่น วังเวียง	๔๐๑๐

๐	ละเล็กละลุ่ม ผืนผายไปก่อนเจือง สานสานข้างชำเชิง ชำท่านท้าวทองล้าน	พางคำ ใจกล้า เลยแล่น ลูกจอม	๔๐๑๑
๐	เฮาจัก บ่ฮ่าง ฮบฮาบแพ้ฝูงหมู่ ยอมมือตายฝ้ายแมน เลินเลินพร้อมทุกलग พลเพื่อนล้นนากว้าง	เซยดาว ดาง้อ เลยออก มีดมั่ว	๔๐๑๒
๐	ทรงหมู่ข้างฟ้อนดาบ พานคำเฮียงแทบเกย จอมเมืองสร้อยส่องนาง ใจเมื่อยม้างยินหม่อม	ดาเฮื้อง ความูห้าง นงถ้าว บ่บาน	๔๐๑๓
๐	ญนญนย้ายพานคำ พระบาทเจ้าแหนถ้อย ยอดดาวชี้ต้ายืน เจ้าหมื่นม้าวชนแพ้	มาพ่าง กล่าวพลี ให้อ่อน หมู่แมน	๔๐๑๔
๐	ชนฮาบแพ้พลเพื่อน เผื่อจักถวายเทียน วันเฮื้องแจ้งเห็นกู ค้อนโคดฆ้องเตินแล้	เทนาง เมื่อใด คำบ่บาน ตามใต้ ใสส่อง ป่าวพล	๔๐๑๕
๐	ม่างม่างนิ้วเจ้ายี่ แมนบินบนเลื่อนมา ศรีพรารขึ้นพานคำ พลแปดล้านเลยเล็ก	ยอดาว มิหย่าน ลูกย่าง นำบา	๔๐๑๖
๐	สว่าสว่าม้าเค้าแล่น เตรสังข์เสียงพาทย์พิณ ทวนทวนก้องเกรี เจ้ายี่หยั่งเขาข้าง	น้นความู พานสร้าง ฮับป่าว ผ่อแมน	๔๐๑๗

◎ ฉุณฉุณ	คำวคำหน้าท้าวสูง ชาวแมนหลวงแบกกง คนตายลั่นกลางนา เขาบ่ฟ้าวมิหย้าน	หลิงดู กำด้า นองเลือด หย่อนกลัว	๔๐๑๘	
◎ ชื่อว่า	เลือกหมู่ช้างสารใหญ่ หัวขวาเขาควางคอน บาไทท้าวขุนควาญ ฟ้าหย่นกั้งระวังไว้	หลบทาน คนกล้า เติดยี่ ค่อยถาง	๔๐๑๙	
◎	ทุกที่เทียนเหง้าใหญ่ ทั้งสองเพ็งเกื่อนชาย ผืนผืนตั้งเต็มนา เทียนสำข้าอ้ายกำ	หาญพาย ญើยช้อย ลาเล็ก ยิงกง	๔๐๒๐	
◎ ฉุณฉุณ	ชะเพือกพร้อมบ่าวแก้ว ไทเมืองทวายหลังเตียง แพนหางพร้อมพานคำ เขาบ่หย้านสังแท้	ท้าวสูง เอื้องเสียง สามล้าน แก้วหมื่น ท่อไย	๔๐๒๑	
◎	ชาติชาติ	ช้างพวกน้อยเทียมพ่าง ไทโหวไกวแกว่งปะคือ แกวทองพร้อมกวานแก ชันต่อช้างปางนี้	หกพัน คุณเข้า ผู้ใหญ่ ม่วนเมือง	๔๐๒๒
◎ เห็นที่	ภูไชยท้าวล้านโลก ตีแก่สองนางเนือง ตูวอนเจ้าเจืองหาญ พลฮ่วมตั้งปานฟ้า	พลก็อ นอบเจือง ใจกล้า ให้อย่า เกิบแมน	๔๐๒๓	
◎	แมนเขินเข้าพร้อมฮ่วม งามปลายสนแค่แพน ถือดีตันคำเนือง ขาพีน้องวอแต่	นับก็อ เสีงด้าง เอาส่วย ดีฤ ทักเจือง	๔๐๒๔	

๐	เหยี่ยวป่วยสร้างเมืองใหญ่
บุญเฮืองขานขอบใจ
เฮาก็	ปะกัน บ่อ
จริงแจ้ง
ฟ้าฮ่วน ดูก่อน
ปีกขวา	๔๐๒๕
๐	ทะเล่นม้าหกหมื่น
ชาวซาชายชีลวา
ดินเหลืองได้สามตง
ซู่แห่งพร้อมขันกล้า	ยิงกง
เลยอ้อม
เต้าฮอด
กล่าวตาย	๔๐๒๖
๐	ครั้นว่า
ละคราบแล้วเมื่อสู่
เขาก็ตีพลายนองเกี่ยวโสม
ขันชนข้างแมนเขา
ผู้ที่เหง้าคอนคว่าง	สาวสวรรค์
ไสเข้า
พลอยพ่าย
ชนเปื่อง	๔๐๒๗
๐	ทุกตาบตั้งปะคือแกว่ง
หาญเฉียไสกฤษร
างอนจิมแมนไฟ
ฝูงหมู่ม้าท้าวสูง	ไกวมา
ผ่าหาญ วิข้า
เพื่อนท้าว
ฮุมเอา	๔๐๒๘
๐	ได้บ่าวน้อยเซยตาบ
เกากลองเสียงโหโฮ
แกวกุ่มได้หัวแมน
ได้หมู่ม้าทั้งเครื่อง	หกพัน
คองฟ้า
กลางหมู่
อานคำ	๔๐๒๙
๐	ฮีนฮีนม้าแมนปีก
อือทือคับท่งนา
ผงธูสีฮีนเมื่อบน
ข้างต่อข้างชนได้	บินบน
ดูสั้น
บดมีด
โสบวง	๔๐๓๐
๐	ประดับหยวกเข้าขันต่อ
เฮาจักชนไอยรา
ถีนถีนเข้าตำชน
ม้ามากลั่นลิแล้ว	เต็งชน
ต่อมือ มั่นเจ้า
ทุกแห่ง
ฟุ้งแหลม	๔๐๓๑

◎	<p>บ่าวยี่ได้แมนปลีก ชาวหนองแสปลีกหนี หาญพายเป็องขอดี อ้ายคว่างคว่างไสข้าง</p>	<p>ตัดคอ วางด้าง ต่ำหมวก ผ่าชน</p>	๔๐๓๒
◎	<p>ผีท้าวลัมล้านตี้ว แมนแดงพอหมื่นปลาย แองคอนได้ลวพอน อ้ายคว่างได้หมู่ข้างทั้งม้า</p>	<p>เต็มนา คุงค้ำน ทังเครื่อง เครื่องค้ำ</p>	๔๐๓๓
◎	<p>คั้งคั้งเค้าประดับโห่ กลองเสียงเมื่อสู่เจือง แมนฟองอ้างชันกวน เลื่อนเลื่อนอ้อมขวาซ้าย</p>	<p>ตีกลอง โยฮ้อง กลัวก่อน ชู่กาย</p>	๔๐๓๔
◎	<p>ทุกท่อนฟ้าแมนหลัง เขาก็หยายกันมา หาญเฉี่ยย้ายงาเฮียว แสนหมู่ท้าวฮันข้าง</p>	<p>ไหลมา ฟ่องชน เจืองท้าว ฮันผ่า ชู่เมือง</p>	๔๐๓๕
◎	<p>งาแดงข้างเมามัน แมนตุ่มลัมเต็งด้าง</p>	<p>บ้าเลือด ไชวชิน</p>	๔๐๓๖
◎	<p>ชู่ชู่ข้างไสอว้าย นองพลมาตั้งดิน ตาวงามเบื่องวีวอ ข้ายหมู่ข้ามแม่น้ำ</p>	<p>พลัดมา ตูฮ้าย วอแต่ ไปแล้ว ไล่แทง</p>	๔๐๓๗
◎	<p>ม้าแผ่ล้อมเท้าท่ง ดินแดงนองเลือดไหล</p>	<p>ยิงกง ปานน้ำ</p>	๔๐๓๘

๑	คั้งคั้งข้างฟ้าฮ่วน
แมนหลายหลุยหลังมา	อาวล่ำ
ปานน้ำ	๔๐๓๙
๑	ลอนเลือกได้ฝูงขนาด
อาวล่ำลองก่อนพล
เฮาก็ยันพลเข้า
เถ้าไซฟ้าโสมข้าง	หกแสน
หลุยเข้า
ชนเสีย ให้สว่าง
ผ่าชน	๔๐๔๐
๑	สว่าสว่าเบื่องท้าวสู่ง
หาญพายตำต่อแมน
ขุนเพ็งพร้อมเพียงพล
ขอฟาดไค้ตีหมวก	เฮื่องเสียง
กวนไค้
อ้ายผ่อง
อาวล่ำ	๔๐๔๑
๑	แมนใหญ่เจ้าเอิกป้อง
พานคำคือไอยรา
ไสพลายเข้าชูชน
เสียงสนั่นก้องคุงฟ้า	คาเขียว
เมื่อมัน เมาบ้ำ
วางเปิบ
ฟากพรหม	๔๐๔๒
๑	แมนท้าวลัมเดียรดาษ
คนตายนองดังซอน
ชาคอนย้ายบุญกอง
เถ้าไซฟ้าโดนข้าง	เต็มนา
เขาป่า
เกาผ่า
บ่หนา	๔๐๔๓
๑	สว่าสว่าข้าท้าวสู่ง
เกากลอนันโทโฮ	ตบแพน
คุงฟ้า	๔๐๔๔
๑	เบื่องบ่าวตันจัวเจื่อง
พลายเจื่องแข็งไล่ชู	พังมา
ตีเข้า	๔๐๔๕

◎	<p>ญาบญาบข้างแมนชั้น แองคอนผายผ่ากวน ผุ่งแมนลัมทั้งยี่น ชายี่ได้หมุ่ม้า</p>	<p>ฟังมา กุ่มต้อง วางเครื่อง ทั้งข้าง หมิ่นตัว</p>	๔๐๔๖
◎	<p>เถ้าจำซ้อนถื่อไพร่ หวังว่าตัวตายเมื่อ แมนผาพร้อมเมืองวัง ชนช่องหน้าเขาควาง</p>	<p>ภายขวา สู้จ่อม ในฟ้า ท้าวแฮต โสมเอา</p>	๔๐๔๗
◎	<p>ท้าวแดดเข้าพร้อมพี กือหาญเขาผ่องเพ็ง แมนแดงสู้อยอดอย เหยียดหมูเปื่องเขาผ่อง</p>	<p>โสมแทง เกาไค้ ถัมเหยียด ไส่คิน</p>	๔๐๔๘
◎	<p>เปื่องปุพันท้าวหนุ่ม อือทือชาวเงินยาง ถินถินเปื่องวีวอ เงือดหอกกล้าบายได้</p>	<p>สามมะเฮี้ยว ยาดกุ่ม เอาข้าง วางเปิบ ไส่แทง</p>	๔๐๔๙
◎	<p>กวนเกิบต้องชีวาคม โฮโฮชายี่ชิง ชูเถิงท้าวเมืองหวา ตูนี้ข้าท่านท้าว</p>	<p>แกวทอง เอาข้าง วอแต่ ทองล้าน ลูกจ่อม</p>	๔๐๕๐
◎	<p>แมนท้าวลัมตายไขว่ ตินเหลืองหนีวังคู พญาเมืองเจ้าแดนผี เห็นไพร่ลัมดูฮ้าย</p>	<p>เต้มนา ปินต้าย ฟ้าฮ่วน ลวดไล</p>	๔๐๕๑
◎	<p>ใจด่วนจ้อท้าวอ ยิงปืนไฟถึกแมน ชุนทวงจิมพลายงาม แมนพ่ายค่านเลี่ยนลัม</p>	<p>เมืองทวย มวลลัม เลยไล่ มากมูล</p>	๔๐๕๒

◎	<p> เจ้าไชยฟ้าฟ้าฟุ้ง
ไลจ่อมเมืองด่วนเมื่อ
จอมเมืองเจ้าก็เมือง
เลิกท่มลันดูฮ้าย </p>	<p> โตนพลาย
ทั้งฟ้า
ฟ้าฮ้วน
ฮีบถอย </p>	๔๐๕๓
◎	<p> ทะล่วนเข้าเมืองใหญ่
เก็บเอาฝูงปวยฮ่า
สวาสาไว้ในเวียง
แมนยงฮู่เขาฟ้า </p>	<p> เมื่อเวียง
เมื่อบ้าน
จักแตก
ฮีบมา </p>	๔๐๕๔
◎	<p> คืดฮุ่งเบื่องอำมาตย์
พงศายสืบนาม
เขาก็ปูนคำให้
ขอแต่เจ้าจอมเหง้า </p>	<p> แนวจอม
แนวเจ้า
แมนสม เต้าส่วย
ลูกจอม </p>	๔๐๕๕
◎	<p> ปู่จิ้ง
เขื่อเฉื่อยะ
ห้วยป่าไม้มาฮอด
ยวงคำแหนเหนียวเจือง
สองนายขึ้นลวามัน
ข้ามท่งแล้งเลยฮอด </p>	<p> ยินกระหาย ว่าเนอ
ใจแจ้ง
ผายล่อง
พลก็อ </p>	๔๐๕๖
◎	<p> แลเห็น
ค้ายท่งกว้างเหม็นเนา
ปือลือแมนขาดคอ
ขาจิ่งลงลวแล้ว
นายสีล้าประนมนิ้ว </p>	<p> นองคน
ตายขัว
เฮวทอง เถิงราช
นอบถวย </p>	๔๐๕๗
◎	<p> ปูนคำต้านกอยเสียง
ยศโยคเท้าคุงฟ้า </p>	<p> เลยกล่าว
ฟากสวรรคค์ </p>	๔๐๕๘
◎	<p> เจียมแต่
เข็งท่านหอมบ่าวแก้ว
แคนคუნางอยู่หมอง
บาไทท้าวเงินยาง
น่องท่านให้ชูมือ </p>	<p> ล่านตุ๋ ตกเมือง
เหมือนไข
ตกท่ง
แถมถ้อย ตูบตา </p>	๔๐๕๙

◎	อันหนึ่ง	บามราชฮ้างฮามแห่ง วางผมเสียบ่หวี โยธาพร้อมทุกคน พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า	อาหาร ลีมเกล้า ยีนยาก น่านโผด ฤาเป็น	๔๐๖๐
◎		วิบากเบื้องท้าวหิง เขาก้เขินมัวมา เส็งเค็งเท้าต้ายิน โผดเติบต้องสมฮ้อน	หุนบัง เพ็งเฮา ภายพี ชนช้อย ชู้ลวง	๔๐๖๑
◎	ว่าจัก ลอนว่า	เต้าเญื่องซ้อชินหมู่ แมนหลวงเขาข่มพล พามัวตั้งหุนบัง ขอเหนี่ยวเจ้าปุนป้อง	พาวอน ภายน้อง กระทำโทษ ค้อยฟิง	๔๐๖๒
◎	ชื่อจัก อันหนึ่ง	สัตว์ลิ่งท้าวยังโผด หวังจักเห็นพิมานคำ กือกลม้างเมืองอวน เป็นดั่งท้าวปลุกไม้	ปราณี ฮ่วมนาง ในฟ้า เอาง่าย นักแห้ว ลำดัวหากถอน หั้นแห้ว	๔๐๖๓
◎		นายกำยฮ้อนบราช อรชรเสียงสองแมน สมเพิงห้องอินโตร เพราะว่าเป็นกำพร้าว	เฮ็งโญ ค้อยแถม ไพถ้อย เทวโลก เนาแล้ง พ้อตาย	๔๐๖๔
◎	อันหนึ่ง อันหนึ่ง	เป็นดั่งน้ำใคร่แห่ง ญูเขากวนเกิบกุ่ม เป็นดั่งพานแห่ห้อม พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า	เขินขาด ปลาเมา กินบ้าง กวนมัว เมาใหญ่ คือคู้ กษेत्रา	๔๐๖๕
◎		แมนกำยฮ้อตันปาก ฮอมคำถึงอาอวน ถวยญើยฮ้อยทองแดง ทุกที่เทียนขอไหว	พอหุ แม่เมือง นางท้าว มุนมาก ซูปี	๔๐๖๖

๑	แม่น้ำ
ชะบูนี้อ่าวฟอง
อาท่านน้ำทังน้อง	คำหยาด
มอมมวล	๔๐๖๗
๑	แต่นั้น
พระบาทให้เส็งสิง
ยังควรเป็นประการใด
เฮ็งโญค้ำเสด็จฟัง
ฝูงเพื่อนพร้อมหลายเจ้า	โยธา
ช่างสุ ฝูงเจ้า
พิพากษ์
กล่าวเจือง	๔๐๖๘
๑	อ้ายคว่างตันฮับพากย์
สมสมชานชูเมือง	คำแข็ง
ดาพั้น	๔๐๖๙
๑	เขาทอลอนลุปล้าง
ในเวียงเขาโอดเชิง
พินค้อข้าเซยดาว
ให้ช่างแก้วแหงข้า	มากล่าว ค่างาม
ชนช้าง
ยังม่วน
ซากงา	๔๐๗๐
๑	เขาวอนด้าวแดนผี
ฟ้าส่วนขว้างฝูงฮ้าย	เต้าช้อย เสวพุ่น
บไล	๔๐๗๑
๑	อรม้อยหน้าท้าวสุ่ง
เชื่อญะถอยคำคิน
สันไตได้หุนบัง
เฮาอย่าได้ชืนข้อง	คิดคาม
คอบฮา ทังน้อง
ท้าวหิง
ฝีกกัน	๔๐๗๒
๑	ขวัญแวนไว้แพงเมือง
พ้จักห้วยย่านฟ้า	คำหยาด
คีนสูเงินยาง ก็แหล้ว	๔๐๗๓

◎	เมียนสั่งแล้วคลาที่ ผันลวามีฮอดวัง กอยคำขึ้นแหนเถิง เลยกล่าวเจ้าแพงล้าน	ท้าวทาง เวิงกว้าง ฟ้าฮ่วน แม่เมือง	๔๐๗๔	
◎	ยินเกื้อกันกันเกื้อ เคื่องแคนคิดซูลวง กลางเวียงฮ้อนเฮสน เล็กใหญ่ล้อมพลล้าน	สนลวง เลยหม้อม จักแตก ลวงเวียง	๔๐๗๕	
◎	เลยกล่าวถ้อยเถิงท่าน คำเมืองเขาดซิ่น ซิ่นจักยอปางฟ้า นางนาฎหม้อมเหมือนไซ้	แมนหลวง ช้อยฤ เหมือนฮ้าย กายเฮา ฤฮาบ บ่สบาย	๔๐๗๖	
◎	คำหยาดกั้นกินโคก ในทรงคือตั้งปาน	แสนแถว กินเสี้ยน	๔๐๗๗	
◎	วอนเทพค้ายทุกปาก บรรณาการเถิงแถนลอ เฮสนฮ้อนกายเฮา พลท่านเจ้าใจกล้า	เติมพล ชู้ควง คราวฟ้า มิมาก ลวงเมือง	๔๐๗๘	
บอกที่	◎	ให้บอกท้าวผู้อาชญ์ มันก็กอยคำเถิง คองคำถ้ำแถนลอ เชิญท่านผู้แห่งเหง้า	แมนบิน สี่เมือง ผุ่งเหง้า ผู้เผือก ลงช้อย ตุมวาง	๔๐๗๙
ท่อกจัก	◎	ประดับเครื่องพร้อม เทพาเป็นมงคล กายเขียงซิ่นตุมวาง ท้าวฮุ่งเจ้าทองล้าน	คำแจก จุมลาย โผดตุ ผุ่งช้อย มัวมาก ว่าเนอ หนีบเหง	๔๐๘๐
ดูตั้ง	◎			

๑	<p> ชูปากตั้งแพนมาก
เต็งพลหลวงเวดเวียง
เขาก็เมื่อทันท้าว
พลพวกพร้อมเอือนฮ้าน </p>	<p> หลายเหลือ
วังล้อม
แถนล่อ ลงเทียน
มอบมवल </p>	๔๐๘๑
๑	<p> ขอเหนี่ยวเจ้าลงช่วย
ทั้งเมืองกางเฟิงบุญ
ผุงแมนพร้อมคาเขียว
ประดับใส่สร้อยสารใช้ </p>	<p> ชนพลาย
จอมเจ้า
ทุกข์ยาก
เลิกไป </p>	๔๐๘๒
๑	<p> ของฝักลั่นคำแจก
ชะลอนประดับออกเวียง
เถิงที่ตั้งเตยขึ้น
กรายเขตห้วยเถิงที่ </p>	<p> ยอเดิม
คลาคุ่ม
ภูเขียว ข้ามลวง
นครขวาง </p>	๔๐๘๓
๑	<p> ฟาด่าพุ่นเขาวา
เขาก็แปลงกระโดทอง
ผันลวาชั้นเมื่อบน
ห้วยแม่แม่น้ำใจใคร่ </p>	<p> เจ็ดแคว
กายเมื่อ เมืองฟ้า
ควงเทพ
เถิงถน </p>	๔๐๘๔
๑	<p> ขึ้นสู่กว้านพิเศษ
แมนก็หล่ามเมือง
ฟิงคำตันอันแหน
ค้ายลุ่มฟ้าเมืองฮ่วน </p>	<p> เสาเตียว
ขวาซ้าย
การใหญ่
เป็นมัว </p>	๔๐๘๕
๑	<p> สองใคร่ถ้อยเถิงท่าน
ผนผนคับคั่งโฮง
แปลคำตันทุกอัน
มาสอดฟ้าอินเจ้า </p>	<p> เทวดา
แถมตื้อ
ถามถี้
ชูประการ </p>	๔๐๘๖
๑	<p> เฮาเฮียกถ้อยเถิงท่าน
เขียวชาเมื่อสู่เวิง </p>	<p> เทวดา
เกยกว้าง </p>	๔๐๘๗

◎	ย้ายย่างขึ้นเมื่อสอด ญนญนปฐาตลาย สองนายขึ้นเมื่อเกย ถวยพากย์เจ้าแผ่นฟ้า	เตียงสถาน เลียนถ้ำ แล้วนั่ง สมอู้ ฮ้างแมน	๔๐๘๘
◎	ไขเงื่อนถ้อยประดับใใส่ ถามข่าวพรหมพิมาน เก็งญาเหง้าแพงเมือง ฟ้าส่วนผู้ธรรมเหง้า	สารมา อยู่ดี ฤเจ้า จอมนาฏ กล่าวมา	๔๐๘๙
◎	ของฝากล้นคำแจก แถบลอมลิ่งใด ขาจิ่ง ท้าวสู้ง ถวยคดีให้แถบลอม ผู้แห่งเหง้ามาลวง	จุมลาย มาเต้า สู้อ้าง ตุ่มวาง	๔๐๙๐
◎	ค่างค่างข้างลาวถ้าว ลวงามเขาเวดเวียง ตุ๊ก ดาพลกลัวเกากัน หลายท่านหม่อมยินฮ้าย	นับแสน วังล้อม ตุ่มมาก อยู่วอน	๔๐๙๑
◎	คิดเมื่อ ยังท้อ ท้าวด่วนล้มลดชั่ว หญิงเดียวหอมลืบสาย เขาก็ดูแควนหม่อม ขอแก่เจ้าลงพร้อม	เมื่อพรหม ยังน้อย ทุกอัน มีมาก ช้อยพล	๔๐๙๒
◎	ธรรมยำ พระบาทเจ้าล้านโลก กินกาหลงอยู่เกษม ทุกไทพร้อมขุนแถบ วอนพระน้าวใจแจ้ง	แถบลอม ญุสร้าง เลยกล่าว ช้อยพล	๔๐๙๓
◎	ค่าวคาวหน้าแมนเล่า เงืองหาญถือพลมา ธรรมยำให้เชิญแถบ เวนหมู่ซ้างสินล้าน	คำคดี กล่าวเอา เป็นช้อย ลงช้อย อีกนาง	๔๐๙๔

๑	<p>อรม้อยหน้างตำว
มั่นกีขานคำตรง
มั่นกียินดีสู้
เจ้าหมื่นม้าวขานข้อ</p>	<p>แตนวี
หมู่แตน ธรรม์เหง้า
ชนพลาย พร้อมฮ้วน
ขอบใจ</p>	๔๐๙๕
๑	<p>เสาจักลงช้อยข้าง
สามแตนปลงอาหาร
ชะลอนตั้งโถนคำ
เฮียงช่องหน้าฝูงท้าว</p>	<p>ฟ้าฮ้วน ทางไกล
สู้เขา ชาวฟ้า
ดุอาชญ์
ลูกแตน</p>	๔๐๙๖
๑	<p>คูปพาทย์ฆ้องกะสิงเสพ
ญนญนยอเทียนคำ
ขุนนายม้วนเลยไล
จันทรส่องแจ้งคลาค้าย</p>	<p>สวนไล
ชูอัน เอาใต้
แล้วอย่า
ค่ำจวน</p>	๔๐๙๗
๑	<p>ทูกปากพร้อมเนาเน่ง
ดีแก่ฮวนฮวนวัน
เขาก็ตาพลายพร้อม
เป็นตั้งฟ้าเฟื่องพิน</p>	<p>นิทรา
เฮือเฮือง ในฟ้า
แแตนลอ ลั่นเครื่อง
เถิงถ้วน ชู่ภาย</p>	๔๐๙๘
๑	<p>ชู่ปากพร้อมขันฮ้อ
ทั้งหลายไหลหลังเมื่อ
ดูเฮืองหน้าในเฮือน
แแตนอย่างขึ้นไปอาบ</p>	<p>ฮบเจือง
โสมเจ้า
หลายหมู่
มาสถาน</p>	๔๐๙๙
๑	<p>ชาตชาตน้ำนิ้วส่วย
ศรีคราญถอยส่วยมือ</p>	<p>วางลง
เข็ดหน้า</p>	๔๑๐๐
๑	<p>แตนเล่าให้บอกเหล่า
พันไหเฮืองฮอดดี
ธรรม์ย่ำสร้างกาหลง
บอกแก่เจ้าโลกกว้าง</p>	<p>ไหใหญ่ ปักกำ
ทุกกำ
ฟ้าต่อ
ฟายแกว่ง ฮางเพียง</p>	๔๑๐๑

◎	<p>เสื่อปากชั้นเมืองจ๋ม ตูจ๊กยอพลายฮบ แถนวางแล้วบายกำ แถนชู้ด้านกินถ้วน</p>	<p>กาหลง มากิน ฮาบเจือง ตงค้ำน เนี้ยวคู้ ฟ่องเมา</p>	<p>๔๑๐๒</p>
◎	<p>คั้งคั้งก้องกลองเสพ เสียงน้นคับแผ่นควง</p>	<p>สะบัดไชย คราวฟ้า</p>	<p>๔๑๐๓</p>
◎	<p>เสียงสน่นกลัวเมามี พอดีเลยเลิกลา คนพักพร้อมนอนฝัน ค้อนไฮ่ม่องพลตื้อ</p>	<p>เนืองน้น ลงห้อง แล้วตื่น แต่งงาย</p>	<p>๔๑๐๔</p>
◎	<p>ค่างค่างห่างข้างใหญ่ แถนลอมฉายซีเกวียน ไสวไม้เทิงกู นกเฮ่งฮ้องเสียงแป้ว</p>	<p>เลยไป เลยย้าย เฮืองดอก ฟันเขอ แปลกลาง</p>	<p>๔๑๐๕</p>
◎	<p>แม่งหนึ่ง เถิงยอดฟ้าฮอดย่าน ฮวนฮวนวันเฮือทาง คราวไกลพันดาว ค้อนฟาดม่องพลตื้อ</p>	<p>คาเซียว เทียวข้าม -ติงสา ควงเทพ ฮีบคราว</p>	<p>๔๑๐๖</p>
◎	<p>ห้วยท่งกว้างฮอดที่ เสียงน้นเขาเสพลอ ทุกไทพร้อมมามวล เสียงเสพต้องกลองม้อง</p>	<p>คราวนอน ดังก้อง พร้อมแท้ ครั้นเครง</p>	<p>๔๑๐๗</p>
◎	<p>พระบาทเจ้าล้านโลก ภูธรผายจากเกวียน แมนฟองเจ้าคาเซียว พระบาทเจ้าแผ่นฟ้า</p>	<p>แถนลอ เมือห้อง มานอบ มาพีฮอดดี แต่ฤ</p>	<p>๔๑๐๘</p>

๑	ทุกปากตั้งของฝาก
มีไหแคะหมื่นหาม
กำคำซ้องปานเปรี้ยว
เนี้ยวพาดพร้อมฝูงท้าว	จิวควาย
มาตั้ง
เป็องแกว่ง
ลูกแตน	๔๑๐๙	
๑	ชมแซบซ้อยน้ำบัว
ในเวียงพันชู่กาย
ทั้งหลายพร้อมเดินกิน
ตนท่านเจ้าเมื่อแทน	เอาทาย
กินเหล้า
ไหวสั่ง
จักนอน	๔๑๑๐	
๑	อึ้งอึ้งฟ้าสุนหลัง
อรชรถึงช่วยยาม
เสียงนินพร้อมฝูงครว
ซ่างใหญ่แก่ไปเข้า	ฮวายเสียง ฟันเขอ
เดินตั้ง
ย้ายย่าง
ชู่ตัว	๔๑๑๑	
๑	ฮีนฮีนข้ามเมื่อลุ่ม
เนื่องพลถึงชู่กาย	ละเสียง
เพียงพร้อม	๔๑๑๒	
๑	ประเทศนั้นเขาเฮียก
ผลายแมนหลากโสม
ยงกาวนั้นสวนตาล
พลมากยั้งเซาซ่าง	นครหลวง
พักพ้อย
กาภาค
ผ่อเมือง	๔๑๑๓	
๑	เฮาจักกลัวดาบแพ
แมนเลิงผายเล่ายอ
ธรรมย์ำเจ้าแดนล่อ
บ่ฮู้กัตัวเต้า	เจ้ายี่ ญูปุ่น
แฉงซี้
หลิงถี้
นากว้าง ผ่อผาย	๔๑๑๔	
๑	แลนกี	พรากที่นั่นเมื่อฮอด
แมนหลายนับหมื่นกือ
ทันกางเหลื่อมหอคำ
กะสิงออกฟ้อน	ตุ่มวาง
มาต้อน
ควงเทศ
อวนเจ้า สู้เมือง	๔๑๑๕

- ๑) **ทันที** ฆาตาทว้างเอื้องเฮื้อ มุงคำ
 เกรียนทองเฮียงแทบเกย เมื่อห้อง
 ศรีคราญขึ้นเมื่อหอ สรงอาบ
 แล้วป็นหน้าเมื่อแท่น คำเหลือง ๔๑๑๖
- ๑) **ผ่อเห็น** ญาบญาบเบื่องฟ้าส่วน มางัน พุ่นเฮอ
 แถนลลผายออกโห่ง แมนไหว
 พันกองล่วนแพรคำ ผ้าหลาก
 ยังชูด้านตูเหลือม หลังแสง ๔๑๑๗
- ๑) เมี้ยนปากแล้วผุงล่ำม เลยแหน
 นงคราญแลล่ำดู ทุกด้าน
 พลแพนน้อมสาธการ กองโศก
 น้ำเญยะย้อยสองแก้ม ตูบตา ๔๑๑๘
- ๑) **เทื่อนี้** เลิกใหญ่เต้าหลายชวบ ยินแคน
 ๑) **แต่นั้น** ทังเมืองฮามไสนา กินเข้า
 แถนลลต๋านถามเถิง ท้าวสู้ง
 มันจิ่งเต้าลวงข้าง มาพี เมื่อใด ๔๑๑๙
- ๑) **เมื่อนั้น** เถ้าไซฟ้าคิดชอบ เลยชาน
 เจืองหาญกือพลมา ฮอดเมือง ปีฮ้าง
 ทังหลายชั้นชานหลวง เมินผ่อ
 แถนจิ่งทวงเมืองนี้ ว่างาม ๔๑๒๐
- ๑) **ทันที** สุกี่ซี้หมู่เจ้า ท้าวสู้ง ทันใด
 อวาลำแหนคำควร ช่างยอ แถงซี้
 ไทโห่พุ่นปะคือคำ ท้าวสู้ง
 ม้ามากแล้สามล้าน ลูกเจือง ๔๑๒๑
- ๑) **สู้งคำ** เต้าหมูข้างลงท่า ทุกวัน
 ๑) **ญนญน** ขอชั้นใดทองกายเวียง ป็นชั้น
 ทังกลางนั้นเมืองทวาย วอแต่ เขาเหล่า
 ม้ามากฮั้นฮั้นแล่น ระวังพล ๔๑๒๒

๑	เบื่องแง่ซ่ายชีวาตม์
ยอแพนเฮืองเฮือมา
อิมหนองพุ่นขุนทรวง
ผักกล่าวม่วงตู้อย	แกวทอง เขาเหล่า
แกมด้าง
ท้าวกึ่ง เขาเหล่า
บ่ยอม	๔๑๒๓	
๑	ขานัน
เขาก็
ทันที
มันนั้น	ลูกมิ่งเชื้อขันชาติ
ฝืนตนไปช้อยเจือง
ปะคือเขียวขว้างเซียงอินทร์
หอมล่ำข้าพลล่าน	นามเฮา पीตาย
ใจกล้า
อ้ายคว่าง เขาเหล่า
บ่ขาม	๔๑๒๔
๑	ทันที	ฟ่างฟ่างพุ่นจำช้อน
มันก็มีพลายงาม
เขาก็หลาวงาไว้
เล็กทุ่มลันเซญเจ้า	เมืองพา เขาเหล่า
หมื่นสาร ตักล่ำ
ฮันตีน ถ้ำต่อ
ช้อยพล	๔๑๒๕
๑	ญนญน
ทันที	ญึ่งญึ่งเท่าข้างฮ่อ
ยอป็นไฟคอกเวียง
อิมภูพุ่นญือคำ
ใหญ่ใหญ่เหลื่อมทุงซ่าย	อิมคู
เผาไคย
ผู้เผือก เขาเหล่า
ช้อลม	๔๑๒๖
๑	มันนั้น
ทันที	หอมล่ำข้าฝูงขนาด
ฮมฮมเขากล่าวตาย
เวียงแปนเปลื้องปะคือคำ
เจ้าหมื่นม้าวใจกล้า	ลิบแสน
ตางเจ้า
ดูอาจ
เกือ่นเพ็ง	๔๑๒๗
๑	เขานัน	คนขนาดเข้มแข็งยิ่ง
เส็งหาญกินชู่เมือง
ไสวตั้งหอควร
น้องท่านหม่อมยินฮ้าย	ใจไฟ
พันพ้อง
ดินท่า
อยู่หมอง	๔๑๒๘
๑	ทันที
มันัก	ชะพาดพุ่นพลมาก
นองพลประดับไพร่พาง
เสนเสนข้างพลายงาม
ผักกล่าวแผ้วนอกฟ้า	หาญพาย เขาเหล่า
ถือหน้า
เงยย่าง
เทได้ ตั้งใจ	๔๑๒๙

◎	ทันที ไหไห ฝูงนั้น	ชะพาดนั้นอ้ายผ่อง เอื้องทงทองเลื่อนมา ดาวพอนกล้าคมขาว ปานหมู่ไวยุติข้าง	แองคอน เขาแหล้ว สามล้าน แซเผือก ตาบหนอง	๔๑๓๐
◎	ทันที	ละเลิกพุ่นคำเครื่อง เบ็งมันผายออกโห่ง ตุ่มวางฮ้อนเป็นมัว กางเพ็งเจ้าจอมฟ้า	หลานอาว เขาแหล้ว เมาบ้ำ หยั่งใหญ่ ช้อยพล	๔๑๓๑
◎	ทันที ทันที ที่นั่น	หนักเนื่องพุ่นอ้ายไค้ ทังทองสุนไซลื้อ ผานผานเหลื่อมหลาย เวียงท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ขุนคาน คนกล้า ดูอาจ ล้านโลก เจืองหาญ	๔๑๓๒
◎	อันนั้น อันจัก	ชาดชาดข้างชำแล่น พานค่านอนฮ่มโห่ง ลอนแหนให้ภูธร นับพลท่านเจ้าตัวสร้อย	เงงา พิดานกั้ง ฮู้ฮ้าง ลือล้า อเนกหนอง	๔๑๓๓
◎	แต่นั้น เขาก็	ม่างม่างหน้าแถบใหญ่ หยายแคเฮียงฮอดถัน ชะบุนื้อโสมเสลา นายสีล้าปูนเหล้า	หลิงดู แถบน้ำ ศรีคาด กล่าวแถบ	๔๑๓๔
◎	แจนแจน แม้งหนึ่ง	ชาดชาดเบื่องฟ้าฮ้วน ชาวควงบนป่าวกัน เสียงกลองฆ้องตุ่มวาง วันคำคล้อยดูล้า	ระวังเวียง กินเหล้า ดั่งสนั่น คำจวน	๔๑๓๕
◎	เมื่อนั้น	ถักถั่นฟ้าชายช่อ ทังเมืองพักสั่งลง นรินทร์ท้าวแถบล่อ เขียนชู้พ้องไปเข้า	เขี้ยวนิล พุ่นเยอ ลาห้อง ให้กล่าว แต่งคริว	๔๑๓๖

๑	<p> ประดับเพื่อนพร้อมเดินแห่
อรชรถึงเที่ยงคืน
กุดโตชั้นชั้นเนื่อง
เหมือนหยาดย่อยตองกล้วย </p>	<p> แหนเวียง
คักไค้
ตบปีก
ญี่ยะวอน </p>	๔๑๓๗
๑	<p> ฮื้นฮื้นเข้าเขาซาก
ขอนขอนเสียงแสงความญ
ธรรม์ย้าผู้แถนลอ
ค้อนไฮ้ฮ้องพลต้อ </p>	<p> เสียงน้น
ลงล้าง
เดินป่าว
แต่งงาย </p>	๔๑๓๘
๑	<p> ค่างค่างห่างข้างใหญ่
แถนลอผายออกโฮง
แถนลอเมี้ยนสีฟัน
น้ำส่วยหน้าแดงไล้ </p>	<p> มามวล
แมนไหว้
บ้วนปาก
ลวดงาย </p>	๔๑๓๙
๑	<p> ทุกปากท้าวผุงหมู่
แถนควายตอมหมื่นถัน
ทั้งเมืองพร้อมเต็มโฮง
ทุกที่แฉ้วเพาแล้ว </p>	<p> เสยเล็ม
กินแล้ว
ไหว้สั่ง
เลิกลา </p>	๔๑๔๐
๑	<p> สะพังพร้อมเดินแต่ง
แถนเล็มเป็นเชื่อนขวา
แถนวิไว้ระวังพล
เบื้องปากซ้ายขวานั้น </p>	<p> ประดับตี
ขนนั้นท้าว
เดินแต่ง
ย่อมผญา </p>	๔๑๔๑
๑	<p> แพงแพงถ้ำดาต้อ
ยอพลแพนแทบนา
ทันกางไว้พญาเมือง
ล่านตีเว้าอวานข้าง </p>	<p> ขนเจือง
เนืองเข้า
ฟ้าส่วน
ก่อนพล </p>	๔๑๔๒
๑	<p> ทะล่อนล้นคับท่ง
ชั้นจักชูชนเจือง
ผานผานเหลื่อมดาวพอน
คาคหมูข้างเทียมพ่าง </p>	<p> ทันขวาง
ตอบมือ เอาส่วย
แขเผือก
ไอยรา </p>	๔๑๔๓

๑	เมื่อนั้น สูงจิก	เงือกอยู่น้ำลอยออก นองพลไปทางใด แถบจิงถวยคำต๋าน หลานท่านเจ้าตัวสร้อย	มาถาม ตั้งดิน จักขัว ชานเถิง พญานาค ลงช้อยตุ่มวาง กีน่า	๔๑๔๔
๑		เงือกก็พรากที่นั่น สมสมชาวเงินยาง พานคำย้ายเสียงเกย อ้ายคว่างส่ำห่มูซ้าง	ไปบอก เจืองหาญ ตี้มกลอง ดาซ้าง คาคเครื่อง ไปตั้ง บ่นาน	๔๑๔๕
๑	เหยี่ยวว่า มันนี่	เทียนล่าฆ่าท้าวสูง เฮาจักกือหาญฮบ แถบลอสู้ถามคดี มักพวกพร้อมฝูงฮ้าย	หยายแพน ฮาบชน ออย่าฆ่า โดยแพ่ง ป่วยพล	๔๑๔๖
๑	เหยี่ยวว่า เมื่อนั้น	ตั้งแต่งถ้อยตามชอบ ชั้นจักชูชนพลาย เฮาจักชิงลงท้าว เจ้าตัวสร้อยถามฮ้าง	คองคดี ตั้งใจ จงอ้าง แถบลอส ให้พ่าย แถบมา	๔๑๔๗
๑	ทันที	เขากล่าวถ้อยแหนฮ้าง ทั้งหลายเมินผ่อดู ญั่งญั่งซ้างลงมัน มีหมั่งง้าวคนชั้น	เจืองฟิง ดาเหยี่ยม แถบเถือก เขาแหล้ว นุ่งลาย	๔๑๔๘
๑		ละเลือกพันท้าวใหญ่ นางหลายคับคั่งโฮง มันก็ตีพลายไว้ ผัดกล่าวมังตรงแพ	แถบวี เป็นเหน้า หัวแหลม ทำหมื่น ใส่่นา	๔๑๔๙
๑	อันนี้ อันแต่	ชะขึ้นพันเกวียนแก่ ทั้งเลิงเล็มมามแถบ พอแหนให้ผลควร พลท่านเจ้าลือล้า	แถบลอส หลายท้าว ฮู้ฮ้าง อเนกนอง	๔๑๕๐

๐	เบื่องฝ้ายพูนเกล้าตีว ดาแพนนองแต่เต็ม หานัญเค็มกล้าฟองไฟ ชื่อ่ว่า ฟ่าป่นกั้งท้าวสูง	ตาสีน ยางขัว ข้าชวด ชั้นกวน	๔๑๕๑
๐	ดีก็สะเพือกข้าง มวลพลายเป็นหมู่หลวง ชะพุ่มพร้อมหม่องใหญ่ แมนหัวเขี้ยวเลื่อนพล	สู้เครื่อง ชะลืออินทร์ ชวาช้าย ตีเติน มาล่อม	๔๑๕๒
๐	ฝูงนี้ มีเครื่องพร้อมเสื่อหลาก เขาก็นองพลจัด แมนเผือก้ามแตนฟอง คิ่งคิ่งก้องเสียงฟ้า	ลายเสื่อ ไพร่แพน ไปหน้า เอิกป่อง ล้วงลม	๔๑๕๓
๐	พ่างพ่างเหลื่อมค้อนพอก ชวมสม ชาวคาเขี้ยวขีลว ผนผนง้าวเทียมพลาย ญั่งญั่งข้างงาค้อม	เหล็กสูน ข้าหย่อง เงียดแกวง สี่แสน	๔๑๕๔
๐	เมื่อนั้น ท้าวสูงให้แสงพร้อม หานัญพายขอแพนคำ	เพ็งเกื่อน ประดับดี ชวดชู ชัดได้	๔๑๕๕
๐	ตำเดิบต่องหมู่แญ เนืองเนืองพลายเกี้ยวทาน หัวขวาพุ่นญีเยคำ ชนชื่อเถ่าไซฟ้า	เสียงสนั่น โฮโฮ ทันหน้า อ้ายผ่อง พินเข้า ช่มเต็ง	๔๑๕๖
๐	ไพร่ฟองค้ำนคุงหมู่ ชวเงินยางญาดชู เขาก็ดูระอาล่า ช้วนั่น ฮู้กล่าวอ้างคำเข้ม	พญาถน ชิงช้าง คนหาญ อ้ายไซ ช่มแข็ง	๔๑๕๗

๐	เมื่อนั้น ไฉไลไฉล้งฟ้าส่วน แกวทองทั้งขุนเญี ชนงาได้อินกอง เข้าแทบใกล้หาญพร้อม	มวลมา เปิบแสง ยอพร้อม งาโสบ ชุ่มมือ	๔๑๕๘
๐	คนเก่าเจ้าท้าวสูง เขาก็ยอพลเดิน ผีตายนั้นกองกัน อ้ายคว่างขอฟาดข้าง	สุ่มฟัน สู่เมือง ฮีฮีน ดาไขว่ ตัวต้น ชั้นชน	๔๑๕๙
๐	ลูกไพรพร้อมเพ็งเกือบ ทั้งขุนยนต์ไฉลือ เพียงพันผู้ใจแข็ง แยงหมู่ข้างเดินคว่าง	เกาแทง ชนพร้อม ขายี่ ตัดหลัง	๔๑๖๐
๐	เจ้าสี่ล้ำแสนส่วย ชนพลายยังม่วนเมื่อ เลินเลินข้างขุนเพียง ฟ้าส่วนป้านบได้	มาเมือง ว่าตุนี้แห้ว ธรรม์ต้น วางผ่า เลยพาย เถิงถน	๔๑๖๑
๐	สว่าสว่าเบื่องท้าวสูง คนดีเถนขาดมา เคื่องใจเจ้าถนลอ น้าวเครื่องห่างขยายแก้ว	เอาหัว พันท้าว คุมเคียด ห่มตน	๔๑๖๒
๐	จัดหมู่หน้ายก่อน ผายสะลืออรนี้ แมนหาญเข้าคุมคุม เจ้ายี่เขียนหมู่ข่า	ไหลทาน เกี่ยวชู ไสเข้า ฮ้องโห้ ฝูงกล้า คาดชน	๔๑๖๓
๐	อ้ายคว่างขว้างขวางแกว่ง ทั้งถนเล็มลูกเลิง เฮาจักกอยแสงพร้อม เถ้าไซฟ้าฟันตั้ง	ดาวเปื่อย เลยเข้า ทั้งเมือง มวลผ่า ก่อนเล็ม	๔๑๖๔

แต่นั้น

๑	<p>ค้อมว่าแล้วอายเกื่อน
พังพลายคืบแผ่นนา
เสียงอือก้าเจืองหาญ
คาดแม่ข้างเทียมหอก</p>	<p>ชั้ตเถิง
นองเข้า
ฟันดาบ
สุ่มแทง</p>	๔๑๖๕
๑	<p>ญาบญาบม้าพอหมื่น
ภายเจืองหาญข่มเล่ม
แถนเล่มลัมทั้งปิ่น
เมื่อคั่งป่านคุงท่าน</p>	<p>ยิงกง
เลยค่าน
วางเครื่อง
แถมวี</p>	๔๑๖๖
๑	<p>หนักเนื่องซ้ำอ้ายง่า
แมนหน้าลายขาดมา
ผงธูลีขึ้นเมื่อบน
แถนบ่หยั่งตีข้าง</p>	<p>เอาหัว
โดยฮ้อย
คุมมีด
เป็กมา</p>	๔๑๖๗
๑	<p>อรทีดข้างเทียมผ่าง
ลำงาเขาหล่อทอง
ถอนตัวเข้าบนดิน
ชูชูฟ่องทั้งม้า</p>	<p>พลายพอน
กวมป่อง
ฟ่าสนั่น
มากหลาย</p>	๔๑๖๘
๑	<p>หลายหลั่นด่างจ้าวง่า
ภายขวามันลูกวี
เลินเลินข้างพลายวัน
บ่าวยี่เจ้าฮันพร้อม</p>	<p>แกมเซน
วางเข้า
วางผ่า
ชู่มือ</p>	๔๑๖๙
๑	<p>แถนเถือกผู้อ้ายคว่าง
แองคอนยังตีนแพน
เขาก็กวนเกาพร้อม
พลไพร่ค่านฟ้าฟั้ง</p>	<p>พลัดมา
อยู่दन ดูฮ้าย
แถมวี วางเปิบ
เถิงเจือง</p>	๔๑๗๐
๑	<p>ตำเดิบต้องหอแต่
สมสมเขายาดชิง
เมืองเมืองเหลื่อมแขดาว
มั่นบ่ซ้ำพินง่าง</p>	<p>กระจัดหนี
เอาข้าง
โสมคว่าง
ไก่วขอ</p>	๔๑๗๑

<p>◎ สูบสู่ว่า</p>	<p>ฟ้างฟ้างเหลื่อมค้อนพอก ล้างองนเกี่ยวทาน มันก็ไกวดาวต่อง ชายี่เจ้าทองล้าน</p>	<p>พอสแน มาหน้า แถบฟอง ฟันขาด ลูกจอม แต่ฤา</p>	<p>๔๑๗๒</p>
<p>◎ แข่งว่า เป็นแต่ ครั้นว่า</p>	<p>เลือดหยาดย่อยข้างเฮี้ย ขอมมือญ่างสู ใจทวนห้องหนทาง ป่าเพื่อนเมื่อฟ้า</p>	<p>ฮำดิน กุมขำ พรหมโลก เล่ากวน</p>	<p>๔๑๗๓</p>
<p>◎</p>	<p>เฮาบได้โคกจ้อ เฮาจักกองกันตาย สวานางข้างแมนเล็ม ประดาบง้าววางไว้</p>	<p>สูช้อย แมนหนา ไเฮ้เดี้ยว ลางแล้ว ลันท้าว บ่หนา</p>	<p>๔๑๗๔</p>
<p>◎ เพื่อนั้น</p>	<p>สว่าสว่าเบื่องแถบเถือก เสียตนอวจากเจือง</p>	<p>ฮุมพิน ใจกล้า</p>	<p>๔๑๗๕</p>
<p>◎</p>	<p>ท้าวสูงสู่วางเกี่ยว ผัดว่าชนไอยรา ขุนย่ำเจ้าเซียงทูน ไญไญยัยพลต้อ</p>	<p>พานคำ ตอมมือ มันเจ้า พลมาก ฮาบมา</p>	<p>๔๑๗๖</p>
<p>◎</p>	<p>สว่าสว่าเบื่องฟ้าส่วน ทั้งแถบเลิงลูกเล็ม ไอยราย้อยมันแหลว ครั้นครั้นเค้าหลายล้าน</p>	<p>ฟังมา เลยเข้า ฮำปาก เลือกมา</p>	<p>๔๑๗๗</p>
<p>◎ ผัดว่า</p>	<p>ม้างหมู่เจ้าท้าวสูง ผาลาหลายแบกเกิม ลวงกางไว้แถบลว ปะคือฮ่มก้งยวงยัย</p>	<p>พานคำ กางเข้า ผู้ใหญ่ ออกเวียง</p>	<p>๔๑๗๘</p>

๑	ชะพู่ช้างเทียมพ่าง
เกวียนทองเทียมล่องชู
หองามเหลื่อมคำปลิว
ตนท่านเจ้าแผ่นดินฟ้า	พิศลล
ไสเข้า
ดูอาจ
คุณท้าว ลูกแตน	๔๑๗๙	
๑	ชาติชาติค้อนแกมดาบ
ผีนองมาตั้งฝน	เขนคำ
เดือนแก้ว	๔๑๘๐	
๑	ท้าวสู่งผู้ผ่านพื้น
ไสพานคำเกี่ยวมา	เมืองใหญ่ ทั้งปะกัน
ปานฟ้า	๔๑๘๑	
๑	เจ้ายี่ถอดดาบกล้า
เฮาจักแยงหนักกลาง
แตนเล็มไว้แองคอน
ผัดผาบม้างผีฟ้า	คมเจียด คิงมือ
หมู่ลล ลางแล้ว
อ้ายหาด
อว้ายคีน	๔๑๘๒	
๑	ไญ่ไญ่ช้างจำซ้อน
ทั้งแองคอนไซลื้อ
ผงรุสขึ้นเมื่อบน
แมนคำล่านถอยฟัง	ชนช้อง แถนเลิง
เลยเข้า
บดมีด
ฮมฮม	๔๑๘๓	
๑	๑
แต่เนั้น	อรทิดเทียนแมนตัว
พลายเจืองหาญไล่ชู
มัวใจเจ้าแตนลล
ผัดกล่าวม้างพลล่าน	เต็มนา
เอาช้าง
คุมเคียด
ลูกจอม	๔๑๘๔
๑	๑	ให้เหยียดถ้อยเถิงท่าน
ชื่อว่าตุ่มวางวาย	แมนหลวง
ห่อนยอม เขาไว้	๔๑๘๕

◎	ลอนว่า
บ้านบ่ได้ฮอยบ้าน
โฮโฮชาวเชียงเขย
ตีพลายกล้วยเกาชน
ท้าวปู่ผู้ธรรม์เหง้า	เป็นมัว มากแหล้ว
กิ่งทอง ไสเข้า
แกนเถือก
หมื่นแกว	๔๑๘๖
◎	ขอฟาดไล่ตีหมวก
ทะแนวมือกวนแก
แมนฝีก้ามกลางนา
บ่ฮู้ก่หลั่นครั่ง	แกนเลิง
แกวง์ดาว ฟั่นกลิ้ง
นองเลือด
เฮื่องค้อน พอกขวาง	๔๑๘๗
◎	เจ้ามาศฟ้าคุมหมู่
แกวทองยอขอคำ	เลิงเล็ม
เกี่ยวชู ชิงเข้า	๔๑๘๘
◎	แกนเถือกถิ่มถุกถัก
เลิงเล็มผายผ่าหาญ
ชะบุน้ำโสมควร
เงือดทองง่างแทงถัก	แกวทอง
ทานช้าง
ท้าวกิ่ง
แกนเลิง	๔๑๘๙
◎	กุนี
ลูกมิ่งสร้างสำนท่ง
เมืองเมืองยอดดาวแข
เลยตำต้อแกนเล็ม
ฟ้าส่วนป้องพลล้าน	เชียงเขย แท้แหล้ว
แขกเหิน เฮฮ้าง
ลัมท้าว
ล่องมา	๔๑๙๐
◎	แกนลอลอยอ้วยช้าง
สมสมชาวเชียงเขย
ชะพื้นพร้อมสามมะเห็ง
จิมต่อช้างชนชื้อ	คุนหมู่ ดายีน
บ่าวเย็น ยอได้
อ้ายหาด
แกนวี	๔๑๙๑
◎	ชาดชาดช้างท้าวฮุ่ง
ฝีมวลมาตั้งดิน
คนตายลั่นกองกัน
เลือดท่มลั่นนากว้าง	ตีพลาย
จักขัว
ดาไขว่
พร้าแดง	๔๑๙๒

◎	อวพายถิมต้ายีน
เถ้าไซฟ้าไสข้าง	เลยไล่
ช้อยชน	๔๑๙๓
◎	แต่นั้น
ฝูงบ่าวเบื่องเจ้ายี่
ผีนผีนพลญะมะวล
แมนก็กุมเอาได้
ซาพี่น้องจมพร้อม	ยินแคน
มาอ้อม
ขุนทรวง ทำวกิ่ง
เผ่าเดียว	๔๑๙๔
◎	ลูกมิ่งลุ่มลตชั่ว
คิงงามเสลียวบาดดาว
บาไททำเงินยาง
เจ้าลุ่มฟ้าพินข้าง	ในนา
เต็งหญ้า
พลอยเคียด
ผ่าผาย	๔๑๙๕
◎	เหยียดหมู่ขึ้นเมืองอน
แมนหน้าลายเลื่อนกง	ลัดหลัง
กางเข้า	๔๑๙๖
◎	เสียงแขกฮ้องฮุ่มฮาบ
ฝีกักองกันตาย
แกวทองเปื่องขอคำ
ทั้งแผ่นพินนาลุ่ม	ถนวี
ทุ่มนอง นากว้าง
เง็ดแกว่ง
เลือดนอง	๔๑๙๗
◎	ผู้แห่งเหง้าคำเครื่อง
ตีพลายฮุ่มเฮื่อนอง
บังยังข้างแองคอน
แมนมากเค้าฮุ่มได้	อวหลาน
ไสเข้า
บ้าเลือด
เกื่อนเกา	๔๑๙๘
◎	ทำวนอกฟ้าพินฮ่อ
เบ็งคุณชนหมู่ล่อ
ชะบองหน้าโสมงาม
ตันโอดอ้างคิงง้าว	กวานแก
เลยค้ำ
คำเครื่อง
เง็ดกาง	๔๑๙๙

<p>◎</p>	<p>หนักเนื่องข้างชีวาตม์ ป็นสอยเส้นถักแกน เย็บคำถักแกนเล่ม ทนทานเจ้าตัวสร้อย</p>	<p>มवलมีน ถองข้าง เลยไล่ ท้าวสูง เจืองหาญ</p>	<p>๔๒๐๐</p>
<p>◎</p>	<p>อรหม้อยเนียนงถ่าว มันก์เฮียงพลายลด ยาย่าต๋องหัวใจ เจ็บแสบหม่องคิงข้า</p>	<p>ถนวิ เครื่องเครา ครางฮ้อง จักขาด ซากปิ่น</p>	<p>๔๒๐๑</p>
<p>◎ แต่นั้น เขาก็</p>	<p>เจ้ามาศฟ้าลงเย็น ฝืนกันเมื่อสู่เวียง อวล่าตำนานคำตาย ได้น้ำน้าวแผ่นฟ้า</p>	<p>ยาย่า ทั้งฟ้า ตั้งว่า ลงลุ่ม เป็นมัว</p>	<p>๔๒๐๒</p>
<p>◎ สมสม</p>	<p>ใ้ป่าวเขียนฝูงเครื่อง แมนหัวเขี้ยวขอดกัน ลวงขวานันคิงควร คนมากเค้าคูก้าย</p>	<p>ประดับตี กางเข้า ท้าวแดด คั่งนา</p>	<p>๔๒๐๓</p>
<p>◎</p>	<p>เมืองเมืองเหลื่อมดาวแข ได้ว่าลงจากฟ้า</p>	<p>คำคาด คูนน้อง เมื่อแควน</p>	<p>๔๒๐๔</p>
<p>◎</p>	<p>ประดับหอกกล้าตีหอก แจนแจนจัดชู่มือ นับแต่บุรีพร้อม คือตั้งน้ำถุ้งขึ้น</p>	<p>ขยายหลัง ฮีฮีน พลแมน แก้วตี ดาลัน คั่งฝาย</p>	<p>๔๒๐๕</p>
<p>◎ แต่นั้น</p>	<p>คอนถอดง้าวคมก่อง หัวเลขชวนโพดมือ แองคอนลัมเมื่อพรหม ท้าวสูงให้หาน้อง</p>	<p>กอยแสง แมนได้ พร้อมพ่อ ยมข้อย เคียดใน</p>	<p>๔๒๐๖</p>

◎	คิ่งคิ่งทำข้างฮ้อ
คนโตอย่าหย่อนกลั้ว
แมนฮุ่มข้างสองขุน
เขาฮาบได้สองท้าว	ฮบผี
คำหย่าน
แควนอ่อน
เกื่อนเพ็ง	๔๒๐๗
◎	น้องมิ่งจ้อมเสียวชู้
เสียวคิงแพงเมื่อตา
แมนเฮืองอ้อมโฮเสียง
เล็กใหญ่อ้อมหลังหน้า	ในนา
วันคล้อย
ทุกปาก
ชู่กาย	๔๒๐๘
◎	ท้าวอว่ายหน้าเดินป่า
เฮาจักกอกกันตาย
สามมะเสียวได้พลายแหง
แถบข่าโฮมข้าง	ทุกกาย
ไฮ่เดียว ลางแล้ว
เกาผ้า
พาบชน	๔๒๐๙
◎	เซชวนข้างทิวแสง
ง้าวปาวข่าแถบลัม	หนักเหน้อย
สมายเสียว	๔๒๑๐
◎	ดูอ่อนพันแมนฮีบ
เสียวสามมะเสียวเพื่อใจ
ขุนญีไค้พลายมา
กูจักเมี้ยนชู้ชั้น	กุมเอา
จงกล้า
มิหย่อน
เมื่อฟ้า ไฮ่เดียว	๔๒๑๑
◎	คอนผ้าเข้าแหงถึก
หลายขุนเขาบไล
เจ้ามาศฟ้าพันฮ้อ
คิงแพงตายจากเจือง	แถบเล็ม
สองไว้
ขุนญี
ใจกล้า	๔๒๑๒
◎	ผู้แห่งเหง้าคำเครื่อง
มันก็ตีพลายฟุม
สมสมเหลื่อมดาวเปื่อย
ข้างใหญ่เค้าพอล้าน	หลานอว
เลือนอง กวนข่า
เปื่องหอก
ลวงแหง	๔๒๑๓

แต่นั้น

◎	<p>สองขอกข้างฟืนดาบ
ฝีกีมวลกันค้ำ
หาญพายถ้ำมบุญวัง
ค้ายแต่ตัวไหลพร้อม</p>	<p>ผานผาน
แผ่นดิน สุ่มท้าว
วางผ้า
พาบชน</p>	๔๒๑๔
◎	<p>ตำเติบต้องจำซ้อน
เสียดคนตีแต่จอม
หลิงเห็นผีตายลัม
เสาจกเมี้ยนชั่วขึ้น</p>	<p>ข้างท้าว ทับนา
จมถ้วน
เหลือดิน เตียรดาษ
เมื่อฟ้า เพื่อนพรหม</p>	๔๒๑๕
◎	<p>ชาดชาดเบื่องบ่าวแก้ว
พานคำลอยเลือดชู
งวงเสียวเกี่ยวไอยรา
ไพร่ม่าม้างพลล่าน</p>	<p>ท้าวสูง เจืองหาญ
ชิงได้
ฮัดเปิบ
ลวดบาง</p>	๔๒๑๖
◎	<p>แต่นั้น แอดไค้ซันฮ่วมข้าง
เจืองบ่วงขอคำ
หลิงเห็นลุงอวลัม
ฤจกัลละเพื่อนไว้ตายแล้ว</p>	<p>ชิงเกย กุมดาว
งวากคีน มั่นไหว
กองกัน เต็งเครื่อง
เล้าคีน ดั่งนี้</p>	๔๒๑๗

กองทัพท้าวสูงแตกถอยไปเมืองปะกัน

๑	แต่นั้น	หนักเนื่องข้างฟ้าส่วน	พังมา
		เจืองจ๊กฝืนตัวตาย	ไช่ลือ เลยห้าม
เฮาจัก		หอมกันไว้พอแสน	ถ้าต่อ เขาเถิน
ควรรค้อย		เอาท่านเจ้าคีนสู	เมืองปะกัน ก่อนเถิน ๔๒๑๘
๑		ลวดอว้ยข้างกรายย่าน	เมื่อเวียง
		แถนกียินตีเติน	แต่งกอง พานสร้าง
		เจืองจิ้งเฮียงพลายเข้า	เอานาง แพงมาศ
		ขึ้นชี้ข้างชูท้าว	กอดแหว ๔๒๑๙
๑		เสียฟิล์มเลขขาด	กลางพล เพื่อนพุ้น
		กุกักฝืนตนตาย	ไช่ลือ เลยห้าม
		ญนญนย้ายพานคำ	ขัดย่าง
		ขวงยี่ห้วยป่าไม้	เหลียวให้ สุ่งอาว ๔๒๒๐
๑	คิดเมื่อ	ม้างต่างท้าวเทท่าน	ในปะกัน กีน่า
		นาชาวฟองนั่งเนื่อง	ในห้อง ๔๒๒๑
๑	เสียดาย	เถ่าจ่าซ้อนทั้งอ่อน	แวงคอน คว่างเด
		ชะบองคิงขุนญุย	ยี่งอินทร์ เอาตั้ง
		เพ็งผายผู้คนแข็ง	ชายเกื่อน
		ประดับอยู่พร้อมมวลด้า	อย่าหลง แต่เนอ ๔๒๒๒
๑	อย่าเพื่อม	ผู้อาจอ้างอาวคว่าง	สามมะเฮียว ภูเอย
		เมื่อเมืองบนถ้ำตู	วันหน้า นี้ก่อน
		คนแข็งขึ้นจมมวลด	เมี้ยนคราบ
		หาญบ่ปลั่งใจเข้ม	แข่งกัน ๔๒๒๓

◎	ผิดว่า	เมื่ออาบน้ำใจใคร่
ตุงก็สุขุมตาวกวน
หมายเห็นหน้านางพรหม
ผิดผายแผ้วนอกฟ้า	ชิงแฉน
เมื่อลุน ลงแล้ว
เทวโลก
ปางนั้น บ่ยอม	๔๒๒๔
◎		ชาดชาดข้างกรายย่าน
สมสมชวาดอยกอง
เขาก็จังใจเจ้า
ข้าก็อ่อนล้าลงลุ่ม	นครขวาง
สั่งลา เมื่อบ้าน
เงินยาง ให้สูง
เสียนทาง	๔๒๒๕
◎		พุงพุงเสี้ยนไม้ทอด
ยอหินตั้งล้อมทาง
คอนคอนห้วยดงแถม
กรายท่งกว้างฮันช้าง	หลาวแหลม
ทันฮ้าย
ขึ้นหลัง
ฮีบแสง	๔๒๒๖
◎		ลุมมิ่งฟ้าหนีจาก
สองแพงพลอยสูงเมือง
ฝืนคนเมี้ยนวางเวียง
เมื่อเพ็งข้างชอกฟ้า	พลัดเวียง
ใจม้าง
ไว้เปล่า
ชั้นชื่อ จอมจ้ง	๔๒๒๗
◎		เสียเหล่าหล้างเมืองมิ่ง
แกวทองระวังหมู่หนู
คอนคอนเท้าทางเทียว
ฝูงไพรฟ้ามัวให้	ฮกหนาม
แหนเจ้า
เถิงราช
คั่งเวียง	๔๒๒๘
◎		กวาดไพรเข้าเมืองใหญ่
แมนก็ถือพลายโดย
ตุงก็ถอยแสงฟ้า
เจ้าหมื่นม้าวเมื่อแทน	โนปะกัน
กล่าวเอา เจืองเจ้า
ลับปล้น ทังฟัง
นางเพือ	๔๒๒๙
◎		เขาจ้งแก้เครื่องช้าง
นูเนื้อคิงยี่เจือง
เขาก็ยวงไฟตั้ง
ฮับท่านเจ้าหมื่นม้าว	ไปอาบ มาโง
ปุ่นตัน
ฟายแค โดยฮีบ
เพลาแล้ว ลวดนอน	๔๒๓๐

- ๐ ดีแก่ลมตีฟ้า
อรชรเสียนางมุน
เมื่อว่า จอมหัวลำเมืองแมน
หนแห่งห้องลุงป่า
- ๐ ฮู้ว่า ฟ้าส่วนฮือสบบาบ
แคนคุงใจชูลวง
เทพีแก้วนางแมน
ลุงท่านข้ามป่าไม้
- ๐ จักอยู่ถ้าท้าวฮอด
ก็จิงวางเขียงเขย
ปานนี้ สมเพิงเพียงปานสาร
เพราะว่า เสียบ่าวแก้วทั้งน้อง
- ๐ อันหนึ่ง เสียพิลัมตายแต่
สองขาเป็นพีคิง
นางมุนโธ้อาสมณ
เมื่อเพื่อนได้ตัวสร้อย
- ๐ เวรพรากท้าวยามฮาด
เขาก็ไซคองโตย
ชื่อจัก คุณแนนเกล้าลุงลง
เขาฮีบใช้สล้า
- ๐ แข็งว่า เอลากแล้วคีนอยู่
หลายขุนเขาพรัมवल
กับทังศรีไสสร้อย
เวนมอบเจ้าหมื่นม้าว
- ๐ แข็งจักยียาดข้า
ทั้งเมืองมัวอยู่ตรอม
เขาก็ทวนคำขึ้น
ใช้ฮอดฟ้าพลต้อ
- เหมื่อยหยาด ดวงประกาย
ค้อยถาม สองน้อง
มาต่วน สันนั้น
ตั้งได
- นครขวาง แลฤ
สมเฮ้า
ชานขอบ
หนีไพร่ พลัดเวียง
- เหยี่ยวเหิง
เปล่าเสี่ย ฮามฮ้าง
เสี้ยนถัก
พรากพล
- ตุ่มวาง
เผื่อข้อย
ฮ้อนสวาท
เผื่อข้อย อยู่ไกล
- กลางพล เพื่อนพุ้น
ตั้งล่อ ลงซ่า
ฮบบาบ
ขอส้อง ส่วยทอง
- เย็นใจ ก็เด
สุนท้าว
โสมงาม คำหยาด
ปุ่นห้าม บ่ฟัง
- เขาตุ่ม ตายมवल
เต็งใบ
เถิงเถน ควงนอก
แตงมา
- ๔๒๓๑
๔๒๓๒
๔๒๓๓
๔๒๓๔
๔๒๓๕
๔๒๓๖
๔๒๓๗

◎	ประดับไฟฟ้าทุกซอก ชาวคาเขียวขี้ลวง ลงแต่ตีนดอยต่ำ เผื่อพี่น้องมัวหม่อม	ชั้นลง ข้าหยิ่ง ตุ่มวาง กากาด อยู่เหงา	๔๒๓๘
◎ แต่นั้น	เจ้าผาดข้างไสฮ้อ แพนทองเอื้องแผ่มา เสี่ยงฮ้อเพียงลมดิน เป็นตั้งไฟมากแพ้	ฮบผี ทุกด้าน ไฟแตก แสงน้ำ หอดหาย	๔๒๓๙
◎	เจ้าแยกข้างยังซื่อ เอียงพลายพับจอดเอา นางมนฮ้อนสมทรง ชลเนตรย้อยผืนผ้า	โสงขวาง เผื่อข้อย อรณาศ อยู่วอน	๔๒๔๐
◎ พอเมื่อ	ดีแก่ลมลาวดไม้ คึงแพงนอนเลื้อแพง ตระการแจ่งแสงไส เจ้าหมื่นม้าวคลาแทน	ค้อฆ่า แกมตาล เทียมท้าว แล้วฮุ่ง มาเดิน	๔๒๔๑

ทำวสุ่งส่งคนมาส่งชาวเมืองเงินยางและอ้ายเจื่อง

๑ ผ่อดู	ไผ่ไผ่ข้างฟ้าฮ่วน
เสินเสินหลายแหวดเวียง	เหลือนา ฟุ่นเยอ
วังล้อม	๔๒๔๒
๑ เมื่อนั้น	พระบาทเจ้าพลอยเคียด
เอินเสียงสูงกล่าวแข็ง	คืดใน
คำกล้า	๔๒๔๓
๑ ฮอยว่า
หวังจัก	มาส่งเนื้อทวนทอด
แทนเซียงทองยาดชู
ควรรที่ตาคนไข้
เลยเล่าให้กล่าวง้อม	เกือกา
ชิงปลัน ได้ข้าม
เถิงลุง นายซิม
ทั้งอ้ว อู่อาม	๔๒๔๔
๑ เฮากี้
เฮาจัก
น้องท่าน	มาผาบม้างลุ่มฟ้า
แมนหลายเหลือทงนา
ฝืนพลต้อเตินแสง
เข้าต่อข้างปางนี้	ผีช้อยตุ่มวาง ว่าเนอ
นองเต้า
ฮอยยาก จริงแล้ว
เตื่องจม	๔๒๔๕
๑
แม่งหนึ่ง	เมียนพรากท้าวทงแสง
สมสมเขาล่วงดอย
พิมบาลฮู้ฮั้นแสง
เถิงป่าพร้าวเซียงล่าน	โไฮแสง
ดงล่าน
เฮฮิบ
คำจวน	๔๒๔๖
๑ ผ่อดู	อรที่ปฟ้าบดฮ่ม
มันก้ทวนคำเมื่อ
ผูนางพร้อมพักฟัง
แมนหมื่นฮ้อยฮุ่มฮาบ	นครขวาง
กล่าวลุง ทั้งป่า
เยินอยู่
หลานเชื้อ	๔๒๔๗

◎	เบื่องพวกพ้องกายเพื่อน แพนทองเหลือทิ้งนา ลุงก็อาสมณฮ้อน แก้วแก่นจ้อมทั้งอ้ว	หุนบั้ง เมืองอ้อม ในทรวง จักแตก หอดแสง	๔๒๔๘	
◎	เขาก็ให้ส่งท้าว คนนั้นเต็มเขื่อนหลวง พอที่ปู่ไปแท้ เลยลวดให้กล่าวถ้อย	ชลเนตร มองไหล อยู่มัว ทั้งใบ ทวนทัน อ้ายเงื่อง เถิงท่าน นางเม็ง	๔๒๔๙	
◎	เบื่องปากชั้นข้างเล่ง พอที่เจื่องวายเสีย ลุงก็อาสมณฮ้อน จ้อมม่วนเจ้าหิวให้	แนวจอม ลูกเมีย เป็นข้อย ในใจ จักแตก หอดแสง	๔๒๕๐	
◎	กำแจกตั้งปางใหญ่ ปูนคำแปลงกล่าวถอง วางผีเสื้อเมืองหลวง ป้ามิ่งท้าวเสียชัว	พลีกรรม เถิงต้า เหยี่ยวท่าน สามเขื่อน บ่ฮู้	๔๒๕๑	
◎	ให้ยี่แพ้เซาถอด สุญเษะขวงบุญบา ราตรีเมี้ยนคนนอน ป่าหากให้หาท้าว	ถอยคืน ให้ชู มาบ้าน นิทเน่ง ข่าแดง	๔๒๕๒	
◎	ตีแก้ว	ลมเป่งเปื่องเหมือยหยาด หิวแสงหลับข้วยาม เห็นเขินเค้าฮั้นเสียง ข้างอยากหน้าควาญป้อน	หอยยเย็น พุ่นเยอ โนผ้า กิวฮั้น ชู้ตัว	๔๒๕๓
◎	ผ่อดู	ถักถั้นฟ้าช่องช่อ ศรีคราญเนาเซียงทอง คิดพอด้านหลานคิง ให้เลือกข้างตัวกล้า	เซียวนิล พุ่นเยอ อยู่คอง คนใช้ คำเครื่อง กล่าวป็น	๔๒๕๔

๑	ทันที	ชะพาดพุนล้านมาศ
ลายงามประดับยาบทอง	เมืองทวาย
บึงช้าง	๔๒๕๕
๑		ขาดขาดข้างเสียงเขื่อน
แหนป็นกันชูตัว
เพ็งใจเพียงชูคน
ไวช่องหน้าฝูงกล้า	เบ็งมัน
เลยแล้ว
ห่างเครื่อง
เก็งไฟ	๔๒๕๖
๑	ผิดว่า	เฮาจักโสมพลายเมี้ยน
เมื่อสู່ห้องนครฟ้า	มัวเมื่อ เป็นไพร่
เพื่อนพรหม	๔๒๕๗
๑		อรม้อยนี้วกำดาบ
ชื่อว่าพลแมนเหลือ
เจืองเส็งข้าคนหาญ
เทียมพ่างชั้นเขาช้อย	ฮางเซ็ง
ชิด้อยถาง เมื่อฟ้า
แหนแห่
ไซ่ลือ	๔๒๕๘
๑		ให้แผ่นผ้าผืนหลาก
อรชรจัดแจกไป
ฮมฮมพร้อมทั้งมวล
แพงมาศเจ้าหยายให้	หยายหยัง
ดาถ้วน
ทุกเครื่อง
คู่คน	๔๒๕๙
๑	บัดนี้
แหงว่า	บาเจืองเจ้าคะนังใจ
เฮาจักดาพลหาญ
พอที่การกุมต้อง
เข้าต่อข้างพร้อมคว่าง	จักแตก
ส่งคืน เขาตัน
เวรา ฮ้อนฮอด
จम्मวล กี่เด	๔๒๖๐
๑		เฮ็งโญผู้ผลควร
สั่งแม่เจ้าสินล้าน	คิดฮุ่ง
อยู่เฮ็น ก่อนเถ็น	๔๒๖๑

◎ เวียงไฉ	กำเนิดนี้ในแผ่นดิน ในสงสารหลีกกรรม	โลภีย์ แม่เฮย ฤาได้	๔๒๑๒
◎ ครั้นทำ ยามเมื่อ	ละครบแล้วอย่าหลีก ขอให้กรรมกันลง แถนลอเต้าพลลง ยังเล่าละครบไว้	หลงบุญ แม่เฮย ตั้งเดี๋ยว ปางนี้ พร้อมฮ้วน วันนั้น ตูข้า พรำมูล	๔๒๑๓
◎ อันหนึ่ง วอนท่าน	แม่อย่าฮ้อนสมด่วน สมสมเสียงนางจอม ตูตั้งแมนหลายก้าม พาตูข้ามปากกว้าง	โดยกัน ลูกแหล้ว ค้อยวอน เจืองเจ้า เหลือนา ล้านตี๋ คีนสู้งเงินยาง ก้อนเถิน	๔๒๑๔
◎ ตั้งนั้น	เป็นตั้งเจ้าถอดเสี้ยน เซ็นเซ็นชลธา นางมนถ้อยใจจง ขอเหนี่ยวเจ้าเมื่อพร้อม	แสดงหยั่งยมใน แม่แหล้ว ช่านไหล เหลือผ้า แวนมาก พ่อตู	๔๒๑๕
◎	เจืองงวากหน้าชานขอบ อันจักไลสมคาม หลิงเห็นแมนกานข้าง ฮั้นฮั้นเค้านากกว้าง	สามนาง แห่งตาย ลางแล้ว หลายคือ คับท่ง คั่งแพน	๔๒๑๖
◎ แต่่นั้น มีฮ่างว่า	ผู้ก่งท้าวพลอยเคียด บาจอมไลล่ำแมนบ่ชู สมสมกลั่นในใจ เจ้าโลกกว้างเมื่อเสื่อ	คิดใน ชนข้าง นั้นฤ จักแตก หลบแดง	๔๒๑๗
◎	ชะพูเนื้อเอื้อมไฉ สองแพงเมืองลูกแมน บุญสูงสร้อยสองนาง ผั้นแนบน้าวปูนเกื้อ	อิงมน เทียมท้าว นอนฟ่าง ส่งสนอง	๔๒๑๘

๑	อันว่า	สองแพงแก้วกัมมา
ชอบที่เขาล่วงข้าง	แมนหล่อ กูนี้
เขี้ยวเต้า ส่องคืน	๔๒๖๙
๑	เทื่อนี้
ลอนจัก
อันจัก	บ่ฮ่างได้ตัวหน้า
ดูตั้งแมนมาฮบ
กอยแสงต้องตามใจ
ม้างเพื่อนแพ้อัยฮู้	คืนคอบสามนาง ง่ายแล้ว
ฮาบเฮา ฮุ่มข้าง
อันเคียด จริงแล้ว
บ่ลอน แลข้าม	๔๒๗๐
๑	แต่นั้น
ฤจัก
ขอแก้	เจ้าเหยียดถ้อยกอยสั่ง
ฮมฮมชลเนตรนอง
วางตุให้เขินคิง
พระพ่อเจ้าลุ่มฟ้า	สามนาง
ในผ้า
คุงยาก
พินเมี้ยน เมื่อเห็น	๔๒๗๑
๑		เจ้าปากตันโลมลูบ
ลมหยอยเย็นล่งบน
เดือนจรแจ้งรังสี
นางหากให้เทียมท้าว	ทุงนาง
คักไค้
เฮืองโลก
ญื้อยะวอน	๔๒๗๒
๑	แม่งหนึ่ง	สุดโคกลั่นนอนเน่ง
คอนคอนหลับข้วยาม
ฝินว่าชลธาน้ำ
ตัวอยู่น้ำเมาบ้ำ	นิทรา
ในผ้า
บางบิน บกขาด
แค่ตม	๔๒๗๓
๑	ฝินว่า
ฝินว่า	นาคราชขึ้นเทิงแท่น
ฮงฮงเฮืองทอนคำ
กองหลวงเทียนตนตี
เสียงสนั่นเท้าทั้งฟ้อง	สถานทอง
หมื่นตัว เต็มห้อง
เดินปาว
หากตั้ง	๔๒๗๔
๑	ฝินว่า
ฝินว่า	ผาค้าวค้อนทับแท่น
เค็งเค็งหักแปเป้น
ฮมฮมฮ้อเวียงทอง
ปูนแต่งไม้เป็นเสือด	นครขวาง
ทุกด้าน
ตั้งใหม่
ปานผาง	๔๒๗๕

◎	ผินว่า	ฮางเซ็งจ้าวคมขาว หลุดจากด้าคมซ้อน	แซเผือก ขาดสะเด็น	
	ผินว่า	นางมุนห้อยงชวนบา ควรค่าล้านสงวนหลั่น	ไปแอน แคไพร	๔๒๗๖
◎	ผินว่า	เสื่อใหญ่เข้าคาบข้าง ตัวหลวงครางครืนเคร็ง	แก้วเกิด พานคำ คือฟ้า	
	ผินว่า	กำแพงล้อมเวียงหลวง ค้ายไฟรฟ้าทุกขอบ	หวนท่าว พังหนี	๔๒๗๗
◎	ผินว่า	นงถ่าขึ้นเทิงแทน ปลงพิदानม่านลาย	เทของ ลตไว้	
	ผินว่า	ลำแนนเกี่ยวสวนนาง สาวต่องล้อมแฝงเฝ้า	เทวโลก แทนทอง	๔๒๗๘
◎	ผินว่า	พระบาทห้อยงเมื่อม่าย ชะบองบานั้งแล	เมียดน เล็งขู้	
	ผินว่า	เมื่อชมซ้อนนางสวรรค ทุกทวยฮู้หุมเจ้า	เทวโลก ขึ้นชม	๔๒๗๙
◎	ผินว่า	มิโซคซ่าได้ผ่าน สมสมเขายี่เญย	เมืองสวาง ยังพร้อม	
	ผินว่า	นางอินทร์เต้ายวงเอา ประดับนั่งล้อมผินกว้าง	เมื่อแทน กำนคำ	๔๒๘๐
◎	ผินว่า	ขึ้นแอนม้าแปรป็น ทะยานเมื่อแฝงฝ้ายเมือง	บนบิน นครไต้	
	ผินว่า	ไปเดินด้าวดาวดิงส์ ผัดผ่อแผ้วควงฟ้า	สะควงทีป ชู่แดน	๔๒๘๑
◎	แต่นั้น	เจ้ายี่คร้ามตนต้น นางแมนไออะฮือ	กะซังผิน ในห้อง	
		ศรีควรท้าวทรงเมือง ค้อนฟาดฆ้องพลต้อ	มานอก แต่งงาย	๔๒๘๒

๑	แต่นั้น
เจ้าบอกให้พลพวก
ฮ่อมควายหกหมื่นตัว
เทไปถ้วนทุกตัว
เฮาจักเลี้ยงไพร่ฟ้า	จัดครัว
ปูนชำ
ปูนแจก
ตรงถ้วน คู่คน	๔๒๘๓
๑	เจ้าเฮียกถ้อยกออกกล่าว
มิ่งไปฝนคำตาใส่ดอม
ชะพานพร้อมเงินยาง
ประดับแต่งแล้วสมล้ำ	พิมบาล
แกมล้ำ
ชาวปาก
ใส่แกง	๔๒๘๔
๑	เจ้าวงกหน้าด่านหมู่
สูงจันดาภิณแปลงอาฮาม
ญนญนย้ายยอสุรา
จัดปาวให้กินพร้อม	นายเฮือน
หมื่นถัน แถวใต้
ปูนแจก
พร้อมวล	๔๒๘๕
๑	ชาตชาตเค้าเดินขวาง
ผลควรเมินผ่อดู	เฮือนหลวง
ทุกค้าย	๔๒๘๖
๑	เจ้าว่า
ให้แต่งพร้อมคำแจก
ราชาขยั้นทาน
ชาวเขี้ยวเนื้อแหวนแพง
ล้าหลากเหลื่อมลายล้วน	ชาวแสน
คนกล้า
ควรค่า
เทศปัน	๔๒๘๗
๑	ประดับเครื่องหย่องเมี้ยนหมู่
สมคามเขากกล่าวตาย
โฮโฮก้องโองทอง
ค้ายแต่ตัวกินแล้ว	โยธา
ตางเจ้า
ทุกปาก
ชู้คน	๔๒๘๘
๑	ให้แจกตั้งพาหมาก
จันปูนสมใส่ดอม
บุญเฮื้องเจ้าทั้งหลาย
ชะเพือกพร้อมลาท้าว	ไตรคำ
แสนแก้ว
แล้วสั่ง
เลิกลง	๔๒๘๙

◎	<p>ชะเพื่อพร้อมคาดเคียน แกวแกลเลยแล่งปูน มวลมาพร้อมถึงคู คิ่งคิ่งม้าทำวับ</p>	<p>ประโคน ไปตั้ง ตั้งเครื่อง ชัดตาม</p>	๔๒๙๐
◎	<p>เลื่อนเลื่อนพุ่นล้านมาศ ตาวงามประดับหอกกง แมนลงเต้าหลายกือ ซ้ำดาบซ้ำเข้าง้อ</p>	<p>เมืองทวาย กางต่าง พร้อมฮ้วน ก็มี ังดมือ</p>	๔๒๙๑
◎	<p>ชาดชาดพร้อมภายงี่ม โฮโฮเสียงฮีบกลอง เลินเลินเบื่องสามมะเห็ง เขาบหม้อมชมช้อง</p>	<p>สามมะเฮี้ยว ตั้งก้อง อ้ายหาด ชู้คน</p>	๔๒๙๒
◎	<p>ผัดต่อข้างชนก่อน ตูจักเมื่อเมืองบน พางดำตัวกูยง หมายฮ่วมห้องนางฟ้า</p>	<p>พานคำ ก่อนเจือง ใจกล้า ยินเคียด ก่อนเจือง</p>	๔๒๙๓
◎	<p>กุไชยท้าวคำเครื่อง เลินเลินพลายแกว่งกระดิง โสมคราญท้าวदनดอม ลอนเลือกข้างงาค้อม</p>	<p>หลานอาว ตั้งก้อง อ้ายฮุ่ง เครื่องคำ</p>	๔๒๙๔
◎	<p>เฟื่องเฟื่องแส้พร้อมพ้อ ลำล่มือเงือดดาว</p>	<p>ไหลมวล กำด้า</p>	๔๒๙๕

ท้าวผู้ให้เอาแม่กับลูกและหลาน กลับคืนไปเมืองเงินยาง

<p>๑ ผ่อดู มีช่างว่า</p>	<p>เลิกท่มล้นคับแผ่น อาวพายแหนคำควร เฮาจักวางพงค์เขื้อวงศา ควรแบ่งไว้สองเจ้า</p>	<p>นครปะกัน ค้อยจา จอมเจ้า ปละเปล่า เสียฤ สืบเมือง บ่นั้น</p>	<p>๔๒๙๖</p>
<p>๑ เมื่อนั้น ดูตั้ง</p>	<p>พระราชฮู้คิดชอบ แมนมวลสบฮาบเฮา เขือญะยวงหลานตัน เอาแม่ข้ามป่าไม้</p>	<p>ขานคดี ฮุ่มฮ้าย เดินเขาข้ามเดือน คินเถิน เมื่อพร้อม พร้ามวล</p>	<p>๔๒๙๗</p>
<p>๑ ถามข่าว</p>	<p>พลเพื่อนล้อมล่านตี สู้ก็เอาคำเมื่อ แพนแสนสร้อยสีดา กล่าวพีผู้หงหน้า</p>	<p>เต็มแสง นี้แล้ว กล่าวลุงทั้งป่า กูแต่ ง้อมม่วน กูพุ่น ชุ่นาง</p>	<p>๔๒๙๘</p>
<p>๑ บัดนี้</p>	<p>อัปไซคฮ้อนสมด่วน กูจักเมื่อเมืองบน ลือเกียรติทำดาวดิงส์ น้องจักขึ้นสู่ฟ้า</p>	<p>เป็นเวร นี้แล้ว บอกทอง เถิงเหน้า สะควงเทพ ปางนี้ บ่ยอม</p>	<p>๔๒๙๙</p>
<p>๑ ท่อว่า สู้ฮีบ</p>	<p>คิดพีผู้พร้อมเกิด ว่าจักกอยใจเจ็บ เขียวเมื่อไหวจ้อมใจ แล้วเล่าเมียนเครื่องฮ้อง</p>	<p>บุญกรรม แต่ไกล กอยสร้าง ฮู้ฮ้าง เฮวเถิน ตนท้าว ผากนาง</p>	<p>๔๓๐๐</p>
<p>๑</p>	<p>ญ่าวญ่าวหน้าไหลถั่ง ทั้งอาวพงค้อยคิน ทะแนวเนือบายมือ เขวราชผู้คิงค้อม</p>	<p>แสนแถว ทั้งหม้อม อ้ายฮู้ ค้อยคิน</p>	<p>๔๓๐๑</p>

◎	ผิดมืออุ้มทั้งสอง ถามข่าวอายนงหน้า	คำเครื่อง เจืองเมือง แต่เนอ	๔๓๐๒
◎	เต็มว่า กุหากฟุ้งหอกกล้าสำนตีว เขายังฝันกันมา ลอนจักไกวดาวต๋อง การที่ฮ้อนเชื้อเจ้า	เต็มแสง นีแหล้ว ตั้งทราย ไหลแล้ง แมนมวล เมี้ยนคาบ หากเห็น	๔๓๐๓
◎	แต่่นั้น พ่อจักเมื่ออาบหน้า เชื่อญะยะวงพลายเมื่อ บุตราให้หิวตรอม กอดพระเจ้าแผ่นหล้า	ใจใคร่ กเซรา อยู่เย็น ดอมเกล้า ตั้งหอด ยมย่อย ญาวไหล	๔๓๐๔
◎	พระบาทเมี้ยนสั่งถ้อย มือทวยทรวงทอดตน สอนสอนฮ้อนตั้งใจ เขื่อนป็นหน้าเหลียวสั่ง	กอยกอด กุมาร ตั้งกลั่น จักแตก อาวพวง	๔๓๐๕
◎	เพิงแจกเมี้ยนเมื่อส่ง บุญยวงยังค้อยคีน ชลธิฮ้อยยมตา สูค้อย คุณกำพรัากูให้	สองศรี ก่อนเนอ เห็นหน้า ให้ฮุ้ง ฮอดเฮือน แต่เนอ	๔๓๐๖
◎	แต่่นั้น เลื่อนเลื่อนข้างแสพราก แองเลื่อนเลยทอดตน ซอนซอนขึ้นถึงเวียง เอาแม่เจ้าโลกกว้าง	ภูบาล ตั้งข้าง วังจอด กอยกลั่น ค้อยคีน	๔๓๐๗
◎	แต่่นั้น ฤจัก แพงมาศให้ลันเสียด ฝืนตนกูจากเจือง นางมนฮ้อนปานไฟ เมี้ยนหมู่เข้าป่าไม้	ตาไหล จอมไท่ ได้ซำม สนสวบ เหลียวให้ ฮุ้งฝัว	๔๓๐๘

๑	แต่นั้น	ไฉ่ไฉ่ช่างฟ้าส่วน แพนบัวบดช่อเหลือง	ฟังมา หลายถ้อย	
	เมื่อนั้น	เฮ็งไฉ่เจ้าพานคำ ยังท้อเห็นบัวน้อย	คุณหมู่ ค้อมหมื่น หกพัน	๔๓๐๙
๑		ผ่อดูเลื่อนเลื่อนพุ่ม หยายกันมาแต่เต็ม	แก้ตัว ตายีน ยางขัว	
		ชะบองนิ้วขอตาว เจ้าย้ายขวงง้าว	ตั้งฮ้อ แกวงไกว	๔๓๑๐
๑		สว่าสว่าเบื่องฟ้าส่วน	เฮื่องเสียง	
	ณณณ	ขอค้นคำลวดแทง แกวทองเจ้าเซียงคง	กระชั้นข้าง พลอยเคียด	
		ขอข่มข้างตีไค้	เปิบแสง	๔๓๑๑
๑		ให้เหยียดหน้ายิงชื้อ ปิ่นแสงพิชพุงทอง	หุนบัง เถิงเนื้อ	
		ทั้งหลายค้ำคองพญา บาวยี่เงื่อตาวตั้ง	ฟ้าส่วน แต่งงาม	๔๓๑๒
๑		ลูกปั่วเจ้าฟ้าต่อ ไหลพลายตามหมู่หลวง	กงพาน หลุยเข้า	
		บาดราญเจ้าเงินยาง เจ้าจักพันที่ฮ้าย	ชมชื่น ฮ่อมชื่น สู่สวรรค	๔๓๑๓
๑		ฮีนฮีนข้างฟ้าส่วน	มวลมา พุ่มเขอ	
		สามมะเฮียวแยงผ้าโทม	ไสเข้า	
		แมนเลื่อนสันขอตาว เจ้ายี่เขื่อนสินล้าน	ตำเติบ สม่อยแสง	๔๓๑๔
๑		กวนแยกข้างซัดฮ้อ	ฮุ่มเอา	
		เสียงคิงแพงเก็งเมือง	พันพ้อง	
	แต่นั้น	ดูเบาเบื่องบาเจื่อง แมนเฮ่งฮ้องเสียงห้าว	จอมราช โห่หา	๔๓๑๕

<p>◎</p>	<p>ไพร่ฟองล้มละเครื่อง เลินเลินพลายอ่อนแสง เมืองเมืองเหลือมงามอน เหง้าแก่นไ้ทวนต้อง</p>	<p>เต็มนา ใสต้อง คำคาด ส่องหาญ</p>	<p>๔๓๑๖</p>
<p>◎</p>	<p>สว่าสว่าเค้าร้ายหา แมนตายกองตั้งขอน ล้อมันผู้บาทอง ง้าวเจียดซ้ำแลนเถ้า</p>	<p>เกาฟัน เขาป่า ท้าวหนุ่ม ถึกเลิง</p>	<p>๔๓๑๗</p>
<p>◎ กูนี้ แต่นั้น</p>	<p>กระจัดจากข้างลงลุ่ม คนแข็งเจืองแก่นชาย เขาฝืนฟัน (เหลือมือ) ล้นชู้กำคือน้ำ</p>	<p>เลยเพื่อ จริงแจ้ง มิหย่อน ญึ่งฝาย</p>	<p>๔๓๑๘</p>
<p>◎ ฝูงหนึ่ง</p>	<p>ฮู้ฮ้อมม้าเป็นปีก กุมอวพายเกิบแสง คนแข็งเมี้ยนจมมวล เป็นดั่งฟันคำซ้อ</p>	<p>บินบน เลยได้ ละคราบ เลยซ้ำ จุ่มวัง</p>	<p>๔๓๑๙</p>
<p>◎ เหานี้</p>	<p>ฝูงเผ่าท้าวทวนต่อ คนแข็งยังแปดพัน เสาจกฝืนมือให้ ยิ่งแต่ข้างสามฮ้อย</p>	<p>ตาสิน พายต่าง เขา (ขามเข็ดหลาบ) เครื่องคำ</p>	<p>๔๓๒๐</p>
<p>◎ ผ่อดู</p>	<p>อริทีดกำมกลางท่ง แมนละหนี่เล่าคีน</p>	<p>ดินผง มาอ้อม</p>	<p>๔๓๒๑</p>
<p>◎ ครันว่า ปานนี้</p>	<p>เมี้ยนคราบแล้วเฮาเกิด คำกัวงลทอโย เทพิต้าวควงสวรรค นางมาศห้องเมืองฟ้า</p>	<p>เป็นดี อย่าข้อง ผายผ่อ เฮาแล้ว อยู่คอง</p>	<p>๔๓๒๒</p>

◎	เฮาฮีบเข้าต่อข้าง
แกวทองคิงดาวแข
ทั้งหลายหล่มยินดี
ประดับแต่งแล้วตีฆ้อง	ข้าชั่ว หัวพลาย
แขกหาญ เสียงกล้า
ชมชื่น
คาคยาม	๔๓๒๓
◎	ฮีนฮีนข้าท้าวสูง
ไทภูสูงบ่กลัว
พิมบาลถัมแมนโสม
อ้ายหาดไค้พลายเข้า	เจืองหาญ
ฮันฮ้อง
ไสผ้า
ข่มชน	๔๓๒๔
◎	เบื่องพวกน้อยฝูงหมู่
ขุนสงวเส็งก่อนเจือง
ตีชนข้างแมนเฮือง
งาเจือดขี่ไกวเบื่อง	นายเฮือน
ใจกล้า
ดาหอก
ส่งแสง	๔๓๒๕
◎	ถองถึกเถ้าตาทอก
มันก็แยงดาวถอย	เจ็ดไห
หมู่หลวง หลุยค่าน	๔๓๒๖
◎	ฝูงเพื่อนพร้อมตาทอก
หยายยังพลเวดฮุม
เขาก็ก้าวเจืองเจ้า
แมนเลื่อนอ้อมวังเจ้า	เจ็ดไห
เอาเจ้า
เงินยาง มนุษย์โลก
อยู่ไกล	๔๓๒๗
◎	ฮีนฮีนเค้าแมนเล่ง
พานคำกวนย้าแสง
ฝูงหมู่ต่าฮีนลัม
เลือดท่มลันปานน้ำ	ฮุมแสง
แมนม้วน
กองพัน ดาไชว
ทำริน	๔๓๒๘
◎	พระบาทเจ้าฟีนช้อย
ฝูงแมนกุดขาดตน
เขาก็ฮุมยิงเจ้า
เป็นตั้งฝนท่มลัน	พานคำ
ตายชั่ว
เจืองหาญ เป็นท่า
เดือนแก้ว เมื่อริน	๔๓๒๙

◎	<p>บ่ถึกเจ้าตนผ่าน
แมนเฮ่งนองกันคับ
พานคำบ้ำเกาแสง
เขาก็กุมโอบข้าง</p>	<p>เมืองปะกัน
แผ่นดิน วังไว้
บ้ำเลือด
เจืองท้าว เฮ่งแคน</p>	๔๓๓๐	
◎	<p>แต่นั้น
สอยที่</p>	<p>ฝูงเผตฮ้ายฮอยปवाद
เขาก็ยิงปืนเสน
ฮมฮมโอินตา
พระพ่อเจ้าตัวสร้อย</p>	<p>ริษยา
สอดทอง เถิงท้าว
บโผด ปางนี้
ชวนขึ้น สู่สุวรรณค์</p>	๔๓๓๑
◎	<p>ควรที่
เฮาจัก</p>	<p>ละโทษไว้ให้บาป
แยกทางเมื่อเมืองบน</p>	<p>ยานแมน ถิ่นนา
สู่นาง นครฟ้า</p>	๔๓๓๒